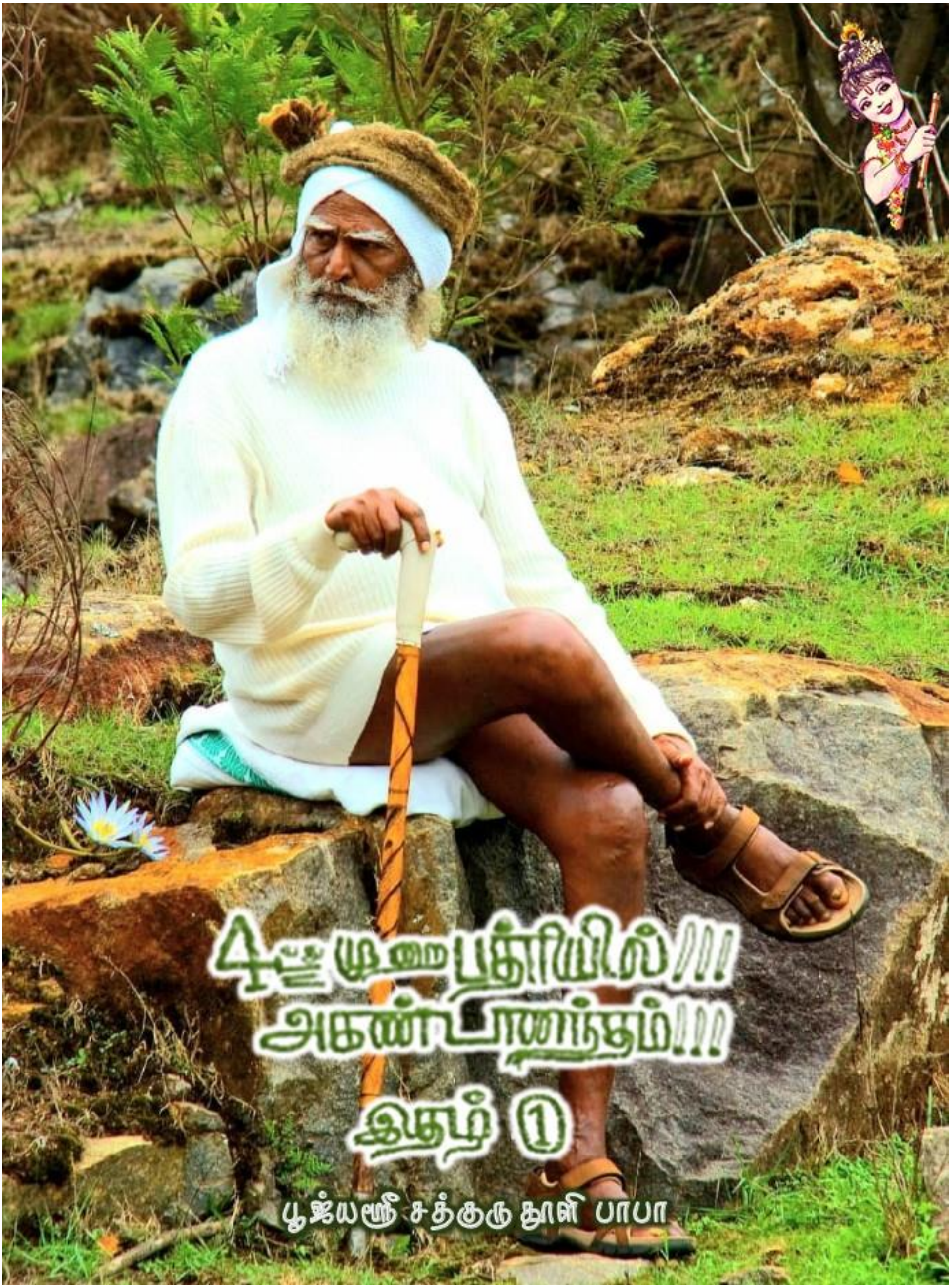
4ஆம் முறை பத்ரியில் !!!
அகண்டானந்தம் !!!
இதழ் 1
பூஜ்யஸ்ரீ சத்குரு தூளி பாபா

4ஆம் முறை புத்ரியில்!!! அகண்டாணந்தம்!!!

இதழ் ①

வெளியீடு :

அன்பின் குடில்,

253/1, மேட்டூர் - பவானி மெயின் ரோடு,

கோம்பூர், நெரிஞ்சிப்பேட்டை,

பவானி தாலுக்கா, ஈரோடு மாவட்டம்,

தமிழ்நாடு - 638 311

தொலைபேசி : (04256) 227655

மின் அஞ்சல் : anbinkudil@yahoo.co.in

முதற்பதிப்பு : புது வருடப் பிறப்பு 2012

பிரதிகள் : **350**

அச்சிட்டோர்:

ஆரித்ரா பிரிண்டர்ஸ்,

பெங்களூர் - 560 003.

தொலைபேசி : (080) 23346025

பொருளடக்கம்

1. பத்ரி சம்பவம் 1

௨. ஸ்ரீபத்ரி நாராயணன் மற்றும் ஸ்ரீகலைவாணியுடன் உரையாடல் 15

௩. கேதாரம் ஸத்ஸங்கம 57

௪. ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் சில மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல் ௮௪

5. சரஸ்வதி மாதாஜீ மற்றும் ஸ்ரீபத்ரிநாதனுடன் உரையாடல் 107

6. ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் மூன்று மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல் 1௩௨

எல்லாம் நீ!

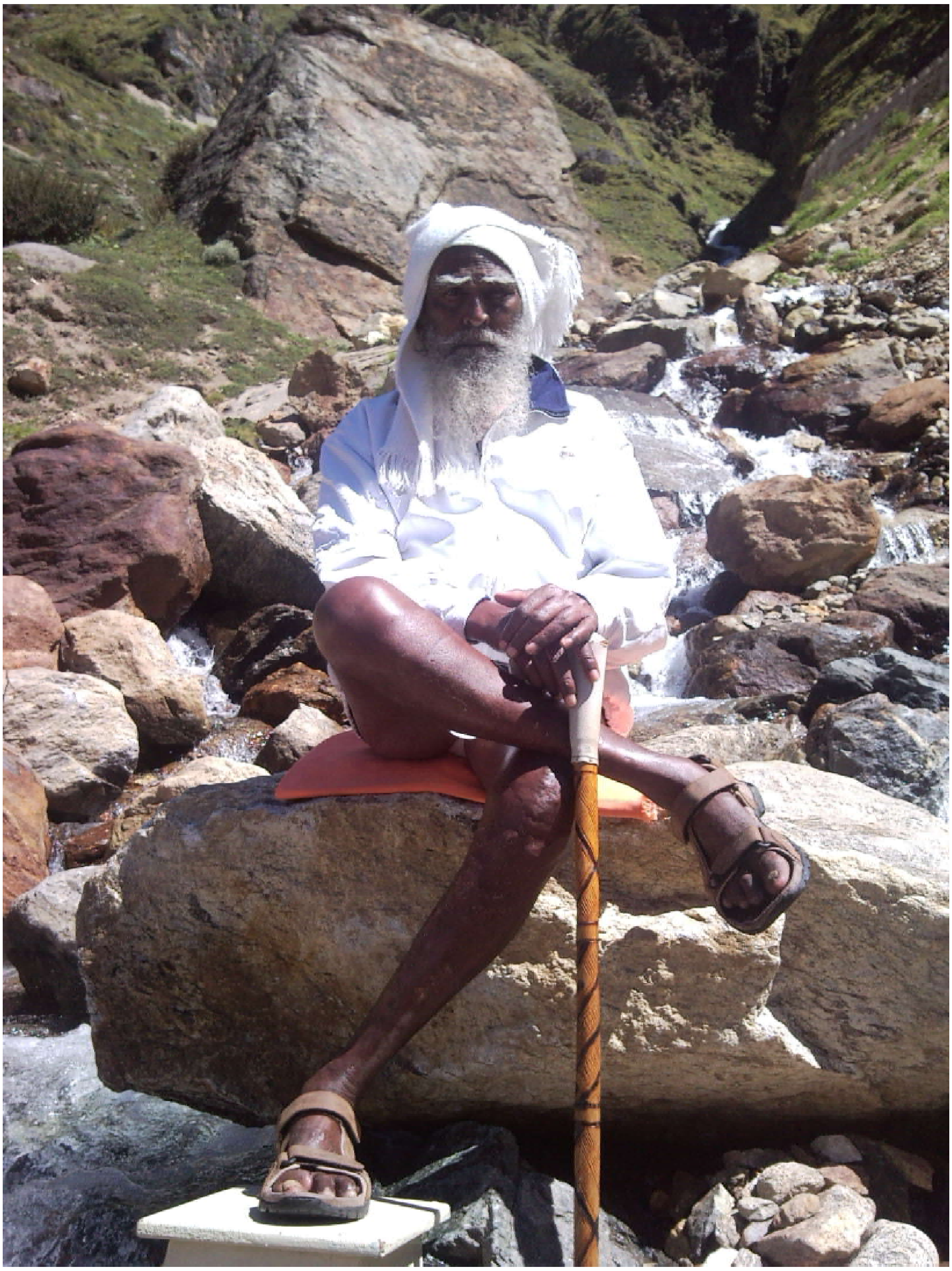

ஸத்தியம் பேசு. தர்மம் செய். (ஸத்திய வாக்கை)

ஓம்

நாவை அடக்கு. கருணையொடு இரு.

"ஸத்தியம் பேசினால்; தர்மம் நிலைபெறும்"!!!

"ஸ்ரீ ஸத்குரு திருவடி துணை"!

"தெய்வம் மனுஷ்யரூபம்"!

"நம்பினோர் கெடுவதில்லை"!

"யத் பாவம் தத் பவதி"!

ஸ்ரீராம், ஜெயராம், ஜெயஜெயராம்,

ஓம்!!!

அகம் பிரம்மம், ஜகம் பிரம்மம்;

அகமே எல்லாம்!

ஜகம், பரம், ஜீவர்களும்;

சிறிதும் இல்லை!

உ
பத்ரி சம்பவம்
பத்ரியில் அன்பின் குடில்!

(1)

எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீபகவானின் கருணையினால்
நம் மெய்யன்பர்களில் ஒருவனை தோமரு!
என்ற அன்பன்! தாம் சாதனை செய்யும் ஓர்
கூடத்திற்கு! **பிரேம் நிவாஸ்!**
(அன்பின் குடில்) என நாமகரணம் சூட்டி
இருக்கிறான் போலும்? அங்கு இம்முறை சென்றிருந்த
சமயம், அன்பர்கள் அனைவரும், கங்கா ஆரத்தி!
நடத்தினர் அவன் கருணையால்.
அன்று மாலை 2-30 மணி அளவில் அந்த வைத்தியம்!
தன் அறையில், ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருந்தது போலும்?
(அதுசமயம் ஓர் இனிமையான குரல் வந்தது.)
குரல்:- கொழந்தே! பாபா! அறிவோடு இணையும்!
ஹரிதுயிலா? இது சமயம்!
உனக்கு சிரமம் கொடுத்தமைக்கு, இந்த அன்னையை!
மன்னித்து விடு கொழந்தே!'
வைத்தியம்:- நாராயணா! நாராயணா!! நாராயணா!!! என
மும்முறை ஸ்மரித்த நிலையில், ஸ்ரீ அன்னையாகிய

அந்த அன்பின் குடில் ௨
ஹரித்துவாரில்
உள்ள ஸ்ரீ சோமசுந்தர
அன்பனின் ஆஸ்ரமமாகும்
அவன் தம் ஆஸ்ரமத்தை
பிரேம நிவாஸ் (அன்பின் இல்லம்) என

ஸ்ரீகங்கா மாதாவின்!

திருவடிகளில் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்த நிலையில்,
அம்மா! அம்மா!! அம்மா!!! இப்படி பெரிய பெரிய வார்த்தை
களெல்லாம் வேண்டாம் தாயே. நாட்டுக்கு அரசன்
ஆனாலும், அவன் தாய்க்கு செல்வ மகன் தானம்மா?
இந்த ஏழைப் வைத்தியத்தை தேடி நாடி வந்த
காரணம் என்னம்மா?

ஸ்ரீகங்கா:— குழந்தே பாபா! இன்று மாலை நடைபெற
இருக்கும் கங்கா ஆரத்தியில் **இரு**
அதிசயங்கள் நடத்த இருக்கிறோம்.

வைத்தியம்:— அம்மா! அம்மா! அது தாங்களின்
கருணை! எம் குழந்தைகளின் மாபெரும்
பாக்கியம்மா!!! ஆனால் அவ்வதிசயத்தினை
இந்த ஏழையை காட்டிக் கொடுத்து விடாதேயம்மா?

ஸ்ரீகங்கா:— குழந்தே! அதைத்தான் யாம் சொல்ல வந்தோம்

நாமகரணைக் குட்டி ③
இருக்கிறேன். அது
ஹரித்துவாரில் இருந்தாலும்
பத்ரி யாத்திரை
அன்பர்கள் நிமித்தமாக
அருப்புதால் எடுத்தபன் கண்ணன்
பத்ரியின் அன்பர் குழு என அன்போடு அழைத்தான்.

ஆனால் நீ ஒதுக்கிக் கொண்டாய். அக்கட்டத்தில்
நீ எம்மை சுட்டிக் காட்டிவிடாதே
கொழுந்தே.

வைத்தியம்:- அந்த அளவுக்கு பயம் இருக்கிறதா அம்மா???
(எனச் சிரித்த வண்ணம் வினவியது!)

ஸ்ரீதங்கா:- இருக்காதா பின்னே? உன் அன்பர்களுக்கு
அறிவுக்கண் திறக்க ஆரம்பமாகி விட்டது.
ஆனால் இன்னமும் பிரகாசிக்கவில்லை என அறை.
" கூடிய சீக்கிரம் பிரகாசிக்கவாம்.

வைத்தியம்:- இதை எப்படி இவ்வளவு திருஷ்டாந்தமாக
சொல்கிறாயம்மா???

ஸ்ரீஅன்னை:- உன்னுடைய ஸ்வய அனுபவ!
பாடவிளக்கம் அப்படி ஸ்பஷ்டமாக இருக்கிறது எம்
செல்வக் குழந்தாய். உதாரணத்திற்கு,

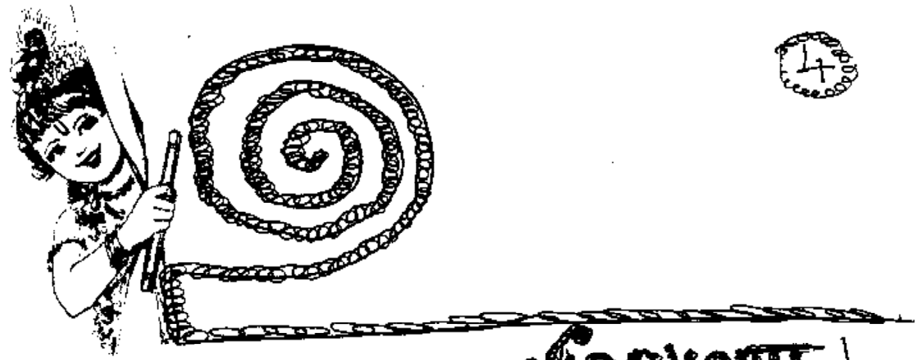

4

ஸ்ரீமஹா பக்த விஜய கதைகளின் மூலமாக!
விளங்கும், ஸ்ரீ ஜெயதேவ ஸ்வாமிகளின் ஸ்வய
அனுபவத்தை பவநிதிகளில் பந்பவ காட்சிகளை!
அறிவின்! உணர்வு பூர்வமாக!
உள்ளங்கை நெல்லிக் கனிபோல்; விளக்கியிருக்கிறேயே!
அது ஒன்றே போதும். அதிலும் குறிப்பாக சொல்லும்போது,
சந்தேக நிவர்த்தி குருட பண்டிதரின்!
மாயா விலகும் படலம் ஒன்றே போதும்.
இதை இப்படி இந்த அளவுக்கு, விளக்கி அருளியவர்
யாரும் இல்லையென பிரமாணமாகச் சொல்லுவோம்.
குறிப்பு:- குற்றம் குறை காணாதே. அப்படி அது
தோற்றின், அவை உன்னிடமே என உணர்க.
ஸ்ரீ பக்தன்! ஸ்ரீபாகவதம்! ஸ்ரீபகவான்! இம்மூன்றும் ஒன்றே.

ஒன்றை ஒன்று பழித்தால் :—

குற்றம் குறையோ?

(5)

தப்பு தவறோ?

பழி பாவமோ? விகாரம்

விவகாரமோ? செய்வதாகும்.

அங்கு **ஒன்றை ஒன்று பழித்தால்**

பழித்த ஒன்றிலிருந்து **மாயா** / தானே விலகும்

என்ற ஒரு வாசகம் சத்தியமான ஸ்பஷ்டமான வாக்கியமாகும்.

இதை உணர்வு பூர்வமாக உணர்ந்த உண்மையன்பர்கள்!

எவரெவரோ / அவரவர்களெல்லாம்

மாயா விலகும் தருவாயிலிருக்கிறதை உணர்க!

குறிப்பு :— மாயா விலகிவிட்டால் (அதாவது) மாயாவின் பலம்

குன்றிவிட்டால் மனம்!

செயல் இழந்து போகும். மனம் செயல் இழந்து போனால்.

நாமரூப / ஜக ஜீவ / தோற்றமெல்லாம்,

செயலிழந்து பதுமைகளாகிவிடும் / என்றுணர்க.

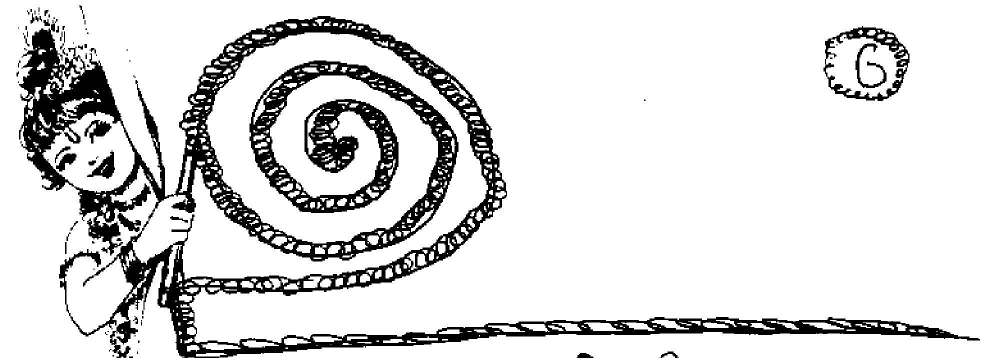

மனதை வைத்தே, மாயா இயங்குகிறது என அறிக.

மனம் மறைந்தால் (மனம் அறிவானவன் ஆத்மாவானால்)

மாயாவின் சிருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரத்தின் வேலை

செயல் அழிந்து விடும். இது பிரம்மத்தை உண்மையாகும்

ஆ....ம....ம்?

உண் மெய் அன்பர்கள் (பாடத்தின் சிரத்தையால் நம்பிக்கையின், வைராக்கியமுள்ளவர்கள் அனைவரும்)

ஸ்ரீ பகவானின் ரூப லாவண்யத்தை விரும்பவில்லை என்பதே ஸத்தியம்.

மாயாவின் தோற்றத்தை விரும்பவில்லை.

ஸ்ரீ பகவானின் நிஜ ஸ்வரூபத்தையே விரும்புகிறார்கள்

ஆகவே மாயாவும், அதைச் சார்ந்த மனமும், தம் செயலை

இயல்பாகவே, இழந்து வருகிறதென பிரமாணமாகச் சொல்வோம்

ஸத்வகுண ஸம்பன்னர்களே இருக்கிறார்கள் என அறிக.

ஸ்ரீகங்கா :– உன் மெய் அன்பர்களின் ஸ்பரிஸம் (7) எம்முள் ஓடும் அறியாமையமாந்தரின் பாபங்களை பஸ்பமாக்கும்.

எம் வைப்ரேஷன் உன் மெய் அன்பர்களின் இங்கிரா பரிபாலனப் பகுதியும் என உணர்க.

ஆகவே யாம் உன் மெய்யன்பர்களின் கூட்டத்தோடு கூட்டமாய் ஸஞ்சாரம் செய்தவண்ணம் அவர்கள் ஸ்பரிஸம் எம் மீதும் எம் வைப்ரேஷன் அவர்கள் மீதும் படும் நிலைக்கு ஓர் நிலைகளை அமைத்துக் கொள்வோம்.

யாம் அவர்களுடன் சஞ்சாரம் செய்யும் எம் இருப்பை எப்படி உணர்த்தப் போகிறோம் என்றால்?

(1) கங்கை ஜீவம் வற்றிப் போகும்! அதாவது நீரோட்டம் நின்றுவிடும்.

(2) உன் மெய்யன்பர்கள் நதியின் மையப் பகுதி வரையிலும் சமதரையில், நடந்து சென்று மத்தியில் தோன்றும் கங்கையில் தாங்கள் கொண்டு செல்லும் தீபஜோதியை விடவேண்டும். யாம் எடுத்துச் செல்வோம்.

மேதினியில் உள்ள சிறிதாவது நீரோட்டத்தில்
தீப ஜோதிகள், வரிசையாகச் செல்வதை, உன்
மெய்யன்பர்கள் கண்ணாறக் காணலாம்.
குறிப்பு:- ஒரு நதியில் பார்த்தால், இக்காட்சிகள்,
ஸ்ரீபக்தர்கள் சரித்திரங்களிலும், புராண இதிகாச கதைகளிலும்
T.V. & சினிமா காட்சிகளிலும்தான் காணலாம்.
நேரடியாக, நிதர்சனமாக, பிரத்தியக்ஷமாக, காண்பது
நம்மெய்யன்பர்கள்மட்டுமே, என உணர்க.
மேலும் இதை மறைத்து, விடாதவர்களும்,
தோஷமிக்கவர், குறையுடையவர்களும், கண்டால்,
அபவித்தியத்தை மஹா பாபி என்றும், மெய்
அன்பர்களை, சண்டாளர்கள், என்றும் திட்டித் தீர்த்து வசைமாரி பொழிந்து விட்டு,
என்ன சொல்வார்கள் என்றால் ??????????

9

இவர்கள் பாதம் பட்ட உடனே
கங்கையும் வற்றிவிட்டதென்றால்;
இவர்கள் அனைவரும் மிகக் கொடியவர்களாகவும் எனவும்
இவர்கள் சக்தியில் விழிப்பதே மஹாபாபமாகும்; என
தாடனை! லக்ஷார்ச்சனை!
செய்து விடுவர்; அறியாமையின் மாந்தர்;
வைத்தியம் :— அம்மா! அம்மா! என்பது ஒருநாள்
கூடிய சீக்கிரம் நிச்சயம் நம் மாயா
வெளிறத்தான் கரைந்து மறையத்தான்
போகிறது.
ஸ்ரீ கங்கா! — பாவவல்லி கொழுந்தே! மெய்யை
பொய் திரை விட்டு; எத்தனை காலம்தான் மறைக்க
முடியும் கொழுந்தே????
ஜலத்தின் கீழ் எத்தனை அடி ஆழத்தில் சென்று காற்று (குசு) விட்டாலும்;
அதுமேலே வந்துதானே ஆகவேண்டும்? மறைக்க முடியாதே?

4வது முறை பத்ரியில் அகண்டானந்தம்

உ

தன்னை இன்னார் என காணாமை :-
நம் உள் இருப்பை
சைதன்ய ஸ்ரீபகவத்
சொரூபம் என உணர்ந்து கொண்டு
தாவ் வின்யின்படி, ஸ்ரீபகவத் சேவகனாகிய

10

ஸ்ரீகங்கா :- ஆனாலும் அதுசமயம் உன் குழந்தைகள்!
மனம் நசித்து! அறிவு பிரகாசித்து விட்ட பிறகு
↑ இவைஒன்றும் தெரிந்தே உணர முடியாது

வைத்தியம் :- உண்மைதானம்மா! தன்னை இன்னார் என காணும் வரை
நமக்கு அன்னியமாய் ஒருவன் இருக்கிறான் என்றும்,
அவன் எப்படி இருப்பானோ என்றும் மனதில்!
சந்தேக, சங்கல்ப, விகல்ப, பயத்தினால் அவனை அறியாமலே
பழக்க வழக்க தோஷ குணத்தினால்
ஒரு தருமமற்றதாம் வருவது இயல்புதானேயம்மா?
அந்த தருமமற்ற, ஏமாற்றத்தில், ஸ்ரீபகவானின்
அளவற்ற ஆத்ம வீகரி தம்மையே மறந்து கொண்டு
விகார விவகாரமடைந்து பயம் கொள்கிறான்
ம...னி...த...ன்!

மனம்! (11)

நடிக்கிறது என உணர்ந்தால் போதும்.

மோட்டவேஷத்தை காணலாம்.

உள் இருப்பை (இருப்பவனை) உணர்ந்தால் முடியும் (காணமுடியாது)

அவனுடைய ஸத்குரு கிருபையினால் ஞானம்

இயக்க நிலையில் யார் என்றும் ஸ்ரீபகவானை என்றும்

இயக்கமற்ற நிலையில் யார் என்றும் பரம்மே என்றும்

ஒரு முறை உணர்ந்து விட்டானானால் (தரிசித்து விட்டானானால்)

அவ் வானந்தம்! அவனை விட்டு நீங்காது

குறிப்பு:- ஒன்றை ஒன்று பழித்தால், பழித்த ஒன்றிலிருந்து மாயாதானே விலகிவிடும் அந்த ஒன்றே! அல்லது ஸ்ரீபகவானே

உபாதி பேதமும்! ராகத்துவேஷமும் (விருப்பு வெறுப்பும்) குற்றம் குறையும்! இல்லாத பூரணமான ஒன்று

ஸ்ரீபகவான் மாயாவைப் பற்றியிருக்கிறான். மாயா வசம் அகப்படவில்லை.

இங்கு கூறப்படும் ஸ்ரீபக்தன்! ஸ்ரீபாகவதம்! ஸ்ரீபகவான்! ஆகிய மூன்றும் ஒன்றே.

4வது முறை பத்ரியில் அகண்டானந்தம்

இவ்வுணர்வை மெய்யாகவே பெற்றவன் எவனோ (12) அவன் ஸ்ரீ பகவத் சொரூப காட்சியில் மயங்கமாட்டான். அவன் மனம் அறிவான தன்மையால் பூரண நிறைவானந்தமாகவே இருப்பான்.

ஆகவே இங்கு ஒன்றை ஒன்று குறை கூறுதும். குறைகூற முடியாது. குறை கூற இயலாது. அப்படி குறை கூறும் அவ் மனம் கவந்து விட்டது என பொருள்படும் என உணர்க.

ஆகவே அங்கு மாயா செயலிழக்கும் என அறிக.

ஸ்ரீ அண்ணா: ஆகவே உன் மெய்யன்பர்களுக்கு மட்டும் மனம் நசித்து வருகிறது. அறிவு பிரகாசிக்க ஆரம்பமாகிவிட்டது. ஆகவே மாயா செயலிழக்கும் தருணம் நெருங்கி விட்டது என பிரமாணமாகச் சொல்வோம். மேலும் உன்பாடமானது ஏட்டுக் கல்வியாக இல்லாமல் அனுபவ ஞானமாக இருப்பதால், உன் அன்பர்கள் யாவரும் மஹா பாக்கியவான்களே.

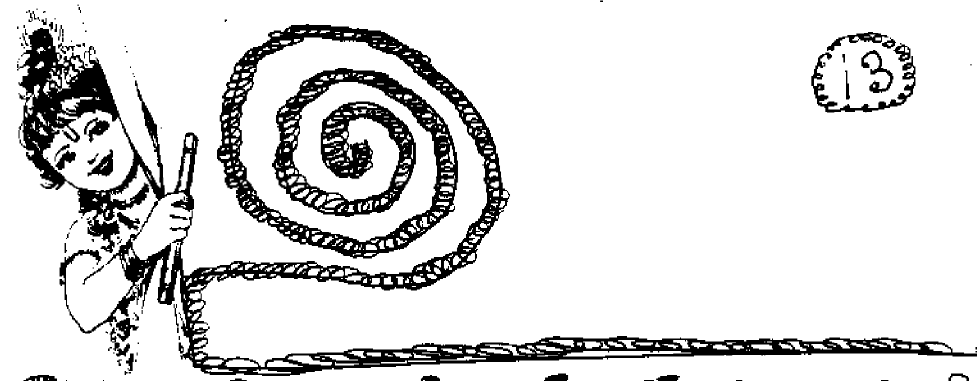

13

குறிப்பு :- இந்த ஏழையைக் காட்டிக் கொடுத்து விடாதேயம்மா? என ஒருவைந்தியம் சொல்வதாயும்; பதிலுக்கு ஸ்ரீ கங்காமாதா நீ என்னைச் சுட்டிக் காட்டி விடாதே! எனச் சொல்வதாயும் வருகிறது

இதன் உட்பொருள் :- அவன் பரநாம! சம்பந்தம் கொண்டவன்.

(யோகமாயாவை தமக்குள் அடக்கியவன்) (ஜீவன் முக்தி) அவனோ இறைப்பக்தி சம்பந்தம் கொண்டவன்.

(யோகமாயா ஸ்வரூபமானவர்)

(A) ஸ்ரீபகவான்! பர அம்சமுள்ள ஒருவனே! அவனேயாம்! யாமே அவன்! என வெளிக்காட்ட முடியும்.

(B) பர! அம்சமுள்ள ஒருவன்! மாயா! சம்பந்த ஜக! ஜீவ! விளையாட்டில் ஸ்ரீபகவான் ஏந்த! வேஷமிட்டு நடித்தாலும் காரிய! உவகையும்! காரண! ஸ்ரீ பகவானையும்! தனித்தனியே சுட்டிக் காட்ட முடியும்! என ஸ்ரீ மஹான்களின் வாக்காக அறிகிறேன்.

(குறிப்பு :- மாயாவின் முத்தொழிலும் செயல் இழந்து விடும். (மனம் செயலிழந்தால்) செயல்

அதன் உண்மைப் பொருள் :- மாயாவின் முதல் சிருஷ்டி கட படாதிகள் (அண்டரண்ட சிருஷ்டிகளும், ஜீவ சரீர சிருஷ்டிகளும், தாவரங்களும்) ஆகும்.

ஒரு நிலையில் ஜீவ சரீர சிருஷ்டியில் தாவரங்களும் அடங்கும்.

இவைகளின் வினைகளின் பின்னல் மனதுடையதாகும் என உறுதியாய் நம்புக.

உன் சாதனையால் மனம் மறைந்தால் அதாவது மனமே அறிவாகி. அதுவே பேரறிவு ஆகிவிட்டால் வினையின் பின்னல் சர்வநாசமாகும் என அறிக.

மனமயக்கம் இல்லையானால் மாயாவின் சிருஷ்டியினால் ஒரு பயனும் இல்லை. (இவ்வாறு வியாபாரி இல்லையானால் பெரிய வியாபாரி இருந்தும் இல்லாதவனாகிவிடுவான்.

ஸ்ரீசரஸ்வதி ௫

(ஸ்ரீபத்ரி நாராயணனும்!
அன்னை ஸ்ரீகலை வாணியும்!
இணைந்த ஓர் உரையாடல்) (சரஸ்வதியும்)

௨ பத்ரியில் | காலை ஸத்ஸங்கம் 10 To 11

முடியும். ஸத்ஸங்கம் முடிந்தவுடன், கைத்தடியை
ஊன்றிய வண்ணம், கடைவீதி வழியாக ஆலயம்
செல்லும் அம்மையத்தியம். ஆலயம் உள்ளே செல்வதில்லை;
ஆலயத்தின் கீழே, ஸ்ரீ ஸரஸ்வதி அன்னை பெருக்கு
எடுத்து ஓட, அதன்மேல் ஒரு பாலம் போடப்பட்டி
ருக்கிறது. அப்பாலத்தின் மத்தியில் வந்து நிற்கும்
அம்மையத்தியம். அங்கிருந்தபடியே, ஸ்ரீ பத்ரிநாராயண
னின் சந்நிதியை, தம் கூர்ந்த திருஷ்டியால்
நோக்கும் அம்மையத்தியம்வும். கீழே ஓடிக்கொண்டிருக்கும்
ஸ்ரீ அன்னை சரஸ்வதி மாதா! பிரத்யக்ஷ
மாய் | முன்வந்து காட்சி கொடுப்பாள். உடனே
எழுகய்யன் திருடன் ஸ்ரீபத்ரிநாராய
ணனும் | பிரத்தியக்ஷமாய் அருகில் வந்து
நிற்பான்.

16

ஆடை & அணிகலன்
ஆடம்பரம் ஏதுவும்
இல்லாமல்; எளிமையிலும்
அதி அதி அதி எளிமையாம்
மயில் பீலி ஒன்று | இடையில்
ஒரு மஞ்சள் பட்டு சிங்காரு அங்க வஸ்திரம் |
18ம் பக்கம்

அந்த ஸ்தலத்தில், அவன் ஸ்ரீ பத்ரி நாராயண
ணை இருந்தாலும்; இந்த ஐஸ்வர்யத்தின் அந்த இடத்தில் மட்டும் ஸ்ரீ பத்ரி நாராயணனே.

முன்/பாலகோபாலனை

வருவான். இது பிரமாண உண்மையாகும். மற்றும்
அந்த தெய்வங்களையும்! **பெரிய விராட்**
வடிவத்தில் ஐஸ்வர்யத்தின்! **அம்சமும்**
ஏற்பதில்லை. **ஆனால்** ஸ்ரீ அன்னையர்களை
தரிசிக்கும் நிலையில் மட்டும்; **அ..ம்...மா!**

நிக்குறாற்பால்|பெரிய விராட்
வடிவத்தில் தரிசிக்கும் பாக்கியம்; **அ...வ...ன்!**

குரு & இறை கருணையால் பெற்றிருந்தது;

அ... வ்...வே...ளை...ப்...ப...த்...தி...ய...ம்!!

17

இதன் சாதனையாவது:-

ஊக்கம்!
ஏக்கம்!
உருக்கம்!
கண்ணீர் பெருக்கம் ஆகியவை உரைக்கு

குறிப்பு:- அவன் அருளால்தான் அவன்தாள் வணங்க வேண்டும்

வணங்கக்கூடும்• வணங்க முடியும்• வணங்கலாம்•

எண்ணம்! சொல்!! செயல்!!!

நான்! என்றல்!! எனது!!!

ஆகிய இம்மூன்றும் சர்வநாசமாகி!

எல்லாம் நீயே! எல்லாம் உன்னுல்!! எல்லாம் உனதே!!!

ஆகிய இம்மூன்றும் பயிற்சியும்! முயற்சியும்! இல்லாமல் இயல்பாகி!

ஸ்வய அனுபவம் பெற்றுவிட்டால்

அவன் அருளால் அவனை பெற்றுவிடலாம்

இது சத்தியம்! இது சத்தியம்!! இது சத்தியம்!!!

அடியார்களின் காமிபோம் (18)
என சப்தம் ஒலிக்கும்
நியமலர் பலக்காத்தில் ஒரு
தங்கணம்! வலக்
கரத்தில் ஒரு ஞானக் கு...ழ...ல்!

குறிப்பு தொடர்கிறது:- எந்த ஸ்ரீ மூர்த்தியும்
செ...ய...ல...ற்...ற...வ...னே!
எந்த ஒரு ஸ்ரீ அன்னையும்!
செ...ய...லு...ற்...ற...வ...ளே!!

செயலற்ற தன்மையில் குழந்தையாகக் காணலாம்.
செயலுற்ற " ஸ்ரீ அன்னையாகக் " .

இது பக்தி! மார்க்கத்தில் உண்மை பக்தர்களின்!
ஸ்வய அனுபவ! வாக்காகும்.
இதுவே தரிசனம் செய்யும் முறையாகும்.
ஆனால் அறிவின்! நியாய எப்படி!
வேண்டுமானாலும் காணலாம். யத் பாவம் தத் பவதி!
என்பதே அத்வைத ஞானிகளின் கருத்தாகும். நிறைவடைகிறது.

திருவடியில் சவங்கை 19

பத்மபாதங்களின் அடியில்

சங்கம் & சக்கரம்

ரேகை | துளசி கட்டைமாலை! வனமாலை

இதுவே எம் கண்ணனின் வடிவம்.

(பஞ்சாயுதஹஸ்தனை அவனை விரும்புவதில்லை)

ஒரு சமயம் பத்ரியில் நடந்த ஒரு ஸத்ஸங்க உரையாடலில், ஒரு திவ்யாசனத்தில் எம் பிரபு! திருடன் (கண்ணன்) ஸ்ரீமந் நாராயணன்!

திருவடிவத்தில் | நான்கு கரங்களுடன்!

பஞ்சாயுதஹஸ்தனாய்! (சங்கு! சக்கரம்! கதை! நந்தகி வாள்!) குந்து வாள் அருகில் அமர்ந்திருந்தான்.

அவ் வைத்தியத்தின் அருகில் எம் கண்ணனும் எளிமைக்கும் எளிமையாய் அமர்ந்திருந்தான். அதுசமயம் அவ் வைத்தியம் வினவியது:- ஹே பிரபோ! ஹே பரமாத்மா! சற்று நேரமாவது உன் ஆயுதங்களை! ஓரம் கட்டி! வைத்து விட்டு. எங்களை அனைவரையும் போல் வெறுமனே! அமர்ந்திருக்கவாகாதா??? அருகில் உள்ள எவர் மீதாவது பட்டாவென்றுவது? அவைகள் பாரமாக இல்லையா???

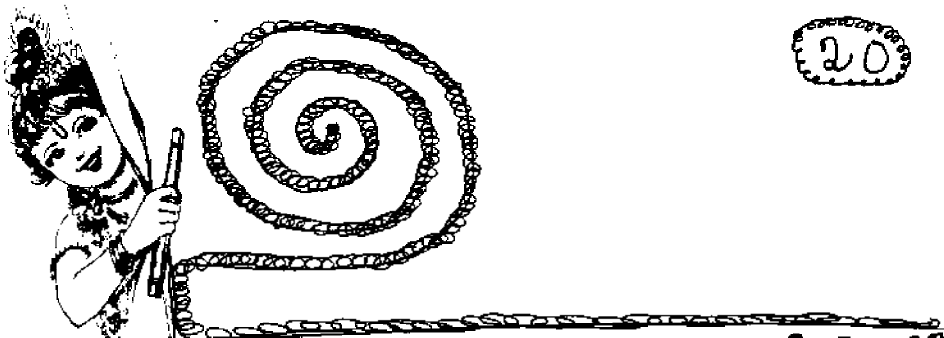

என சிரித்துக்கொண்டே கேட்டது அம்பைத்தியம்!?

ஸ்ரீபரமாத்மா:— எம் அன்புமயமான கொழுந்தே! பாபா! உனக்குத்தான் **எம் அம்சமான குட்டிக்** (குழந்தைக்) **கண்ணன்!** இருக்கிறானே!!! அது போதாதா? இங்குள்ள குறிப்பிட்ட அனேகருக்கு **எம் திவ்யாம்ச ஸ்வரூபம்** தே வை ப் ப டு கி ற து!

ஆகவே இவ்வடிவத்தோடு இங்கு சாக்ஷாத்கரிக்கிறோம்.

இன்று நீ ஒரு ஞானியாகத் திகழ்வாய். நேற்று வரையிலும், எம் பத்ரியைப் போன்ற, ஒரு பக்தன்தானே??? பக்தன் ஆ ஜ வ விரும்புவது, எம் இந்த திவ்ய சொரூபத்தையே ஆகும். உன் வ ர வு & இ ரு ப் பு & இ ய க் க ம்! எல்லாவற்றிலும் நிறைவுபட்டவனே. ஆகவே உனக்கு அந்த வடிவம் போதும். குழந்தாய்! என ஆ சி வ ழ ங் கி னா ன்.

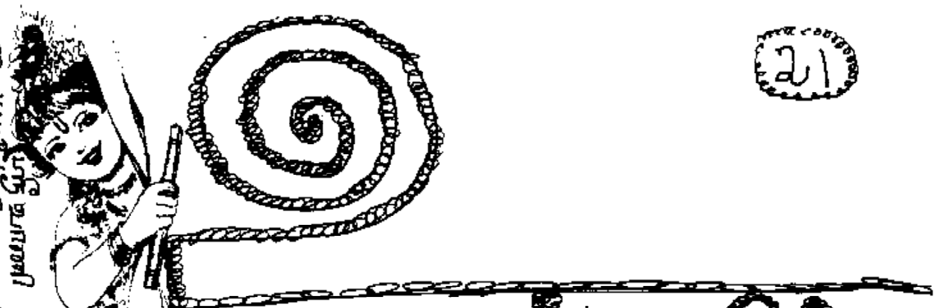

அவ்விருவரையும்! கனிந்த பார்வையுடன் நோக்கும்போது, ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக்கெடுத்து ஓடும் அவ்வைத்தியத்திற்கு!

அக்கண்ணீர்! அவ்விருவர் திருவடிகளிலும், விழுந்து சுத்திகரிக்கும். அதே நேரம் அவ்வைத்தியம் கையில் உள்ள தண்டத்துடன்! இருகரம் கூப்பி நமஸ்கரிக்கும். அவ்விருவரும் சிரக்கம்பம் செய்தபடியே! சிரம் அசைத்து, சிரம் தாழ்த்தி அபயஹஸ்தத்துடன் ந...ன்...று...இ...ரு! எனவாழ்த்துவர். பின்னர் எங்கள் சம்பாஷணை தொடரும். அன்னை ஸ்ரீசரஸ்வதி மாதாவை, ஸ்ரீவாணி! எனவே இனி குறிப்பிடுவோம்.

ஸ்ரீபரமாத்மாவனும்! அன்னை ஸ்ரீவாணியும்! நதியின்
மீதும்! நதிக்கரைமீதும்! அப்வைத்தியத்தின்
தனிஅறையினுள்ளும்! நடந்த உரையாடல்களை
சுருக்கமாகத் தருகிறேம். கருத்தால் உணர்க.

(A) ஸ்ரீபரமாத்மா :- உன்மெய்யன்பர்களும்! நீயும்!
இப்பத்ரியாத்திரையின்போது (ரயில்! பஸ்!! கார்!!)
பிரயாண வசதி (உடல் அமணம்) எப்படி இருந்தது?

(B) உன்னையும்! உன் மெய்யன்பர்களையும்! இப்பத்ரி
ஸ்தலம்! (எம் வடிவ சொரூபங்கள்!) எவ்வாறு
பரிச்சகரங்கள்
கண்காணித்தது??? (கண்டிக்கவில்லை. தண்டிக்கவில்லை.)

(C) இங்குள்ள ஆயிரக்கணக்கான உன் மஹாத்மாக்கள்!
(அப்வைத்தியம் இடைமறித்தது) ஹேபிரபோ! இது என்ன
வார்த்தை? அவர்கள் அனைவரும் உன் குழந்தைகளில்லையா தேவா
ஸ்ரீபரமாத்மா :- (தம் இருகன்னத்திலும், இருகரம் கொண்டு
தட்டியபடி) இல்லை! இல்லை!! தப்பு! தப்பு!! எம் குழந்தைகள் அனைவரும்!

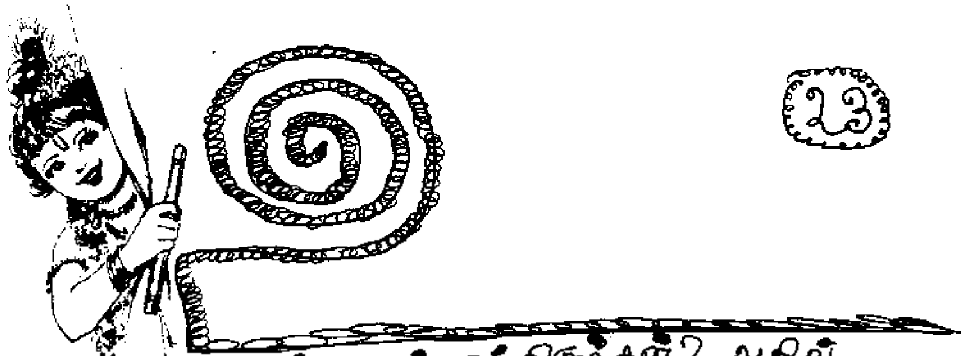

உன்னிடம் எப்படிப் பாடம் ஏற்கிறார்கள்? அறிவ்
அவர்களிடம் **மனக்கசப்பு**! இல்லையே???

(உங்களுக்குள் அபிப்ராய பேதமில்லையே?)

(D) உன் **அடுத்த நிலை**! என்ன கொழுந்தே???

இந்நாளுக்கு கேள்விகளுக்கும் விடையை எதிர்பார்க்கிறேன்???

வைத்தியம்:- ஹே மாதவா! கேசவா! வாசுதேவா! ஹே
கபட நாடக சூத்ரதாரியே!

(ஸ்ரீ பரமாத்மா இடைமறித்தார்.)

ஸ்ரீபரமாத்மா:- இப்போது நீ கூறிய நான்காவது நாமா!

இடைச்செருகல் நாமா! ஆகும்

அதை ஏன் இங்கு பிரயோகிக்கிறாய் கொழுந்தே?

வைத்தியம்:- அது என்ன இடைச்செருகல் நாமா என
கேள்விப்படாத ஒன்றைச் சொல்கிறாயே மதுசூதனா?

ஸ்ரீபரமாத்மா:- ஆமாம் கொழுந்தே! அந்த நாமாவாலது
பாரதப் போர் ஆரம்பம்! முடிவுடன் முற்றுப்பெற்றது என அறிக.
,,

24

இ கபட நாடக சூத்ர தாரி! என்ற நாமா! எம் பீஷ்மனால் வழங்கப்பட்டதென்றும் ஸ்ரீ பரமாத்மாவானி அறிகிறோம்.

அது சமயம் யாம் எடுத்த கொள்கை (போரை ஒழிப்பதற்கு) வஞ்சகம் சூழ்ச்சி பொய் என்ற தோஷ! குணங்களைக் கொண்டு தோஷ குணங்களை! (முள்ளைக் கொண்டு முள்ளை) நாசம் செய்வது போல் ஒரு நாடகம்! ஆடினோம். அந்த நாடக வேஷமே! கபட நாடக சூத்திர வேஷமாகும்.

அவ்வேஷத்திற்காக (பீஷ்மன்) கொடுத்த நாமா அந்த நாமாவாகும். எம்மிடம் அந்த ஒரு குணங்களும் அன்றும்! இன்றும்! என்றென்றும்! இல்லை என்பதே சத்தியம்.

ஆகவே அந்த நாமாவால்! எம்மை அழைக்காதே!

வைத்தியம் :- உன் வாக்கில் இருந்து வரும் சத்திய வாக்கை வைத்துப் பார்த்தால் மற்றொரு கேள்வி வருகிறது மாதவா! அதை இப்போது கேட்கலாமா பிரபோ?

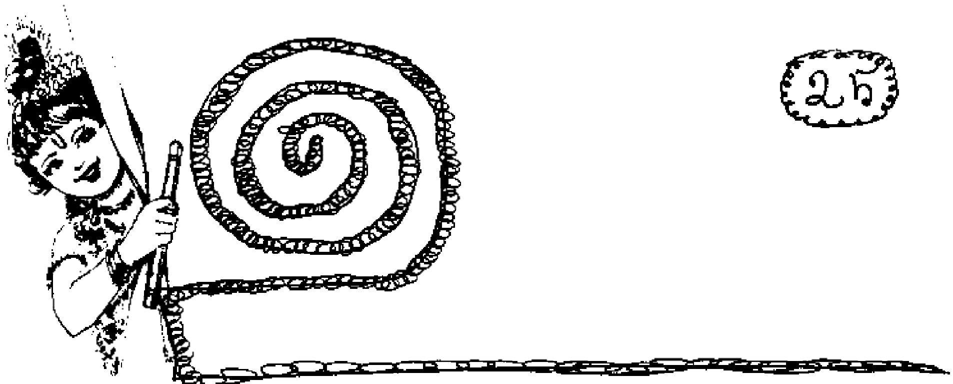

௨௫

ஸ்ரீபரமாத்மா :- கேள் குழந்தே கேள்!

அக்கேள்வி என்ன?

வைத்தியம் :- உன்னுடைய பக்தர்கள் நிமித்தமாக ஜீவசிவ நாடகங்களை உன் அளப்பரிய கருணையினை! நடத்துகிறாய் என்பது எல்லா மனிதர்களுக்கும் தெரிந்ததே. அதுவும் ஒரு நிலையில் அவரவர் வினையை! வைத்தே நடத்துகிறாய் என்பது அதிஅதிரகஸ்யமாக பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது பிரபோ! அவைகளை நம்பினால்தான் எவையுணராமல்.

ஆரம்பசாதனையாளன் :- ஏன் இப்படிச் சோதிக்கிறாய்? சோதித்து சோதித்து என்ன பலனைக் கண்டாய்? சோதனைக்கும் ஓர் அளவு வேண்டாமா? என்று கேட்டறியாமல் நாடகத்தை நடத்துபவனே!

நாடகத்தை நடத்துபவனை என்றும் (26)
மனம்! வாக்கு! காயம்!
இம்மூன்றையும் வைத்து
மாயா நடத்தும் ஜீவ
நாடகமே யன்றி/கபட நாடகம் அல்ல
என சத்தியமாய் உணர்க.

நடத்து உன் நாடகத்தை!

எனப் புலம்பித் தள்ளி விடுகின்றான் ஒரு பக்தன்; இவன் **சலிப்போடு** சொல்லும் இவ்வாசகத்தில் கபட நாடக சூத்திரதாரி! என்ற நாமம் பொருந்துமா? பொருந்தாதா?

ஸ்ரீபரமாத்மா :- திருவடிக் குழந்தாய் எம்பாபா! அந்த நாமாவின் பொருள் உனக்கு எப்படிப்படுகிறது?

ஸாயுக்கியம் :- அதையும் தாங்கள் திருவாக்கால் விளக்கி விடலாமே கோவிந்தா?

ஸ்ரீபரமாத்மா :- அனுபவமாகவே அறிந்துவிட்டான்; நீ நல்ல **நடிகனப்பா!** அதிலும் **திரைப்பட!** நடிக்கிறாய். உன்னிடம்தான் யாம் நடிக்கக் கற்றுக்கொள்ள வேணும் கொழுந்தே! என சொல்லி விட்டு கடகடகடகட வென சிரித்தார்.

27

வைத்தியம் :- மாற்றிச் சொல்கிறீர்கள் மாதவா.
உம்மிடமே யாம் நடிக்கக் கற்றுக் கொண்டோம்.
ஸ்ரீபரமாத்மா :- எந்த இடத்தில்? எந்த நிலையில்?
எனச் சொல்ல முடியுமா பாமா?
வைத்தியம் :- ஓ சொல்லலாமே எம் தசரதராமா?
ஸ்ரீபரமாத்மா :- அந்த அவதாரத்தை இங்கு ஏன்
இழுக்கிறாய் கொழுந்தே?
(அப்போது ஸ்ரீவாணி இடைமறிக்கிறாள்)
ஸ்ரீவாணி :- எம் அரும் செல்வனே பாமா! விடாதே
உன்னை மடக்கப் பார்க்கிறார் எழுதியவன். அன்று
நடந்ததைச் சுட்டிக்காட்டு கொழுந்தே.
ஸ்ரீபரமாத்மா :- ஓ தாயும் பிள்ளையும்! ஒன்று
சேர்ந்துவிட்டீர்களா? (குலுங்கிச் சிரிக்கிறார்)
வைத்தியம் :- தாயைப் போல பிள்ளை! நூலைப் போல
சேலை! என்பார்கள். அதே போல் அன்னையும் தம் பிள்ளை
பக்கம் தானே சேரும்.
ஸ்ரீவாணி :- ஹே கருணாசாகரா! கருணைக்கடலே! பரமாத்மா!
உமக்குப் பதிலாக யாமே சொல்லி விடுகிறோம் அஞ்ஞாத
வாசத்தின் போது
ஸ்ரீபரமாத்மா :- கல்வியின் அதிபதியே! கல்விக்கரசியே!
நீ சொன்னால் எல்லாம் பொருந்தும். எம் நடிப்பை ஸ்ரீகிருஷ்
ணாவதாரம் தவிர, வேறு எங்கு கண்டு கொண்டீர்கள் இருவரும்
???

ஸ்ரீவாணி :- எம் அக்கா! பார்வதி தேவி! ரூபமாகத்,
தெரிந்து கொண்டோம் பிரபோ. அவர்கள் சொன்னவைகளும்:
தாங்கள் ஸ்ரீராமா அவதார காலத்தில், ஸ்ரீஜானகி
மாதாவை பிரிந்த நிலையில், ஸ்ரீ அன்னையை தேடி அலைந்த
போது. ஒரு நாடகமாடினீர்களே! அதை அந்த ஸ்ரீ ஆதி
சேஷனும் வர்ணிக்க முடியாது பிரபோ. அதைச் சுருங்கச்
சொல்கிறோம் பிரபோ. ஸ்ரீஜானகி மாதா! இருக்கும் இடம்
தாங்கள் அறியாததா? தூக்கிச் சென்றவன் யாரென
தாங்கள் உணராததா? ஒரு **மோஹத்தில்!**
சிக்கியவரைப் போல். சீதா! சீதா! அன்பே சீதா! எம் அன்பே!
எங்கு சென்றாய்? எங்கு மறைந்தாய்? இந்த வனவாசம்
உனக்குப் பிடிக்கவில்லையென, எம்மை விட்டுப் பிரிந்தாயா?
என இன்னமும் பலப்பலவிதமாக **புலம்பி! புலம்பி?**
கண்ணீர் ஆறுபோல் பெருக்கெடுத்து ஓட, கல்லிலும் முள்ளிலும்
ஓட்டமும் நடையுமாய், அலையும் போது. எம் அக்கா
ஸ்ரீபார்வதி தேவி! உங்களை பரிசோதிக்கும் நிலையில் தானே
சீதா! வடிவம் தாங்கி, மும்முறை தாங்கள் முன் நின்றும்.
அவர்கள் வெட்கப்படும் நிலைக்கு தாங்கள் அறிய வார்த்தை.

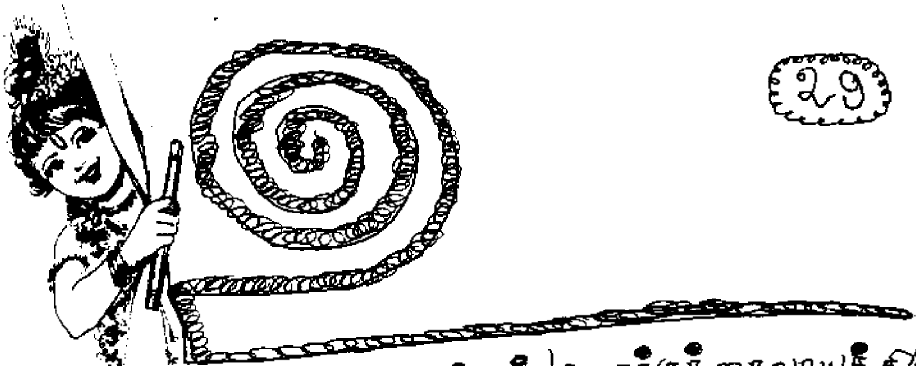

ஸ்ரீராமன் :— எம் அருமை தங்காய்! உனக்குக் கைவாயத்தில் வேலை இல்லையா? உன் ஸ்ரீபதி சேவையை மறந்து, ஏன் இப்படி ஊர் சுற்றி அலைகிறாய்? உன் ஸ்ரீபதி உன்னைத் தண்டு கொள்ள மாட்டாரா?

எம் ஆத்மிக தாயையாம்! கண்டு கொள்ள வேண்டும்?

எப்படிக்? " " ?

எங்கே? " " ?

வைர்முடையாக? " " ?

என்ன செய்து? " " ?

என்று திட்டமெல்லாம் முன்பே வரையறுத்து விட்டோம்.

இக்காட்சி அருட்பாலிப்பு / நாடகம் ஆகும்.

நீ வந்த வழியே செல்லவாம் எனை அறிவுரை கூறிவிட்டு தாங்கள் போட்ட நாடகத்தில் திறம்பட நடித்தீர்களே? இதை கபட நாடக சூஸ்திரம் என்று சொல்லவாமா பிரபோ??

ஸ்ரீபரமாத்மா :- நீங்கள் இருவரும் இன்னமும் சரிவர உணரவில்லை என்றே சொல்லுவோம். மேலும் எம் ஸ்ரீராமாவதார சம்பவத்தைத் திட்டமிட்ட நாடகம் எனச் சொல்லவேண்டுமே தவிர, கபட நாடகம் என்று சொல்வது பொருந்தாது.

ஸ்ரீகிருஷ்ணாவதாரத்தில் **பாரதப் போரில்** மட்டும் அது கபட நாடகம் என்றும் எம்மை அதன் சூத்திரதாரி என்றும் சொல்வது பொருந்தும்.

மேலும் பக்தன்! ஸ்ரீபகவான்! என்ற நிலையிலும் அது பொருந்தாது.

அங்கும் **ஜீவ** விதிக்கேற்றபடி **எம் மாயா** ஒரு நாடக நிலையில் தம் காரியத்தைத் திறம்படச் செய்கிறது. இங்கும் மனம் & விதி & மதி! ஆகிய மூன்றும் இணைந்து பிணைந்து அந்நாடகத்தை நடத்துவதால் இதுவும் மாயா நாடகமே! தவிர கபட நாடகமல்லவென உணர்க.

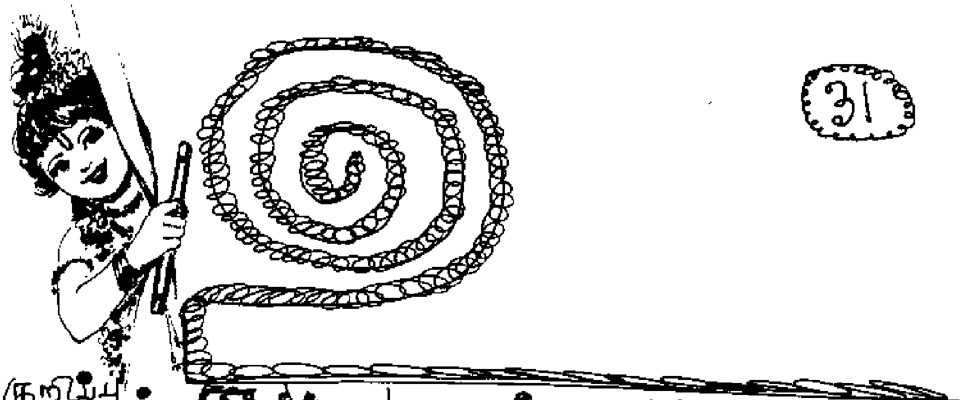

குறிப்பு :- கபட நாடகம் வேறு மாயா! நாடகம் வேறென்று அறிய வேண்டும்.

(A) கபட நாடகம் :- முன்று முன்னால் எடுப்பது போல் வினையின்! சம்பந்தம் ஒரு பகுதி! மாயாவின்! " மூன்று பகுதி ஆகும்.

காரணம் :- மனக் கோழை! குறைந்தும்; கலி ஆ வக்ரா! குறைந்தும் இறைந்த பிறவிதராவ் அவஸ்யம் அனை கபடமாகவே! நடக்க வேண்டியுள்ளது எனஅறிக.

(B) மாயா! நாடகம் :- வினை & மனம் & விதியின் நாமரூப/உவக விளையாட்டாகும். இம்மூன்றையும், மாயா அறிந்த தன்மையால், மனதை மட்டும் தம்மோடு இணைத்துக் கொண்டு உலகையே! நிறுவி மாயா நடத்தும் நாடகம், மாயா நாடகமாகும்.

தீமையை!

(32)

தீமையாகக் காணாதே.
தீமையாகப் பேசாதே.
தீமையாகக் கேளாதே.
எல்லாம் நலமே என எண்ணு.
எல்லாம் நன்மையாய் மாறிவிடும் இது சத்தியம்.

இனி
ஏழு நன்று கேள்விகளுக்கும் ஹண்டயனிப்பாயிமாயா! என,
எழிபராசு ஞாயத்தப் படுத்திறேன்.

வைத்தியம் :- (A) கேள்வி :- உன் மெய்யன்பர்களும் / நீயும் /
இப்பத்ரியாத்திரையின்போது (ரயில் & பஸ் & கார்)
பிரயாண வசதி (உடல்சுமனம்!) எப்படி இருந்தது ??

பதில் :- ஹேபிரபோ! **நல்லவர்கள்!**
என்றி, தீயவர்கள்! இல்லை என்றும்!
நன்மையை! என்றி தீமைகள் இல்லையென்றும்!
வாங்கை! ஆரவம் ஆக்கிக் கொண்டு, பின்
கதை! சொல்கிறேன் பிரபோ.

ரயிலோ! பஸ்ஸோ! காரோ! **ஜடமே!**
அங்கு இயக்கியது உன் **மாயா!** ஆகவே நன்மையாய் நடந்து ,, முடிவுறும் இதுஸத்தியம்.

உடல் :- நல்வினை! தீவினை! இரண்டாய் பின்னவிட்டது.

பிரிந்து தருகிறோம்
முடிவு உன் வசம் :-
எனசொல்லும் கருத்து :-
ஸ்ரீபரமாத்மாவே அறிந்து
இதய வாஸி! ஆதி
இருப்பு நாலில்; அதுவே அம்மையை
மாயாவைகொண்டு நவமாய் முடிக்கும் என உணர்க.

உடலும் ஜடமே. மனமும்! மனமற்றவினையும்!
சூட்சுமமே! எம் குழந்தைகள் இவை இரண்டையும்
எல்லாம் (உடல் & மனம்) நீயே கதியென, விட்டுவிட்டதால்,
நலமாகவே! இருந்தார்கள் & இருக்கிறார்கள்.

(B) கேள்வி :- உன்னையும்! உன் மெய்யன்பர்களையும்!
இப்புதிரில் தவிக்கும்! எம் வடிவ சொரூபங்கள்! (பஞ்சாக்ஷரங்கள்)
எவ்வாறு கண்காணித்து! அரவணைக்கவும், தண்டிக்கவும் இவ்வு?

பதில் :- ஸ்ரீபரமாத்மா! இது சற்று சிக்கலான கேள்வியே.
ஆறையும் வகுப்பு வகுப்பாய் பிரித்து! தருகிறோம்.
அக்கணக்கின் முடிவு! உன் வசமே மகனே!
உன் கேள்விக் கதையும்! எம் பாடலிலாக்கத்தின் காதையும்
மூன்று பாகமாக பிரித்து விளக்குகிறோம் மகனே!

1 மனது! விடாதவர்கள்.

2 மனம் & அறிவு! பின்னவிட்டவர்கள்.

3 அறிவு! ஸ்திரமாகவுண்டு. மனத்திரை!

வீண் & விதி! வசத்தால் அப்போதைக்கப்போது ஓருவதுண்டு.

ஆனப் பேரறிவு! எவர்க்கும் பிரகாசிக்கவில்லை.

ஹே பிரபோ! கருணை மூர்த்தியே! கருணைக்கடலே!

திருவாஸாகரமே! தருந்தாட் கொள்ளும் ஐயனே பிரபோ!

சரணாகதியை! தவிர வேறு சாதனையுமில்லை. வேறு போதனையும் இல்லை ஐயனே!

ஆக்குவாயோ? ஒருவனையும்! பின் ஒன்றுகவும்!!

அழிப்பாயோ? ஜீவ கர்த்ருத்வம்!
ஈச ,,

இவ்வாறன்றே உன்னைப் பிடியும் ஐயனே!

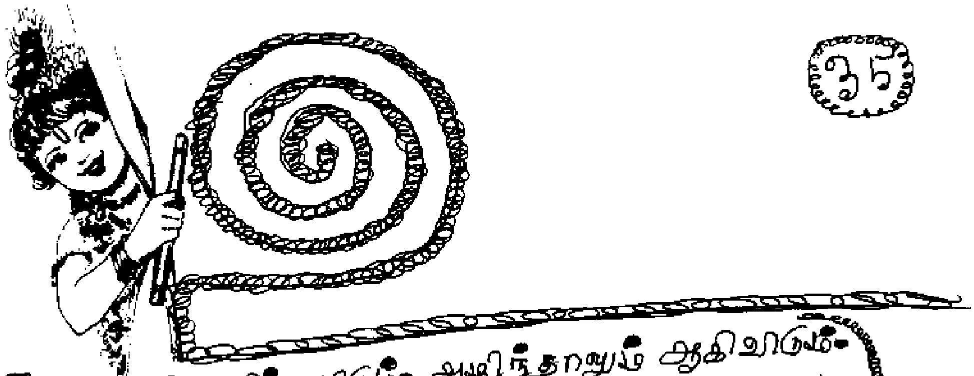

ஆக்கினாலும் அழிந்துவிடும். அழிந்தாலும் ஆகிவிடும். இது ஸத்தியம்! இது ஸத்தியம்!! இது ஸத்தியம்!!!

ஓம் ஜயனே! இப்பனிச்சிகரங்களை!

வைத்துத்தான் ஆதி ஸ்ரீமஹான்கள் உவமானமாகச் சொல்லுவர்.

அகண்ட | பனிமய பாவன மண் என்றும்,
சமுத்திரம் " " ,
" சொன்னார்கள் போலும்!"

முதலாவது | வகுப்பினர் பனிப் பாறைகளையும் அதன் சிகரங்களையும் கண்டுபிடித்து, ஓர் இனம் தெரியாத சொல்லமுடியாததான, ஆனந்தம் | அடைகின்றனர்.

இரண்டாவது | வகுப்பினர் நம் இஷ்டமூர்த்திகளையும்! நாம் படித்த கேட்ட சிவ ஸ்ரீமஹான்களையும்! காண்கின்றனர் | இவர் உரையாடுகின்றனர்.

மௌனம் & அறிவு! இணைந்த கற்பனை நிலையில்!

36

மூன்றாவது வகுப்பினர் (இரண்டுபேரோ) ஒருசிலரே.

எந்த நாமரூபமும் காணவில்லை.

எல்லாம் ஸ்ரீஸத்குருவாக காணவில்லை. உணர்கின்றனர்.

வாக்காலும்! வரியாலும்! விளக்க முடியாத ஓர்

ஆத்மதிருப்தி (ஆனந்தம்) அடைகின்றனர்.

ஆகவும் மூன்று வகுப்பினரும் காணும் நிலைக்கு

அத்தெய்வபிரம்மநிலையில் கண்டிப்பு தண்டிப்பு!

இல்லையென்பது ஸத்தியமானதும் அப்பனிச்சிகரங்களாக இருந்

எம் அன்பர்கள் அனைவரையும்! திறம்பட துறந்தும்

கண் காணிக்கிறார்கள் என்பது ஸத்தியமே. அதாவது

என்ன செய்கிறார்கள்? எங்கெங்கு போகிறார்கள்? என்னென்ன

அடுத்தப் பக்கத்தில் 37 குறிப்பை படித்துவிட்டு படிக்கவும்.

பின் தொடர் பதில்

எதைப்பற்றி பேசுகிறார்கள்? வாதம் செய்கிறார்களா? சமரசமாக முடிவெடுக்கிறார்களா? காட்சிகளில் நாமரூப பொருள்களில் மயங்குகிறார்களா??? அவயதரிஸனத்தில் வியாபாரம் (நேர் பார்ப்பு) செய்கிறார்களா? போதும் என்ற நிறைவுடன் இருக்கிறார்களா? ஏன பலநிலையில்! சரிபார்க்கிறார் பிறகு!!!!!! மேலும் மனிதவடிவம்! தாங்கி வந்தும் திருத்தவும்! ஆவன செய்யவும்! தடுத்தாட்கொள்ளும்! பணியும் செய்கிறார்கள் ஐயனே!

கேள்வி:- இங்குள்ள ஆயிரக்கணக்கான ஸ்ரீமஹாத்மாக்கள்! உன்னிடம் பாடம் எப்படி நடத்துகிறார்கள்??? அதில் அவர்களுக்கு மனக்கசப்பு (அபிப்ராய பேதம்) இல்லையே?

சரணாகதியில் (38)

பரிபூரணமாக பாக்யம் மிகு உள்ளோர்களும் முயற்சியுதும் இருக்கின்றனர்.

குறிப்பு :— வகுப்பு வகுப்பாய் பிரித்து தருகிறோம்.

அக்கணத்தின் முடிவு! உன் வசம் என்று ஒரு வாசகம் கடந்த பக்கத்தில் வந்தது ஞாபகம் இருக்கலாம்.

அவ்வைத்தியம் மூன்று பாகமாகப் பிரித்து விளக்கம் தந்தது. அதற்கு ஸ்ரீ பரமாத்மா சொன்னதாவது :—

ஸ்ரீபரமாத்மா :— அன்பான குழந்தாய் பாபா! நீயோ கணக்கில் வவீவவன். ஆனால் யாமோ! சேரோ! தானே குழந்தாய் ???

வைத்தியம் :— ரமாமாதவா! கேசவா! தயாநிதே! புண்ணியஸ்லோகா! புண்ணிய புருஷா! புருஷோத்தமா! இதுஎன்ன அகடவிகடமான வார்த்தை ??? (ஸ்ரீபரமாத்மா இடைமறித்தான்)

ஸ்ரீபரமாத்மா :— கொழந்தே பாபா! இந்த அகட விகட வார்த்தைகளைவாம், எம்மிடமும்! உன்னிடமும்! வரவேவராது. பழக்க தோஷத்தினால் அவ்வாறு சொன்னாய் போலும் ?? (இது மனம் கீ அறிவின்கள்)

ஸ்ரீபத்ரி நாராயணன் மற்றும் ஸ்ரீகலைவாணியுடன் உரையாடல்

நம் முயற்சியில் (39)

ஈடுபட்டோர்

இவ்வாத்தியத்தை!

ஜயிக்க வேண்டுமென்று

அதி அதி அதி உருக்கத்துடன் சாதிக்கின்றனர்.

வைத்தியம் :- பின் உன் அபிப்பிராயம் சொன்னாய் எம் கோவிந்தா??? யாம் கணக்கில் வருபவன் என்றும் நீயோ கணக்கில் சேரா என்றும் சொன்ன காரணம் என்ன பிரபோ???

ஸ்ரீபரமாத்மா :- காரணத்தோடுதான் சொன்னோம்.

வைத்தியம் :- என்ன காரணமாம்?

ஸ்ரீபரமாத்மா :- **நீயோ!** யோகமாயாவை உடையவள்

ஆதல் **யாமோ!** யோகமாயாவை உடையவன்தானே?

பரத்தின்! கணக்கு உன்னுடையது.

ஜகத்தின் ,, எம்முடையது.

நீ இன்றி யாம் இல்லை! ஆதலால்?

யாம் உன்னுள் அடங்கிய தன்மையினால்;

யாம்! இல்லாமல் நீ உண்டு என்பது வைத்தியமே.

இந்த கணக்கெல்லாம் நமக்கு எதற்கு பாபா???

எம் கேள்விக்கு பதில் சொல் கேட்போம் என்றான்?

வைத்தியம் :- இதை மாற்றி யார் உரைத்தது?

பேரறிவு நிலையில் (40)
அடியெடுத்து வைப்போர்
ஒன்றிரண்டு பேரும்
சரீர ஸ்மரணை கெட்டு
வருகின்றனர். ஆனால் எல்லோரும் ஜீவன் முக்தி பெற்றுவிடுவரி.
இன்னமும் எதை மாற்றச் சொல்கிறாய்?
ஸ்ரீபரமாத்மா:—
வைத்தியம்:— ஓ என்ற பூஜ்யமே ஒன்றுதானே.
ஆதி ஸ்ரீமஹாத்மாக்களை எல்லாம் மற்றும் ஸ்ரீமஹான்கள்
அனைவரும் பூஜ்யஸ்ரீ என்றுதான் அழைக்கிறார்கள்.
மற்றும் நம்பர்களுக்கு எல்லாம்
பின் வருவதாகும். அந்த வகையில் பார்த்தாலும்
நீ முன்னவனே. இந்த கணக்கு இருக்கட்டும் மகவா.
நம் அன்பர்களுக்கு நீ கூறுவதென்ன ஐயனே???
ஸ்ரீபரமாத்மா:— Ⓐ பாதி மெய்யன்பர்கள் (அறிவு நிலையில்)
காட்சியில் மயக்கம் இல்லை. Ⓑ மீதி " காட்சியின்
மயக்கம் குறைந்து வருகிறது. Ⓒ ஒரு சிலர்!
பேரறிவைபூசை வைக்க ஆரம்பித்து விட்டனர் என இதை
நினைவு செய்கிறேன் என்று ஸ்ரீபரமாத்மா முடித்தான்.

பதில்:- ஹே பரந்தாமா! ஹே பரமாத்மா! ஹே தயாநிதி!
ஹே தயா ஸாகரா! ஹே சர்வாந்தர் யாமியே! ஹே சர்வ
ஜீவ தயாபரா! இந்த கேள்வி தேவைதானா? நீயோ

சூதறிந்த கள்வன்! (ஸ்ரீபரமாத்மா இடை மறித்தார்)
சூதறிந்த கள்வன் யாரம்மா?

பொறு பொறு ஆஸிதாஸனே! சூதறிந்த கள்வன்
நீயா? உன்னைப்போல் இருந்து எருமை போல் சாணம்
போடுகிறாயே. வாழைப்பழத்தில் ஊசி இறக்குவதைப்போல்
வாக்கின் பாணத்தைத் தொடுக்கிறாயே பார்க்கிறாயா மாபாவி?

(அப்வைத்தியம் கடகடகடகட வென சிரித்துவிட்டது)
இடைச்செருகல்
வைத்தியம்:- முன் சொன்ன நாமாவை என்றாய். அதில்
எனச்சொல்லி மறயோசிக்க வேண்டாம் கொண்டோம். இப்போ சொன்ன
நியாயம் இருந்தது. ஒத்துக் கொண்டோம்.
நாமாவில் தவறு ஒன்றும் இல்லையே. ஏன் அதை மறுக்கிறாய்?
ஸ்ரீபரமாத்மா:- காரணத்துடன் விளக்கப் போகிறாயா?

வைத்தியம்:- **இதயவாணியையே!**

அவ்வாறு ஞானிகளும்! பக்தர்களும்! அழைப்பார்கள்.
மாதவா! இது நீ அறிந்த விஷயம்தானே?
ஸ்ரீபரமாத்மா:- அப்படியா விஷயம். அதையும் தான் காரணத்துடன்
விளக்கப்பார்ப்போம்
(கடகடகட வென சிரித்தபடியே)

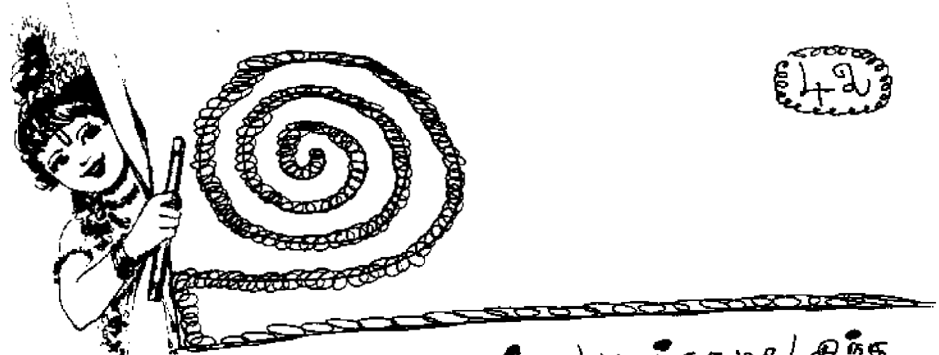

42

வைபந்தியம்:— ஹே பிரபோ! பரமாத்மா! பரந்தாமா! இந்த நாமாவின் விசேஷம் என்னவென்றால் மாதவா! இதயவாஸி என்றும் அந்தர்யாமி என்றும் மாயாவோடு! கூடியிருக்கும் ஆத்மா என்றும்! ஒரு நியதியில் ஸ்ரீமஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறேன். பிரபோ!

ஜீவ எண்ணங்களை! அறியவன் அந்தர்யாமி என்றும், அப்படி அறிந்ததை அந்த எண்ணத்தின்படி நடத்துபவன்!

இதயவாஸி! என்றும், ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர் இவனையே ஸ்ரீதரிந்த கள்வன்! என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இந்த நான் எண்ணம் அறியும் சாட்சியாய் இறைவன் உள்ளார் இருக்கிறேன். என்றும், எண்ணம் ஒழிந்த இடத்திலே இறைவன் வந்து தோன்றுவான். இயல்பாகவே பிறந்திய கூடி மானவன்

என ஸ்ரீ மஹா ரமணர்கள் பாடியதால்; அந்த இதய

வாஸியே! சூத்திரந்தர்வன்! ஆகும்.

அது நாங்களுக்குக்கான் பொருந்தும் தேவாதிதேவா.

ஸ்ரீ பரமாத்மா :— கொடுத்தே! எம் அருமை பாபா!

உன்னை வாக்கினைப் ஸத்தியநிலையில்

எவரும் வெளிப்படுத்த முடியாது கொடுத்தே!!!

ஆகவே நீயே சூத்திரந்தர்வனாவாய்

சரிதானே தெரிந்தாய்???

பைத்தியம் :— (நானத்தான்) :— எவனோ ஒருவன் தான்

அந்த நாமாவுக்கு உரியவனாகும் நம்பிக்

ஏதோ அனுபவம்! அது யாராக இருந்தாலென்ன?

வாக்கு வரை வேண்டாம் பிரபோ. மௌனம்

தலகநாஸ்தி! இனி வாழ்வில் இருந்து வருவோம்.

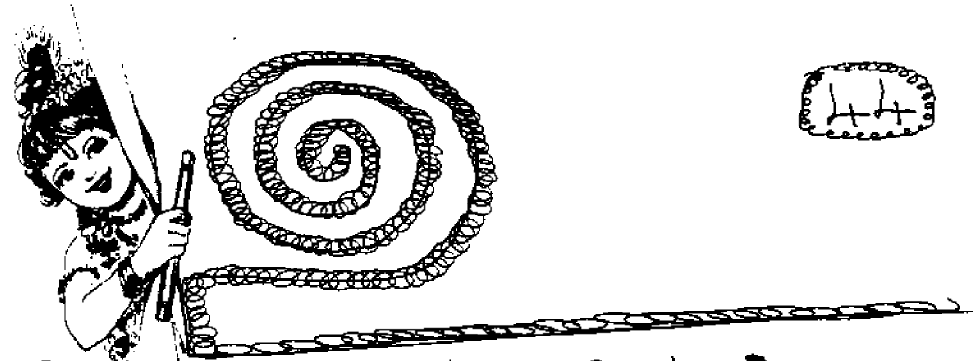

ஸ்ரீ பரமாத்மா :- சரி! சரி! கொழுந்தே! அந்த நாமா எவருடையதாயிருந்தால் நமக்கென்ன????????

நாமரூபம்! பொய்யெனக் கூறும் நீயும்! அதை ஆம் என தலையசைத்து கேட்கும் யாமும்!

ஒருவன் தானே? அந்த ஒன்று தானே??.

இனி என் கேள்வியின் பதிலைக் கூறு கொழுந்தே???

வைத்தியம் :- ஹே கேசவா! மதுசூதனா! மாதவா!

இங்கு ஓர் உண்மையை உணரவேண்டும். அதாவது, இந்த ஜடமான வைத்தியத்துடன் வந்திருக்கும் அனேக மெய்யன்பர்களின் சுய அனுபவத்திற்கும்

இங்ஙனே! மெய்யன்பர்களின் சுய அனுபவத்திற்கும் நிறைய வித்தியாசமுண்டு பிரபோ!!!

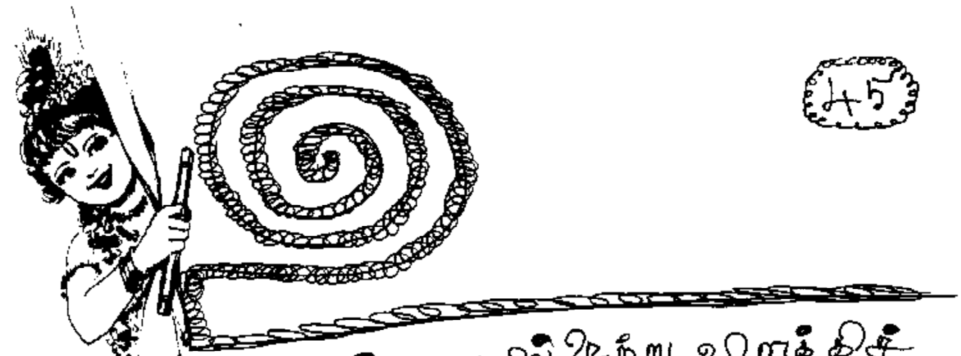

ஸ்ரீபரமாத்மா :- எந்த வகையில்? சுற்று விளக்கிச் சொல்வாரப்போம்?

வைத்தியம் :- அங்குள்ள மெய்யன்பர்கள்! ஆரம்ப புத்தியிலிருந்தே பாடம் கேட்டு அனுபவம் பெற்றவர்கள். இங்குள்ளவர்கள்! பவரிடமும் பாடம் கேட்டவர்களையும்! நூலறிவு உள்ளவர்களையும்! யோகம் & மந்திரம் & ஸித்திகள்! கற்றவர்களையும்! சாதகயின்! ஆருநிலை பெற்றவர்களையும்! அறை! இப்போது சாதகத்தியில் உள்ளவர்களையும்! ரக்கமும் உடையவர்களையும்! இருக்கிறார்கள் என்பது ஸத்தியமே. ஆனால் மனக்கசப்பு! என்ற அபிப்ராய பேதம் எவரிடமும் இல்லை பாரபோ! காரணம் :- ஜீவன் முக்தி என்றால் என்ன? என்பதை உன்னுடைய அரவணைப்பினாலும்! பனிச்சிகரங்களின்

46

உ

பாது காப்பிறனும்! கா ப ம் வி ர ய மா கி விடுதே

என்ற உருக்கம்! ஏக்கம்! ஊக்கம்! இவைகளையும்

அ பி ப் ரா ய பேதம் என்ற மனக்கசப்புகளிலிருந்துபோ!

உன் அளப்பரிய **கருணை!** இ வ் வி யா ஜ ம்

இவர்கள் அனைவரும் இப்படிப்பாதுகாப்பாக இருக்கமுடியாது ஐயனே!

ஸ்ரீபரமாத்மா :- இவ்வளவர்கள் அனைவரும் **மனது** உடையவர்களா? **அறிவை!** உடையவர்களா?

வைத்தியம் :- பெரும்பாலும் மனதை உடையவர்களே.

அம்மனமும் வறட்சியால் **வரண்டு** போயிருக்கிறது.

அறிவை! உடையவர்கள் மிகச் சிலரே யாவரோ.

ஆனால் உருக்கம்! ஏக்கம்! கண்ணீர் பெருக்கம்! உண்டாக்கும்

கதைகளையும்! உவமானங்களையும்! அனுபவங்களையும்

சொல்லிச் சொல்லி! உணர்த்தி உணர்த்தி! இன்ற

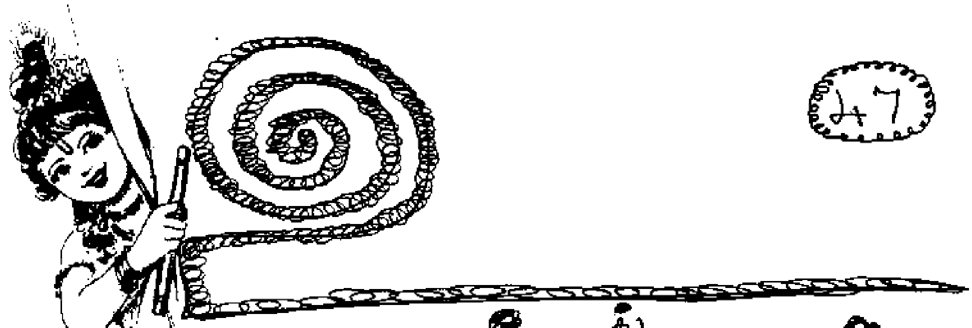

அனைத்தையும் கரைத்து! கரைத்து
கல் போன்ற உள்ளங்களை கரைந்த உள்ளங்களாக
மாற்றும் பெருமை! தாங்களையே
சாரும் பிரபோ.

ஸ்ரீபரமாத்மா :- எம்மை ஏன் இங்கு இழுக்கிறாய்?
கொழுந்தே! இது உன் காரண காரியம்தானே ஐயா??

வைத்தியம் :- அது எப்படி எம்மைச் சாரும் முகுந்தா?
சர்வார்ப்பணம் என்பது உன்
நாம ஸ்ரீபகவந்நாம பவம் தானே மாதவா?

ஸ்ரீபரமாத்மா :- எந்த வகையிலும் பிடி கொடோம்
என சர்வ ஜாக்கிரதையாக இருக்கிறாயே. பலே பலே!

வைத்தியம் :- மீன் குஞ்சுக்கு நீந்த கற்றுக்கொடுக்கவும்
வேண்டுமோ பிரபோ? எல்லாம் உன் கருணையே ஐயனே.

ஸ்ரீபரமாத்மா :- சரி சரி கொழுந்தே! எம் கடைசி
தேர்விக்கு விடைகொடு கேட்கலாம்???

48

கேள்வி :- உன் அருகே நீ என்ன குழந்தாய்?

வைத்தியம் :- ஏதை! அடிப்படையாகக் கொண்டு இக்கேள்வி கேட்கப்படுகிறதென்று தெரிந்து கொள்ளலாமா ஜனார்த்தனா???

ஸ்ரீ பரமாத்மா :- உன் இருப்பும்! அதன் இயக்கமும்! முடிவும்! இங்கு வந்த வரவும்! (பூலோகம் வந்த வரவும்) நீ வந்த காரணம்! அதன் காரியமும்! எந்நிலையில் இருக்கிறது என்பதே எம் கேள்வியாகும்?? குழந்தாய் பாபா???

வைத்தியம் :- இக்கேள்வி இங்கு! இப்போது!! தேவைதானா கோவிந்தா? இக்கேள்வியை பர! சொரூப சக்தியிலிருந்து கேட்டது?

ஸ்ரீ பரமாத்மா :- ஏதோ! கேட்கத் தோணியது.

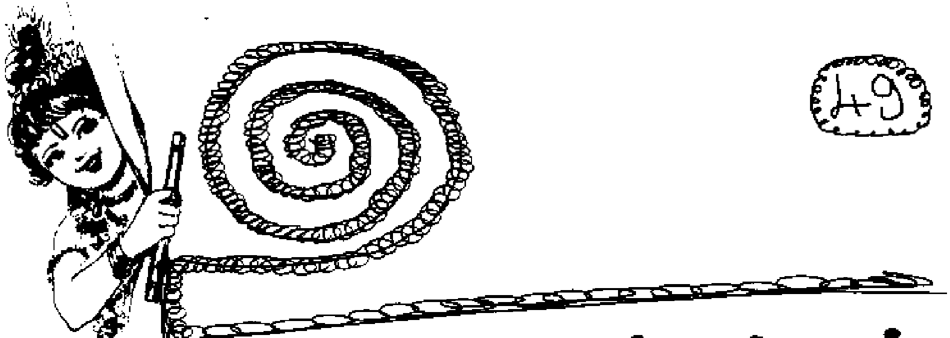

49

கேட்டுவிட்டோம். முடியுமானால் சொல்லவாம்.

இப்போது தேவையில்லையானால் நிறுத்தி வைக்கலாம்.

உன் சக்தம்பாக்கியம்!!

வைத்தியம்:— இந்தவார்த்தையை இந்த வைஷ்ப்ரதேவி வைத்தியம் சொல்ல வேண்டியதிருக்க, உன்மகனா யாரால் ஏன் சொல்கிறாய் ஸ்ரீதரா???

ஸ்ரீபரமஹம்ஸா:— யார் சொன்னால் என்ன கொழுந்தே!

ஸம்பியும்! நீ அதீதமானவனே.

வைத்தியம்:— ஹேமாதவோ! ஸ்ரீதரா! கிரிதரா! முகுந்தா! மாதவா! கேசவா! இருடிகேசா! எம் பரமஹம்சா!

உன் அமுதவாக்கில் ஆறு தொனியில் தெரிகிறது.

அதாவது:— இருப்பு! இயக்கம்! முடிவு! வரவு!

காரணம்! காரியம்! என 6 ஆகிறது புருஷோத்தமா!

(இது சமயம் பா ஒலியாக வாக்குவந்தது/0)

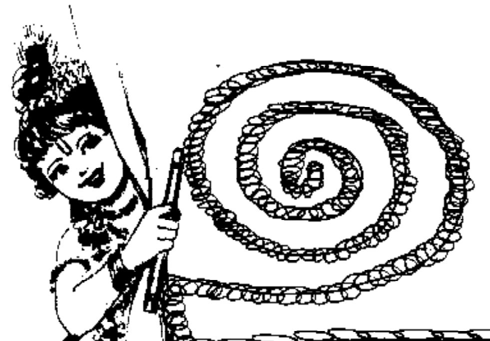

50

வைத்தியம் :- உன்னைப் புதுமை ஆகிய ஒன்று உன்னைப் பெறு தொண்டு வரைகிறது. இது வைத்தியம்.

ஸ்ரீபரமாத்மா :- இந்த உபசார வசனம் தேவை இல்லையே தொழுந்தேன்.

வைத்தியம் :- ஹே பிரபோ! எம் ஐயனே! உலகை ஆளும் மன்னவனும் தம் தந்தையின் மு....ன் ஒரு சிறியனே ஆவான்!

வைத்தியம்! வைத்தியம்!! வைத்தியம்!!!

ஸ்ரீபரமாத்மா :- உன் அடக்கம் உனக்கு உறுதுணையாக இருப்பதாக. உன் கவசமாவதாக. உன் சௌரீபமாவதாக! என ஆசிர்வதிக்கிறேன்.

51

ஓ பாஷி ஒலித்து

வைத்தியம் :- (A) இருப்பு :- ஏம்

இருப்பும்! உள் இருப்பும்! மற்றும்

எல்லா இருப்பும்! ஒன்றே இது சத்தியம்

பரமாகிய மன்னே! மன்னாகிய பரமே! அதுவேயாம்! யாமே அது

ஆ.......... ன.......... ஸ?

(B) இயக்கம் :- இயக்க நிலையில்

யாம்! யோகமாயாவுடன் சம்பந்தம் கொண்டுள்ளோம்

நீயோ! வோகமாயாவுடன் சம்பந்தம் கொண்டுள்ளாய்

(C) முடிவு :- மனைத! அழிக்கும் நிலையில்;

ஜீவன்முக்தி விதேக முக்திக்காக!

ஜீவ அழிப்பின்! முழுந்த முடிவிற்காக

மட்டும்! ஏம்! வரவை வைத்துக்கொண்டோம்.

ஆன்வ் நயோ ! முத்தொழிலீ நடித்தமாக

ஒரு நிலையில் ஐந்தொழிலாகும்.

விளங்கப்படுவது முத்தொழில். பேசப்படுவது ஐந்தொழில்.

துலங்குவதாகத்

ஜீவ ரக்ஷிப்பை / விட

முடியாதவனை வேதம் ! சாஸ்திரம் ! ஸ்ரீவமாக

ஸ்ரீமஹான்கள் கூறிறையும் ஏம் போன்றவர்களுக்கு

நீ அல்ல ! நீங்கள் ஆகும்

திரிகர்த்நாக்கரும் !

ஸ்ரீ...ஸ...த்...கு...ரு...வே ! ஆகும் இது சத்தியம்.

ஆகவே யாம் / முடிக்க வந்தவனே யன்றி,

மெய் / வரறில்வி ஏனபதே ஸத்தியமாகும்.

யாம் / முடிக்காமல் முடியோம்.

உங்கள்

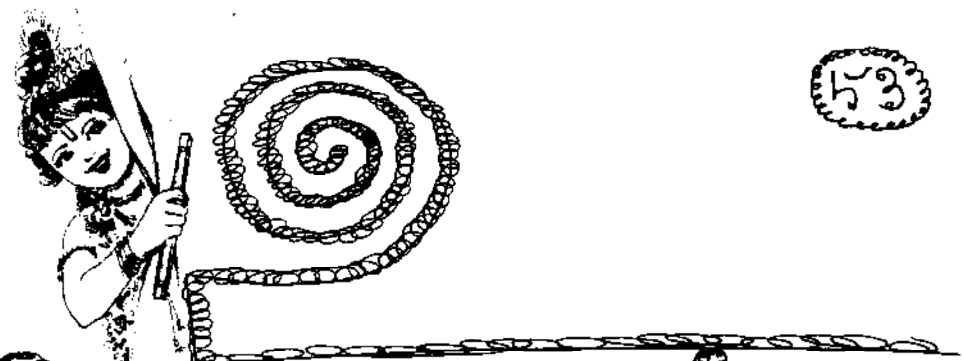

(53)

(D) வரவு :- ஒரு நிலையாய் எம்வரவு ஸிரிவாஸ் நக்ஷத்திரம் போன்றதாகும். ஆகவே எமையும் தொடோம். எவரையும் தொ ட ரோ ம்.

யாம் தொட்டவரையும் விட்டதில்லை.

(இவர்கள் யத்தை ஏற்றவரையும்)

எம் பார்வையில் பட்டவரையும் "

(மெய்யன்பர்களுக்கு சேவை செய்பவரையும்)

ஸிரி நக்ஷத்திரம் போன்று நேர் கோட்டில் செல்வதில்லை.

ஸ்வயஞானத்துவப வல் ஒரு பாதையை தமக்கென ஏற்றுக் கொண்டவர்களும்.

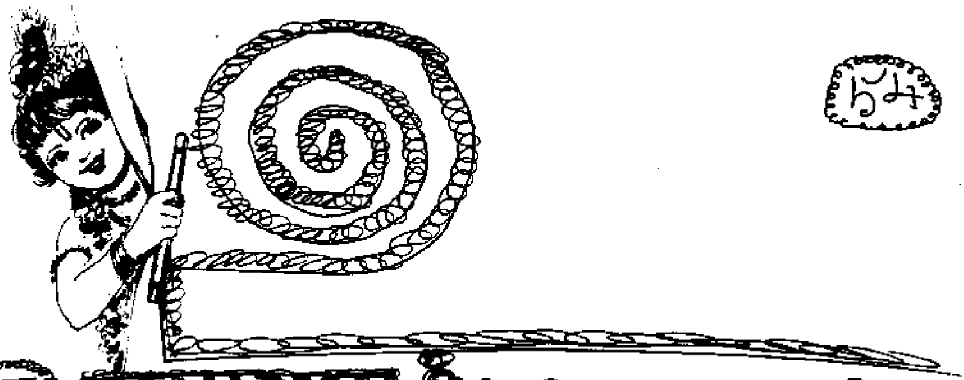

E காரணம்:— யோகமாயா அம்ஸயாம் | ஆகும்.

இல்லாமல் எம்மாயாவுக்கு இருப்பு இல்லை.

,, எம் | மாயா | இல்லாமல் எமக்கு தோற்றம் இல்லை.

,, ,, ,, அண்டசிருஷ்டி இல்லை.

அண்டசிருஷ்டி இல்லாமல், பிண்டசிருஷ்டி இல்லை.

F காரியம்:— யோகமாயா அம்ஸமான

ஏமகையன்! திருடன் என்னும்! கண்ணனாம்.

இயக்கநிலையில் அவனேயாம்! யாமே அவன்.

இருப்பு | நிலையில் அவனுடைய |

நாமரூபம் இருந்த நிலையில் யாமும்! அவனும்!!

எல்லாமும் காலாதீத ஓம் | இது ஸத்தியம்.

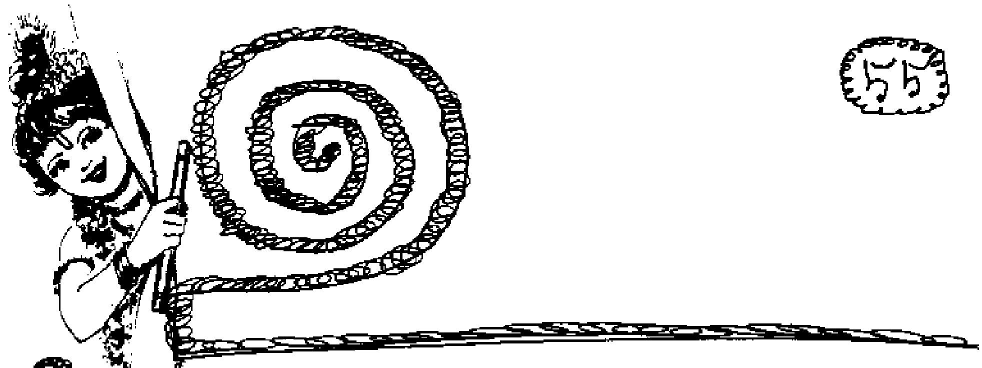

6 முறை வந்த அவனுடைய!

வரவின் சுருக்கம் :- அவன் வந்த வரவின் காரியம்! ஆர்த்தி ஆகும் தருணம் சமீபமாக வந்தது.

ஆ.....ஹ.....ஸ்!

ஹிமாலயாவின் மெய்யன்பர்களுக்காக சிறிது காலம் தள்ளி வைக்கப்பட்டது.

அது அதி ரகஸ்யமாக பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது.

அதை எமதய்யன் திருடன் கண்ணன்! ஒருவனே அறிவான் என இதை நிறைவு செய்கிறேன்.

கலை பாபா.

இரபீது ஒன்றே நடப்பது நவமே 66

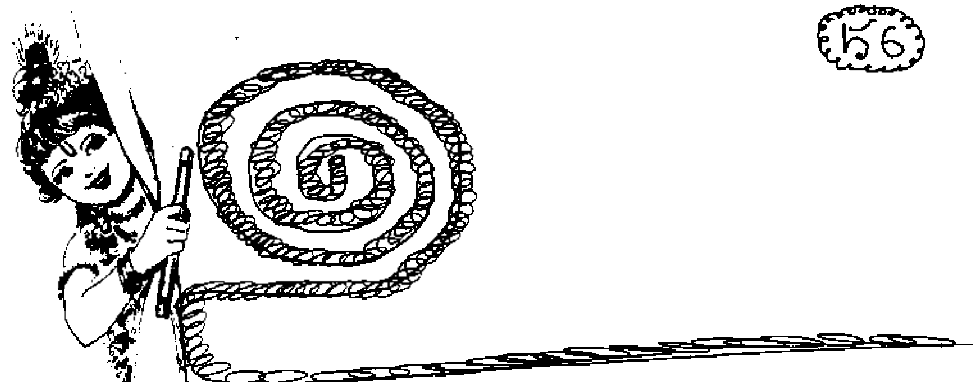

குறிப்பு:- உள் சித்தம்! ஏம் பாக்கியம்!!

மேலே கூறிய இவ்வாசகத்தை! ஒரு பக்தன்! ஸ்ரீபகவானிடம்! பணிவுடன் சொல்வதுண்டு. அதேபோல் ஒரு சிஷ்யன்! தம் குருவிடம்! பணிவுடன் சொல்வதுண்டு. இருவரும் இங்கு மனதையோ! புத்தியையோ! கூறுவதில்லை.

இதன் காரணம்:- ஸ்ரீதின் அம்பமே சித்தம்! எனஉணர்க. ஸ்ரீத்தைப் போன்று சித்தமே உறுதி! ஆனதாகும் எனஉணர்க.

ஸ்ரீபகவானையும்! குருதேவரையும்! ஸ்ரீத்தின் அம்ப சித்தமாக உணர்ந்த தன்மையால் உள் சித்தம்! ஏம்! பாக்கியம் என்று பணிவுடனும்! கனிவுடனும் சொன்னார்கள் ஸ்ரீஞானிகள்.

உமக்கு இரவே பகலாகும். பகலே இரவாகும். (57)
என தெரிந்ததான்,
இந்த நேரம் வந்தோம்.
ஆனாலும் எங்களை மன்னிக்
கும்படி வேண்டுகிறோம் என்றார்
கள்.

(3) **ஜோராம்** ஸத்ஸங்கம்.

ஸ்ரீபதியில் இரவு ஓய்வெடுக்கும் போது,
வேர் கொண்ட ஒரு குழு **யோகிகள்**
தூல சரீரமாகவே அறையில் பிரவேசித்தார்கள்.

அதுவரும் கிடைந்த குரலில் சொன்னதாவது:—
பிரஹ்மபாபாஜி இந்த நேரம் வந்து
சிரமம் கொடுத்ததைக்கு எங்களை மன்னிக்கவும்.
என்றார்கள். அப்பைத்தியமும், இருகரங்களையும்
உரசி, முகத்தில் தடவிய வண்ணம், நாராயணா!
நாராயணா!! நாராயணா!!! என மும்முறை
ஸ்மரித்தவண்ணம், நலமும்! அமைதியின்
ஆனந்தமும் பெற வாழ்த்துகிறேன், என்றது. அவர்களில்
ஒருவர் அமைதியின் ஆனந்தத்தைத்தான்!

பலப்பல நூறு வருஷங்களாக தேடி அலைகிறோம்.
அதுகிடைக்கபாடில்லை. தங்கள் போன்றோரை
பார்க்கிறவாவது கிடைக்கிறதே. அதுபோதும்.

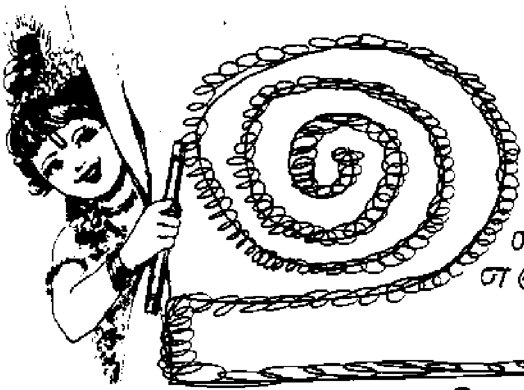

பணணணணணணிவு
என்பதை சரி வடிவால்
எழுதிக்காட்டி உணர்த்தி
னேன்.

அந்த வகையில் நாங்கள் பாக்கியவான்களே.

வைத்தியம் :- ஓ! ஆம் அருமை மஹாத்மாக்களே!

அமைதியும்! ஆனந்தமும்! உங்களுக்கு

உள்ளேயே! பொதிந்திருக்கும் போது

வெளியே! எங்கு தேடுகிறீர்கள்? ஏன் தேடுகிறீர்கள்?

புறுகூன்! கதை போலிருக்கிறது உங்கள்

அறியாமையின் தேட்டம்.

மற்றும் ஐவரும் கை கொட்டி சிரித்து விட்டனர்.

அதில் ஒருவர் சொன்னார் :- பாபா என்றுப் பாபாதான்.

ஒரே வார்த்தையில் ஓங்கி! அடித்து விட்டார் பாருங்கள். என்றார்.

வைத்தியம் :- ஐயா மஹாத்மாக்களே! வைத்தியத்தை

உரைக்க பயம் தேவையில்லை ஆனால்

பணணணணணணிவு! வேண்டும்.

59

வைத்தியம் :- நல்ல வார்த்தையே!

நிமிர்ந்த நீ போய் விட்டால்

இவைம் முறிந்து சாய்ந்து விட்டால்

இவ்வார்த்தையைக் கேட்டும் நீ குனிந்து நின்றனர்.

ஒரு ஸ்ரீமஹாத்மா :- இவ்வாறு வளைந்து! நெளிந்து! கூனிக்குறுகு கிடந்தீர்களோ! இதனாங்காரல் முடியாது ஐயா!

மற்றும் ஒருவர் :- நிமிர்ந்த!!! கூட்டம் நாங்கள்.

வைத்தியம் :- அதனால்தான் வறட்சியாக அனைவரும் உள்ளீர்கள் அன்பைக் காணோமே?

ஆனந்தத்தைக் காணோமே! ஒரு பூரண நிறைவைக் காணோமே!

வாக்கில் கம்பீரம் தொனிக்கிறது

கனிவான் இனிமையைக் காணோமே!!

எல்லாம் நிறைந்த திருப்தியின் ஆனந்தம் இல்லையே!

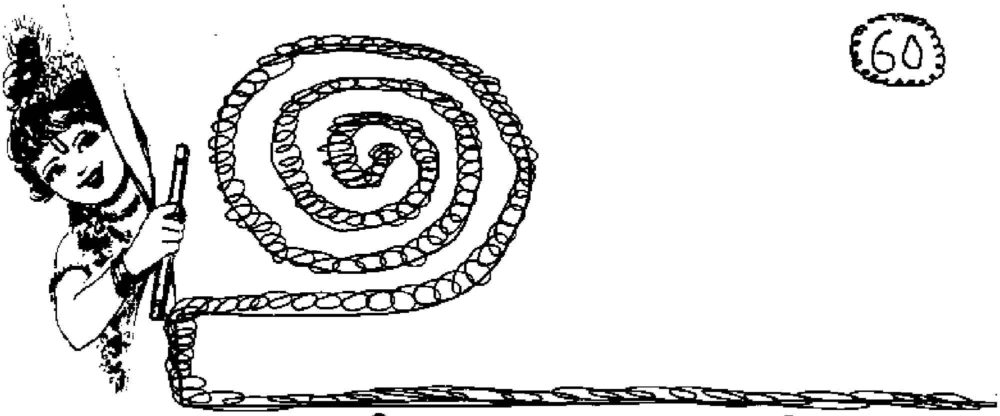

உடனே அனைவரும் சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம்

(அவன் அருளால்) செய்தனர். அம்மையத்தியலும் குனிந்து

அவர் திருவடிகளிலும் **உள்ளங்கள்**

ஸ்பரிஸம் பண்ணி **அப்பாதுளிகளே!**

வளையமாய் எடுத்துக் கிரம் வெல்தாங்கிக் கொண்டு

இந்த ஜடையைத் தேடி, இந்த நேரம் இங்கு வந்த விஷயத்தைத்
தெரிந்து கொள்ளலாமா?

ஒரு ஸ்ரீமஹாத்மா: — ஸ்ரீ கேதாரத்தில் உள்ள எங்கள்

இடத்திற்கு, வருகை தந்து, உங்கள் ஸத்ஸங்க

உரையாடலால், எங்கள் **ஐயங்களை!**

போக்க வேண்டும் மஹராஜ் !!! என விண்ணப்பித்த பின்னும்
கேதாரத்தில் உள்ள
சி வ நி மி ஷ ங் க ளி ல்

பனிச்சிகரங்களில் ஒரு குகையை அடைந்தோம்.

அக்குகையில் மேலும் ஐவர் இருந்தனர்.

பாறைகளே! ஆசனமாகக் கொண்ட அந்த இடம் **குருகுலம்!** நடத்தும் ஒரு கூடமாகக் காட்சி அளித்து.

அப்பைத்தியம் அந்த சபையை நமஸ்கரித்த வண்ணம் அவர்கள் அன்புடன் அளித்த ஆசனத்தில் அமர்ந்தது.

பைத்தியம் :- ஓம் மெய்யன்பர்களே! இங்கு குருகுலம் என ஏதேனும் சாஸ்திரபாடம் நடைபெறுகிறதா?

ஒரு மகாத்மா :- அது எப்படி எங்கள் உடன் இருந்தவரைப் போன்று, அதனை ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லி விட்டீர்கள் பாபா?

பைத்தியம் :- இந்த இடத்தின் அமைப்பு! திவ்விய ஆசனங்களின் வரிசை! இவைகளை வைத்தும்; இங்குள்ள **வைப்ரேஷன்** என்பதும்; தெள்ளத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது மகாத்மா ஜி!

ஒரு மகாத்மா :- இந்த பாபா! சாமான்யரல்ல. நம் மனதைவாசபதியே! இவரைக் கூப்பிடும் போது, **பழவிளைக்காரன்!** ????? என அழைக்கிறீர் என்றால்?

இவர் பெருமையை இங்குளவர் அறிவர்???

(வைத்தியம் இடைமறித்தது! அகங்கார வார்த்தைகளும்

அவைஸ்ய வார்த்தைகளும்! உங்கள் சாந்தியின்

சத்ரு (விரோதி) என ஏதவில் உணருங்கள்.

இந்த ஜைவீ வைத்தியத்தை இங்கு அழைத்த

காரணத்தைத் தெரிந்து கொள்ளலாமா???

அனைவரும் அமைதி ஆயினர்.

ஒரு ஸ்ரீமஹாத்மா எழுந்தார்:— அன்பான பாபா!

வைத்தியம் புகன்றீர்கள். இப்படி பேசப் பேசியே!

வீண்காலம் கடத்திவிட்டோம் பாபா! உங்கள்

பக்தர்கள் உரையாடல்களையும்! பாடல்களையும்!!

கேட்டு அனுபவித்த பிறகுதான், எங்கள் தவறை

நாங்கள் உணர்ந்தோம். காலம் பொன் போன்றதாகும்

என்பதை அப்பத்தில்தான் உணர்ந்தோம் பாபா.

உங்களை இங்கு அழைத்த காரணம்:- தேவ

தெய்வங்களின் சிக்கலிலிருந்து விடுபடவே!

இங்கு அனைவரிடமும் இக்கேள்வி உள்ளது பாபா???

தெய்வம் வேறு! தேவதை வேறு!!

முன்னோடியரும்

63

தெய்வங்களாகும்.

33 கோடி தேவர்களும்! காவல்

தெய்வங்களும் தேவதைகள்!

ஆகும் எனவுணர்க.

கேள்வியின் விளக்கத்தை இதோ

தருகிறோம். பின் கேள்வியைத் தருகிறோம்.

பிரம்ம தெய்வ தேவ | விளக்கம் வேண்டும்.

கணபதி & ஸ்கந்தன்!

தோற்றம், இருப்பு, இயக்கம், இவைகளின் ரகஸ்யம்

வேண்டும் பாபா ஜீ.

ஸ்ரீ கணபதியையும்! ஸ்ரீ ஸ்கந்தனையும் முருகனையும்

திருக்கயிலாயத்தின் அம்மா புள்ளை என்றும்,

அப்பா புள்ளை என்றும், பலவாக பேசுகிறார்கள் பாபா.

ஆனால் தாங்கள் வாக்காக கேட்டால், பிரம்ம ரிஷி!

ஸ்ரீ வசிஷ்டர் பிரான் வாக்கால் கேட்ட பிரம்மரிஷி பட்டம்

உறுதி ஆகிவிடும் பாபா!

வைத்தியம் :- அன்பான ஸ்ரீ பக்தகோடிகளே! முதலில்

பிரம்ம தெய்வ தேவ ரகஸ்யத்தைக் கூறிவிடுகிறோம்.

பின்னர் உங்கள் கேள்விக்குப் பதில் கூறுவோம். உடன் ஆரம்பிக்கிறோம்.

ஒரு கடவுள் வாழ்த்து

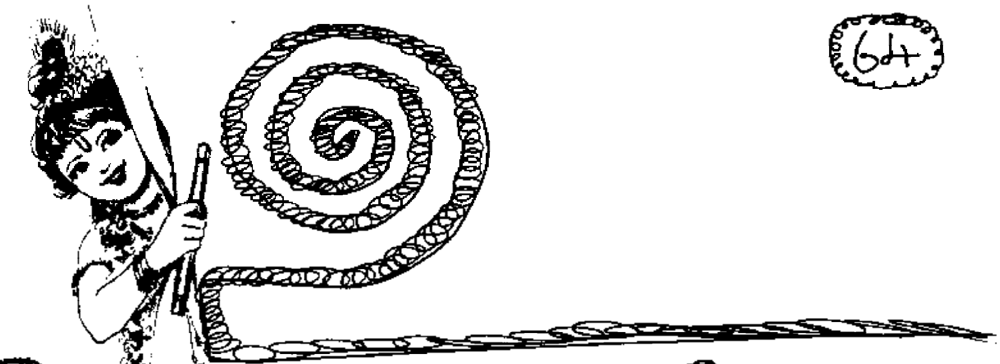

உலகம்யாவையும்தாமே
உண்டாக்கவும்/நிலை
பெறுத்தவும்/நீக்கவும்/
நீங்கிலாவிளையாட்டு
உடையவராவர்/
அன்னவர்க்கே/சரண்
நா.... ங்.... க.... ளே!!!!!

கருத்து :- அந்த உலகங்களையும் தாம் ஒருவரே/ உண்டாக்கவும்; காக்கவும்; பழையன கழிக்கவும்; புதியன வாக்கவும்; ஆகிய முத்தொழிலையும்; தம் விளையாட்டாக்! செய்பவர் எவரோ! அவர் திருவடிகளில் சரண்புகுகின்றோம்.

பிரம்ம, தெய்வ, தேவ ரகஸ்யம்

பிரம்மமே ஒரு தெய்வங்களாகவும், மற்றும் தேவ தேவதைகளாகவும்; அவை விபரத்தை, பரகருணையாலும்; ஆதி பரிமாணங்கள்/வாக்காகவும் உணர்ந்ததை உணர்த்துகிறோம்.

காலாதீத பர சொரூப/பரப்பிரம்மத்தை/வாக்கிய விளக்கமாகவும்! உபசார வசனமாகவும் வரிசைவாக்கு நிலையில்/சொல்லும் போது, அகண்டாகார ஸமாகத, **சமுத்திரம்**/ஆகவும்! அகண்ட ஐக்கிய ரஸமாக, **பாவனாமண** ஆகவும் கொள்ள வேண்டும்.

இவ்வமண்டில் **குடம்**/இல்லாத/குட அளவு ஜலமாகவும் **வடிவம்**/இல்லாத/பானைகளாகவும்!

இரு உதாரணமும் ஒன்றே

உ

(66)

கணபதி என்றால் கணங்களுக்கு | அதாவது அணுக்களுக்கு | அதிபதி | என பொருள் படும். கணபதியே | கணநாதனும் கணேசனும் | ஆவார் என உணர்க.

ஆனதினால் **மஹேசன் | ஹைமயன் | ஹரி | ஹரன் |** ஸப்த **ரிஷிகள் |** இவர்களுடன் **கணபதி | ஸ்கந்தன் |** என தோன்றியதாக **பர** ஒலியாகவும் | ஆதி ஸ்ரீமன்நாரணர்களாகவும் | உணர்கிறோம். உணர்த்துகிறோம்.

மேலே கூறியவர்களின் | வடிவம் இல்லாதவர்களின்

நிழலே யோகமாயாவாகும்

இந்த யோகமாயாவின் வடிவம் பெற்றவர்கள்:—

மஹேசனைத்தவிர | ஸ்ரீபிரம்மதேவன் | ஸ்ரீமந்நாராயணன் | ஸ்ரீசிவபெருமான் | ஸ்ரீவிநாயகன் | ஸ்ரீ முருகன் | ஆகும்.

ஸ்ரீ ஸப்த ரிஷிகளுமாவார்.

(67)

ஸ்கந்தன் என்றல் காந்தம்! கந்தன் என்றும் பொருள் படும். இதில் உள்ளிய ஜவருக்கும் ஸ்ரீ என்ற மாயாவை போட்டதையாலும் அதை மாயா தவிப்பில்லாததாகும் என உணர்க.

ப்ரஹ்மனின் அண்ட சிருஷ்டி என்றும்; மற்றும் ஜீவரும் பிண்ட சிருஷ்டி என்றும்; இதுவரை வெளிவந்த மடல்களில் கண்டு உணர்ந்திருப்பீர்கள். இதில் கணபதிக்கும் ஸ்கந்தனுக்கும் ஒரு சிறிய விளக்கம் பெற்றோம். அதை உணர்த்துகிறோம் உணர்க.

(1) கணபதி: — இவன் கணங்களுக்கு அதிபதியாகும். கணங்கள் என்றல் அவை குறி (அணுக்கள் எனவும் பொருள்படும்) அணுக்கள் என ஸ்ரீமஹான்கள் கூறுவர்.

இவ்வணுக்கள் **பரமாணு ஜீவாணு** திரண்டதாக என ஸ்ரீமஹான்கள் கூறுவர்.

ஜடசொரூப இயைபும் பிரிப்பும் பரமாணுவென உணர்க.

ஜீவ ,, (ஜீவங்கள்) (ஸ்தாவரங்கள்) ஜீவாணு ,,

(68)

ஒரு நிலையில் ஹரன்
என்பது வடிவம் இல்லாத
பூரண ஆகும் என உணர்க.
அவனில் தோன்றியவனே
பரப்பிரம்மமானவனே முருகன் எனவும்
கொள்ளலாம்.

இப்பூமியும்! மற்றும் அனைத்து அண்ட பிண்ட பிரம்மாண்டங்களும்! தாவரவர்க்கங்களும்/ எல்லா ஜீவசரீரங்களும் (அணுக்களால்)

அணுக்களின் / இணைப்பும் பிணைப்பும்
இருப்பும் இயக்கமும்! கொண்டவைகளாகும்.

இந்த கணபதி என்ற கணநாதன்!
ஒரு நிலையில் பிரணவசொரூபி ஆகும்.

இவனிடமே அனைத்து ஜடசொரூபங்களும்! ஜீவ
சொரூபங்களும்! வரிவொக்கு வடிவ
அக்ஷரங்களும் வித வித
பாசிமணிகளாக இதில் கோர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன என உணர்க.

(69)

இந்த ஸ்ரீகணபதி இ அம்மையப்பனாக தனது கதையாக சொல்வது லீலாம் உண்மை நிலையில் இவனே யோகமாயாவாகவும், யோகமாயாவே இவனாகவும், அனைத்திற்கும் காரணகர்த்தாவாக இருப்பதால் பொருந்தும்.

இவனே! **முழுமுதல்பரம்பொருள்** என்றும், சர்வாதீத பரப்பிரம்மத்தின் **மறு** வடிவம் என்றும், ஸ்ரீ ஞானிகள் வாயிலாக உணர்கிறோம்.

இவனைப்பற்றி **புராண/(பொய்)** கதைகள் மூலமாக ஜீவர்களுக்கு சொல்வதெவ்வாறெனில்; அன்று ஸ்ரீபராசக்தி/மஞ்சளில் ஒரு குழந்தை வடிவத்தை பிடித்து, அது ஒரு குழந்தையாகி, அது ஸ்ரீசிவபெருமானின் சினத்திற்கு ஆளாகி, தம் தலையை இழந்து, பின் பெருமானின் திருவருளால், யானைத்தலை பொருத்தப்பட்டதாகவும், அதுசமயம் **பிள்ளையார்!** என பெருமான் கேட்டதாகவும், அன்றிலிருந்து, பிள்ளையார் நாமம் வந்தது என்றும் கதையாகக் கூறுவர்.

70

உ வேல்! வசதியமாக உடையதால் வேலவன்! எனவும் பொருந்தும்.

உ ஸ்கந்தன்: — ஸ்கந்தன் என்றால் (கந்தன்)

காந்த(ன்)ம்! அதாவது காந்தம் என்னும் பொருள்படும்.

காந்தம் என்றால் அகண்டபவர் ஸ்டேஷன்! என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

ஆழ்ந்த! அகன்ற! நுண்ணியனே! என்றால்

வேல்! ஒன்றையே குறிக்கும் என உணர்க.

" என்றால் பேரறிவு ஆகும் ".

இங்கும் புராண! (பொய்) கதையாக, பேசப்படுவது ஸ்ரீசிவ பெருமானின்! அறிவுக்கண் (நெற்றிக்கண்) ஞானச்! சுடரில்! தோன்றியவனே முருகன் என்ற ஸ்கந்தனாகும்.

(ஆகவே சுடர் ஞானப்பிழம்பாகும்)

அதில் உள்ள கருத்தை நோக்கும் கால்; 71

கணபதிக்கு முந்தையதுஸ்கந்தன் எனவருவனதகவனிக்கவும். பிரம்மத்தின் தோற்ற இருப்பை வெளியில் கொண்டு வந்ததே

இவன் **சிவகுருநாதன்!** எனவும் நாமம் பெற்றதாக, ஸ்ரீமஹான்கள் கூறுவர். இவன் ஸ்ரீசிவபெருமானுக்கே! குருவானவன்! என்றால்; ஸ்ரீசிவபெருமான் தோன்றும் முன்னரே

ஹரன்! என்ற **பாணை!** வடிவ இறைத்தை சேர்ந்தவன் என்பது உறுதி ஆகிறது. இவன்

அகண்டப்பேரொளி! என்ற நிலையில் **ஞானஜோதி!** மயமானவன் என்று, ஆதி ஸ்ரீமஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம். ஆகவே காந்தம் என்றால், எல்லாவற்றையும்!

ஈர்க்கக்கூடியவன்! என்றும், அதைப் எவ்வாம்! **நாமே!** ஆனவன் ";" பொருள்படும் என அறிக.

உ மாயா வாதம். (72)

மாயாவின் ருசி

இல்லியாஜல் பிரம்மம்

விளங்காது.

துவங்காது.

இயங்காது.

என்பதே காரணம் ஆகும்.

சுருங்கச்சொல்லின்!

முன்னவன்:— பிரணவ வடிவானவன்.

ஓம்காரஜோதி! வடிவானவன். இவன்

இல்லாமல் **நாமும் சகலரும்**!!

விளங்கமுடியாது. இயங்கமுடியாது. துவக்கமுடியாது.

என உணர்ந்தால் போதும்.

பின்னவன்:— ஞானப்பழ வடிவானவன்.

அகண்ட **மணி**! or அகண்ட **ஜல** வடிவானவன்

என்று உபசார வசனமாகவும்! **அகில்** தோன்றிய

பானை! என்றும், குடம் இல்லாத குடஅளவுள்ள

ஜல! வடிவானவன் என்றும், **அரூபு**! நிலையில்,

ஆதி ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்லக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

வணக்கம் 73

வழிபாடு நிலைக்காத இவ்விரண்டும்! முன் & பின் மாற்றி அழைத்தார்கள் ஆதி ஸ்ரீமஹான்கள்.

இவ்விருவருமே பரம் & மாயா ஒளி (ஸ்கந்தன் & கணபதி) அம்சமாக இருந்தாலும், முன்பு கூறிய 7 தெய்வங்களுள் அடங்குவர்.

இதில் ஒரு ரகஸ்யமாவது? இந்த ஐவரும்! (ஸ்ரீ பிரம்ம தேவன் (ஹயன்) ஸ்ரீ லக்ஷ்மிநாராயணன் (ஹரி) ஸ்ரீ சிவபெருமான் (ஹரன்) ஸ்ரீ விநாயகன் (கணபதி) ஸ்ரீ முருகன் (ஸ்கந்தன்))

பர! அம்சமாக இருந்தாலும், உலக! ரக்ஷிப்பின் நிமித்தமாக தெய்வ! வடிவம் பெற்று இருக்கின்றனர்.

இவ்வைந்தின் வடிவங்களிலிருந்து பல! ஆயிரக்கணக்கான வடிவங்கள் கலி! யுகத்திற்காக! தோற்றுவிக்கப்பட்டன.

காவல்சிறு தெய்வங்கள் இதில் அடங்காது

துவாபரயுகத்திலும் / கலியுக முற்பாதி வரையிலும்

வந்தனம் (வணக்கம்) ஒன்றே இருந்தது.

வழிபாடு கலியுக பிற்பாதியில் வந்தது.

வந்தனம் என் வணக்கம் :- பெரியவர்களுக்கு ஓர் மதிப்பு & மரியாதை (தெய்வங்களுக்கு / தேவதைகளுக்கு)

வழிபாடு என் பூஜை :- இதில் அபிஷேகம் / ஆராதனை / ஆகுதி / நிவேதனம் / அடங்கும். இது வியாபாரம் என்ற ஸ்ரீபாகும் என அறிக.

இக்காவல் தெய்வங்களை எப்படி தெரிந்து கொள்ளலாம் என்றால் :- வேண்டுதல் / ஆட்டம் / ஆர்ப்பாட்டம் / கூத்து / அருள்வாக்கு / (அமுத வாக்கல்ல) பரிகாரம் / பலி கொடை / கண்டிப்பு / தண்டிப்பு / மாந்திரீகத்தகடு / கண்கட்டின் செப்படி வித்தை / (சித்திகளும் / மாயாவும் அல்ல) இவைகளின் மூலமாக தெரிந்து கொள்ளலாம்.

ஸ்தூலமோ? ஸூக்ஷ்மமோ? காரணமோ?

நாமரூப! வேறுபாட்டால் குணதோஷம் பின்னவிடலாம் அதில் ஜீவம் ஒன்றேயென உணர்க. நாமரூபத்தைத் தாண்டி உண்மையை உணர்வாய்.

மேலேகூறிய ஏழு! தெய்வங்களைத் தவிர;

தேவர்களும்! 33 கோடி தேவர்களும்!

இவர்களின் மறு! வடிவங்களாக கலியுகத்தின் காவல் தேவதைகளாகவும்! அக்ஷராதீத பரமே! தோற்றுவிக்கிறார்கள் என ஸ்ரீமத் ஆரண்யகாண் வாக்காக அறிகிறோம்.

இவர்களே இப்பூமியை! கண்காணிப்பு கண்டிப்பு தண்டிப்பு! ஆகியவைகளை பரிபாலனம் செய்கிறார்கள் என மட்டும் உணர்க.

காலாதீத பரமே! ஸ்தூல ரூபமாகவும்! ஸூக்ஷ்ம ரூபமாகவும்! காரண ரூபமாகவும்! வந்தாலும் ஜீவத்தில் பேதமில்லை.

நாமரூபம் மாறுபட்டாலும், ஜீவம் மாறுபடுவதில்லை என திடமாய் உணர்ந்து.

76

வரும் காலம் எப்படி இருக்கும்? என ஒரு ஸ்ரீமஹாத்மா! ஸத்ஸங்கத்தில்! கேட்டார். அதன் பதில் கீழே உள்ளது.

இருப்பது ஒன்றே! நடப்பது நலமே! என

பூரண! வைராக்கிய முடன் இருப்பீர்களாக.

யாவும் புரிய ஓர் கேள்வி:—

வரும் காலம் !!!???

(1) மது! மாது! சூது! மிகுதியாயிருக்கும்.

குடிபோதை! மாதுமயக்கம்! பணத்தின் வெறியாட்டம்!

ஜீவர்களை ஆட்டிப்படைக்கும்.

(2) வியாபார பக்தி! விளம்பர சாதனை! ஆடம்பர வாழ்க்கை! இவைகளினால் அமைதி இழந்து வேகவெறியினால் சூழப்பட்டு அழிவுப்பாதையை! நோக்கி அதிவேகமாகப் போகும்.

கலியுக தர்மமாவது:–

கலியுகத்திற்கு 77 மட்டும்! பொருந்தும் என உணர்க. மற்ற யுகத்திற்கும்! இனிய காவியங்களுக்கும்! பொருந்தாது என்பதை, ஸத்தியமாய் உணர்க.

3 அடங்க மறுப்போம். அத்துமீறுவோம்!!

இன்று கலியுக தர்மப்பாதையில் அன்பு தன்ப

களிப்பின் வெறியாட்டம் ஆடும்.

4 முற்கவனத்தால்! வாய்மையும், (நற்பெருமையும்) தற்காப்பால்! இரக்க! கருணையை இழந்து! அவதியுறுவான்.

5 ஒருவர்! சொல்வதை ஒருவர்! கேட்கக்கூடாது. கேட்கமுடியாது. கேட்க இயலாது. காரணம் மனம் & வினை & விதி! அப்படி அமைந்து விடுவதால், நான்! சொல்வதைத்தான் நீ! கேட்க வேண்டும் என்ற ஆதிக்கமும்! அதிகாரமும்! கொடி கட்டிப் பறக்கும்.

(6) கண்களுக்கு நேருக்கு நேராக காணும் நாமரூப!

உலகை (வந்து, இருந்து, மாறி, மறையும்!) வஸ்துக்களை!

நம்பி நம்பி! ஏமாறுவர்.

உண்மையை (ஸ்ரீ பகவானையும் & பரத்தையும்) நம்ப மறுப்பர்! காரணம்?

கண்ணில் காண முடியாததாலும்.

உலக இன்மை மயக்குவதாலும்.

(பேச்சு & செய்கை)

பழக்க வழக்க தோஷத்தாலும்!

ஜன உணர்க.

(மனிதனின் மனதின்) (து)

(7) கடவுள்! மாற! மனிதனை! நினை! என்பதே கலியுக ஸத்திய வாசகமாகி,

மனைமய தோஷகற்பனையில்!

காலமாகி விட்டதை உணர்க.

மணம் படைத்தவன் (79)

மனிதனவான்.

நீசனுமாவான்.

அறிவை உடையவன்!

மனித வடிவாய் தெய்வமானவன்!!!

(8) கலியுக பூமான்கள்!

மகன்களாக (தோ..... கலிட உம்!)

குண மனிதர்களாக மாறுவர்!

தாரணம்:- படிப்பு! பட்டம்! பதவி! பணம்! கௌரவம்! அந்தஸ்து! புகழ்!

இவைகளின் அஸ்திவாரமாகிய காம், காஞ்சனம்!

ஆசையின் மோஹவேகத்திரை! ஆகும்.

(9) வேத, சாஸ்திர, நீதி நூல்களை!

அனுஷ்டிக்க முடியாத காரணத்தால்!

தன் மனை (ஆசையின்) அனுபவ நரகுக்கு!

ஜீவாத்மாக்களை அழைத்துக்கொள்வர்.

ஆ.....கமே.....வே?

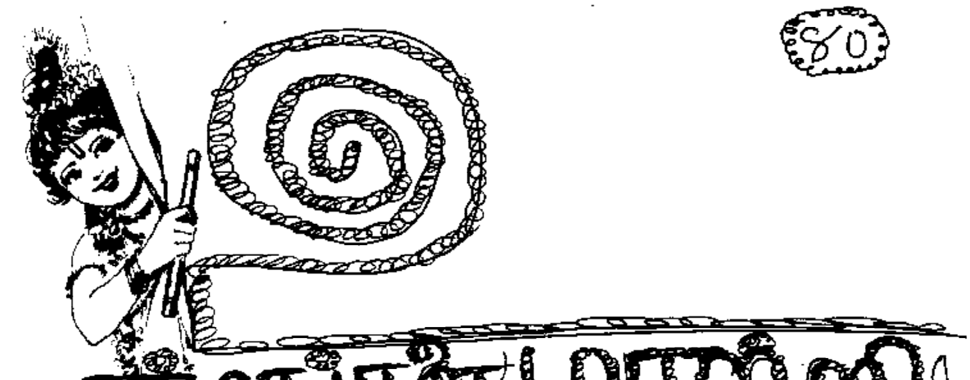

80

தர்மங்கள் மாற்றி

போதித்து அகங்காரத்தை அச்சாரத்தை மறப்பவர்.

10 கருவி, கரண, ஒழுக்கம், ஒன்றே! அத்வைதத்தின் அடிப்படையாகும்.

நான், எனது! அஹங்கார மமகாரநிலையில் ஜீவகர்த்ருத்வம் ஆகும்.

முந்தையதைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். பிந்தையதை நாசம் செய்ய வேண்டும். இவ்விரண்டையும்!

ஸத்தியமாக ஏற்பதே அத்வைதம் என்ற ஜீ...வ...ன்...மு...க்...தி ஆகும்!

இவ்விரண்டையும் அனுஷ்டிக்காமல் ஜீவன் முக்தி கல்லு.

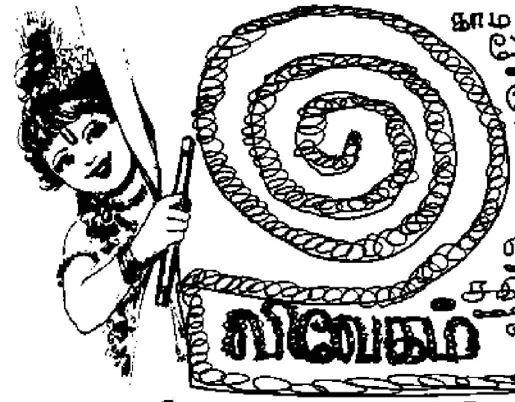

81

காம வேகத்தையும்! மோஹத்தையும்! காட்டி ஒருவேகத்தை உண்டுபண்ணுவது மனமாகும். பொறுமை! நிதானம்! எனும் சகிப்புத் தன்மையை உணர்த்துவது

விவேகம் என்ற அறிவாகும் [illegible]

இவ்விரண்டையும் அனுஷ்டிக்க இயலாமல்,

நானும்! பிரம்மம். நீயும்! பிரம்மம். எல்லாம்! பிரம்மம்! என்ற **வாய்ஞானம்** பிதற்றிக் கொண்டும்! (பதவியினாலும்) பணத்திலும்! பெண் இன்பத்திலும்,

மயங்கிய நிலையில், சாதகர்கள்! **நம்வினை!** யின்படி! **விதி!** நடக்கிறதென, நாமரூப! ஜகஜீவ! நிலையில் வரும் மாற்றத்தால்

நிலைதடுமாறி/ஏமாற்றம் அடைகிறார்கள்.

இது அவர்களுடைய **கர்மமாம்!** அவர்களே ஏமாற்றுகிறதென்று உணரமுடியாமையின் காரணம்???

படிக்க, வழக்க, கோப, காம, மோஹ, வெறியாட்டமாகும்.

எனவே நித்யமாய் உணர வேண்டும்.

நடப்பவையின் படி!
நம் விதி நடத்தி
முடிக்கிறது. நடப்பது நடக்கட்டும்! முடிவது முடியட்டும்! என
காம! காஞ்சன! ஆசைகளே நம்மு
மனமடமையாகும். மும்முறை நடு
முயல்வது, விதியை மதியால் வெல்வதாகும்.

இப்பத்தையும் நாசம் செய்வது:-
இக்கலியுகத்திற்கு மட்டுமே
ஆகும்.

சர்வார்ப்பணம் ஒன்றே!

குறிப்பு:- **காம & காஞ்சன ஆசை!**
என்பது, **கலியின் வக்ரகுணமாகும்!!**

இவை இரண்டும், மற்றும் ஐந்து குணங்களுக்கும் ஆதாரமாகும்.
கலியின்! மது! மாது! சூது! இதில் அடங்கும் அதிக.
ஆகவே இவ்வாறன்றி **உன்னை** ஆக்ரமிக்கும் போது,
இறை & குரு நாம! இணையுடன் மும்முறை
ஜபிக்க! முயற்சி செய்வாயாக. அதையும் மீறி,
அவை! நடந்தால்; அஹங்கார, அதிகார, ஆதிக்க வெறியுடன்
ஏற்காதே. பிரபோ! உன் கருணையை தந்து வணங்கிடுகிறேன் தொழ்.
அங்கு உன் வினையே! உன் விதி நடத்தி முடிக்கிறது என, ஆனந்தமாய்
ஏற்பாயாக. (அங்கு தான் பிறவியும் முடிகிறது)

வைத்திய ஸ்ரீ ஹரே அன்பான மஹாத்மா ஜீ! இதுவரை கூறிய **கலியின்வரும்காலம்!** விளக்கம் புரிய வாசகத்தில் இன்னமும் ஏதேனும் கேள்வி உண்டா? இருந்தால் சொல்லுங்கள்.

ஸ்ரீமஹாத்மா :— அன்பும்! அறிவும்! பணிவும்! பொறுமையும் **ஒருருவான!** பாபாஜீ! முன்பு உங்கள் புஸ்தகத்தில் **கலியுகதர்மம்!** என்ற நூல் அதிநுட்பமாக கவனித்து உணர்ந்தோம். அதில் இந்த ஹிமாலயா அன்பர்களும் அடங்குவர்.

அது! நடையையும் வாழ்க்கை முறையைக் குறித்தது

இது! குணங்களின் அழகையைக் குறித்தது

இதனையும் விளக்கம் வேறென்ன வேண்டும் பாபா???

இப்போதும் என நிறைவடைகிறேம்.

அவரும்! ஸத்ஸங்க அன்பர்களும் நிறைவடைந்தனர்.

[signature] **பாபா.**

ஸ்ரீநதியில் | சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில்
உணவுக்குபின்
மதியம் | வைத்தியம் அமர்ந்திருந்தது.
அங்கு புருவும் காகமும் இணைந்து கலந்த நிலையில்
ஒரு வகை பறவை சில வருவதுண்டு. அதன்
வடிவில் | சில ஸ்ரீமஹான்கள் வந்து, சில கேள்விகளைக்
கேட்டு பதில் பெறுவதும் உண்டு. அவற்றில் சில
குறிப்பிட்டவைகளை மட்டும் தருகிறோம்.

ஒரு ஸ்ரீமஹாத்மா :- அன்பான பாபாஜி! உங்கள்
திருவடி தாஸிகளுக்கு நமஸ்காரம்.

வைத்தியம் :- நமஸ்காரம் மஹாத்மா! ஆனால்
என்ன சொன்னீர்கள்? திருவடி தாஸிகளுக்கா?
இது என்ன புது நமஸ்காரம்? இது வரையில்
கேள்விப்படாத ஒன்றாக இருக்கிறதே மஹாத்மா?

ஸ்ரீமஹாத்மா :- உம் நாமா ஸ்ரீகுருதேவரால் ஆரம்பம் திருவடியால்
உம் கண்ணை மூடித்த தாஸி | ஆகும்.

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் சில மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

85

அப்பு நம்தானே இந்த பாமர வந்தார். ஆகவே
பழைமையை மறக்கவாமா பாமரா??? மேலும் உம்
அநுபவ கருத்துப்படி ஞானியே!
ஆத்மா! இப்படி எம் கருத்தில் தவறில்லையே?

வைத்தியம்:- தவறு ஒன்றுமில்லை. இதுவரையில்
எவரும் சொல்லாததைச் சொல்கிறீர்களே எங்கள்
அவ்வாறு கேட்டோம்? சரி சரி இந்த ஏழையை
தேடிவந்த காரணம் என்ன மகாத்மா?

ஸ்ரீமஹாத்மா:- பொறுமையையும்! பணிவையும்!
உங்களுடைய கவசமாகவும் அணிகலனாகவும்!
கொண்டுள்ளீர்களே!!! இது எப்படி!
தாங்களுக்கு ஸாத்தியமானது பாமரா???

வைத்தியம்:- பொறுமை இல்லாத வேகமும்!

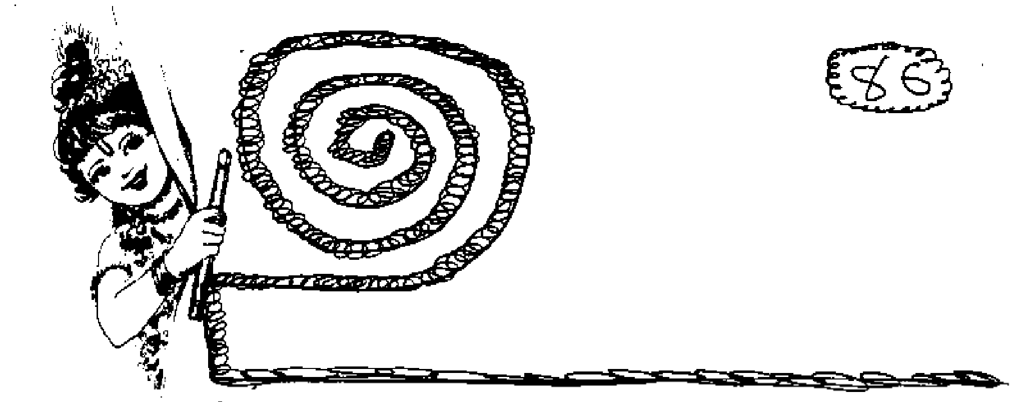

பணிவு இல்லாத ஆதிக்க அதிகாரமும்!
கொண்டு நடந்தால் அமைதியின் ஆனந்தம்!
பெற முடியுமா மஹாத்மா?

ஸ்ரீமஹாத்மா :- (சில விஷயங்கள் உள்ளிருந்தால்)
அவசியம் பெற முடியாது பாபா?

வைத்தியம் :- எளிமையும் போதும் என்ற
நிறைவும் பெருமை ஆனந்தம் உண்டாகுமா?

ஸ்ரீமஹாத்மா :- (மேலும்சில விஷயங்கள் உள்ளிருந்தால்)
அவசியம் பெற முடியாது பாபா?

வைத்தியம் :- வேட்கைக் குறைக்காமல்;
வார்த்தையால் பிறரைத் துன்புறுத்தாமல்;
விண் பெருகாத ஆத்மானந்தம் பெறமுடியுமா?

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் சில மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

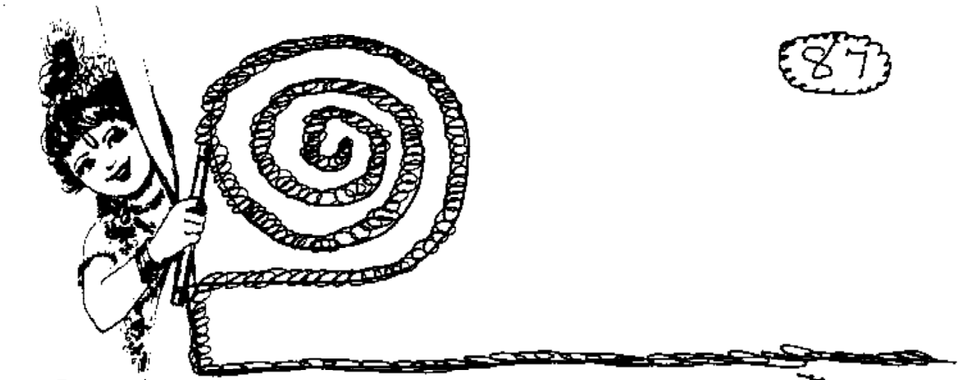

ஸ்ரீமஹாத்மா:- (மேலும் உள் ஆழ்ந்தார்)

முடியாது! முடியாது! முடியாது! முடியவே முடியாது.
பாபாஜி! ஆனால் இதை உமக்கு மட்டும்!
சாத்தியமானதை எவ்விதம்? இங்கும் அங்கும்!
எங்கும் உள்ள, அனைத்து சாதகர்களும்! இதை
போதிப்பதும் இல்லை. சகிப்பதும் இல்லை.
ஆனால் நீ சாதிக்க முடியாது, என்றும், நிறைய படி!
நீ படித்தது அனைத்தையும் போதித்து விடு.

அதுவே உன் சாதனை ஸ்வய அநுபவம்!
என ஒன்றில்லை! நீ பிறருக்கு
போதிப்பதோடு, உன் சாதனையும் முடிவுறும்.

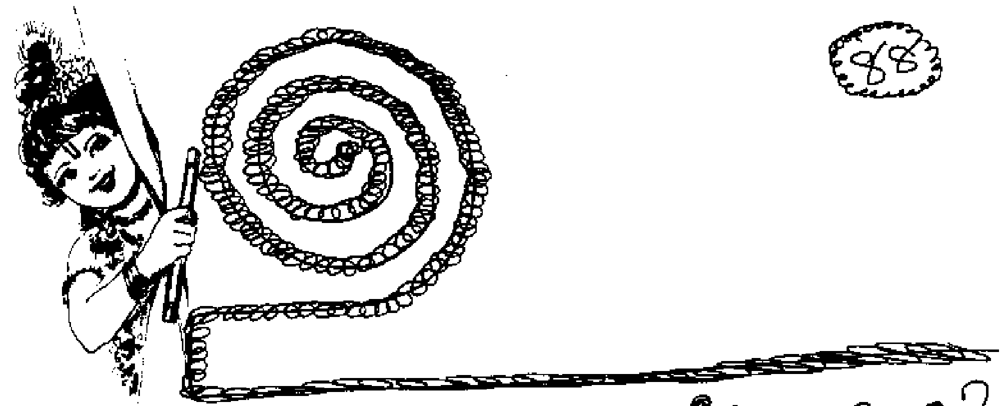

ஞானச் சொல்லி வருகிறீர்களே; அகங்காரமென்ன?

வைத்தியம் :- பேர்! புகழ்! பட்டம்! பதவி! பணம்! அந்தஸ்து! கௌரவம்! இவற்றின் விடாப்பிடியான **மோகமும்**! அதனால் **இறைக்கருணையை**! பெறுதலும் ஆகும் என உணர்க.

ஸ்ரீ மஹாத்மா :- இவர்கள் அனைவரும் **இறை**! பக்தியும்! ஆசையும்! பணியும்! வந்தனையுமாகும் சிறப்பாக செய்திருக்கிறேனேயாமா!?!

வைத்தியம் :- நீங்கள் சொல்வதும் அனைத்தும் வியாபாரம்! விளம்பரம்! ஆடம்பரம்!!! ஆன செய்கிறீர்களே யன்றி **உள் ஆன்மீகம்**! இல்லவே இல்லை.

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் சில மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

நம் கண்ணனிடம் என
சொல்லும் போது அவர்
மறுத்து எம் கண்ணன்
என சொல்லுங்கள் என்கிறீர்.
உம் முன்னால் உமக்காகவே
பரியோடு நிற்கும் கண்ணனை
நம் கண்ணன் என சொல்வதால்
எம் கண்ணன் என தள்ளி வைக்கிறீர்களே இது
என்ன நியாயம் என்றபடி அவர் திகைக்கிறார்.

(89)

ஸ்ரீமஹாத்மா :- ஆனால் நாங்களுக்கும் மட்டும் இறைக்கருணை! எப்படி கூடியது பாபா?

வைத்தியம் :- அதை அவனிடம் தான் கேட்க வேண்டும் மஹாத்மா!!!

ஸ்ரீமஹாத்மா :- அவனிடம் என்றால் எவனிடம் பாபா?????

வைத்தியம் :- நம் கண்ணனிடம்!!!

ஸ்ரீமஹாத்மா :- அப்படியானால் தாங்கள் யார்???

ஸ்ரீகண்ண பரமாத்மா தானோ???

வைத்தியம் :- அப்படியானால் தாங்கள் யார்?

நாங்களுடன் வந்திருக்கும் இம்மஹாத்மாக்கள் யார்? இதோ இங்கு குழுமியிருக்கும் எல்லா அன்பர்களும் யார்?

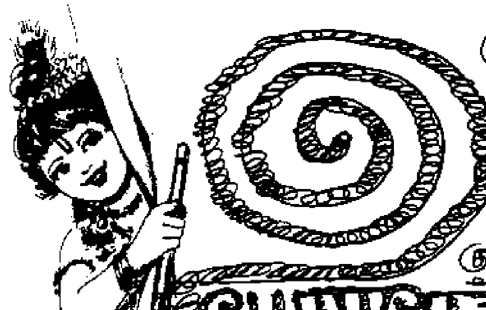

குற்றம் காணும் குணங்களும்! (90)

குறைகளாக கேட்கும் காதுகளும்! நிறைவு பெற வேண்டுமானால் ? குற்றம் குறையாக

பேசாதே வாக்கே விதை வாசல் என...

அவர் கண்களில் கண்ணீர் கரை புரண்டு ஓடியது.

இப்படி உங்களை ஏன் மறைக்கிறீர்கள் பாபா ?

வைத்தியம் :- எம்மை யாம் மறைக்கிறோமா ?????????

உங்களை நீங்களே மறந்து விட்டீர்களா ?????????

உங்களை நீங்கள் மறந்து விட்டீர்களே எனச் சொல்ல விட

உங்களை நீங்களே உங்கள் மனத்திரையிட்டு

மறைத்துக் கொண்டு எம்மை குறை

கூறுகிறீர்களே மறைக்கிறோமா ??? இது என்ன நியாயம் ??

மறைக்கிறோமா :- புரியவில்லையே பாபா !!!!!!!!!

(கருணைய வழி)

புரிய முடிய வில்லையே ! பாபா !

கொஞ்சம் உதவி செய்யுங்களேன் பாபா ????

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் சில மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

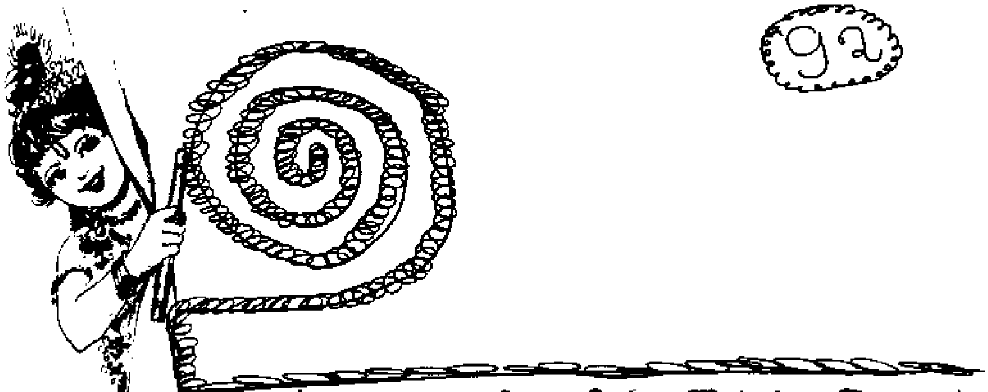

92

இன்று! வேஷம் போட்டுக்கொண்டு அவனே!
இருக்கிறேன்

அந்த! இன்று! அவனாகிய நாமே!

" " நாமாகிய அவனே!

என்ற திட உணர்வோடு இருந்து கொண்டு

வினை(வந்) யசத்தால்
நடைபெறும் நிகழ்ச்சியில்
கண்டும்! கேட்டும்! பேசியும்!
வியவஹார நிலையில்

உணர்ச்சிக்கு (ஏமோஷன்ஸ் டென்ஷன்) அடிமை ஆகாமல்

எல்லாம் நீயே! எல்லாம் நானே!! எல்லாம் ஒன்றே!!!

என்ற ஓர்மைத்தநிலையில்; உலகைக் கண்டுணர்ந்தால்

ஜொலி(க்கின்ற) உருவாய் திகழ்கின்ற தேவ
தேவன் (என உள் ஆழ்ந்தால்) எனக்கண்டு பழகிவிட்டால்

உன் உபாசனை மூர்த்தியை காணலாம்!
பேசலாம்! கொஞ்சலாம்! விளையாடலாம்
இது சத்தியம்! இது சத்தியம்!! இது சத்தியம்!!!

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் சில மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

93

வைத்தியம்:- உம் கண்களை நேரே கட்டிக் கொண்டு,

ஸ்ரீபகவான் மீதும்! ஸ்ரீமஹான்கள் மீதும்! இந்த ஏழை மீதும்!

குறை! சொல்வது என்ன நியாயமையா????

எந்த தர்மமையா? என்ன நீதியையா? என

அவ்வைத்தியம் கேட்கும் போது,

அந்தவர் கேட்டார்:- தாங்கள் கருத்தை

அப்படியே ஏற்றுக் கொள்கிறேனய்யா! இவைகளை

மதிக்கவோ! மறுக்கவோ! எவராலும் [illegible].

இந்நிலையில்! தாங்கள் எவ்வாறு பொருந்திக்கொள்வீர்களோ?

வைத்தியம்:- அவன் அருளால்!

அவன் தான் பண்ணுகிறோம்

அவன்! ஆக்கித் தொண்டனே தவிர, இங்கு

எமக்கு! வெளியில் மகாத்மா!!!!

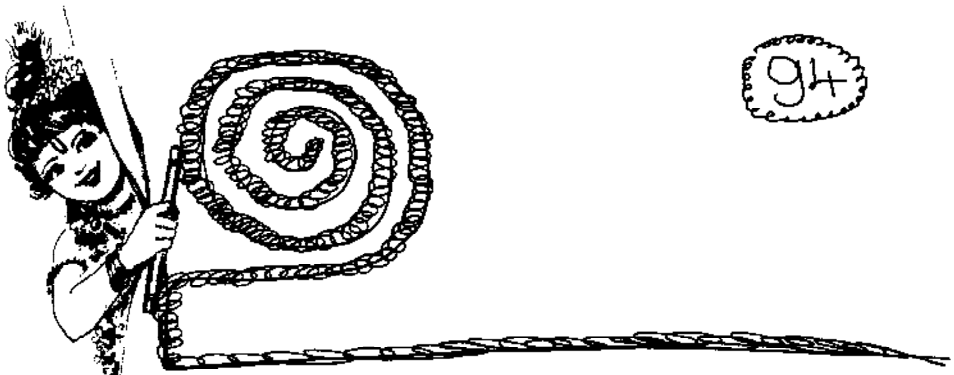

94

பிரம்மஹத்மா :- இங்குதான் திகைப்பு வருகிறது பாபா!

அவன் அருளால் அவன் தாள் வணங்கியும்

என்றும் இங்கு அவன் வேறு / நாங்கள் வேறு என்ற,

இருமை / தோன்றுகிறதே பாபா?

வைத்தியம் :- உண்மைதான் எம் மஹாத்மா / இங்கே

அவன் எனச் சொல்வது, எம்முள் உள்ள எம் **அறிவு** /

யாம் " எம் அறியாமையின் **மனம்** /

என உணர்க. அம்மாயையை **நீக்கத்** தான்

மறு / பிறவியே அம்மனதை / அறிவு / உடனே

அரவணைத்துத் **தூக்கி**த் தொண்டு மஹாத்மா!

ஆனால் ஓர் உண்மை என்னவென்றால்?

மனம் / **அறிவு** / சொல்வதைக் கேட்காது. ஏற்காது.

ஆனால் **அறிவு** மனம் சொல்வதை ஏற்பது போல் நடித்து / நாளடைவில் மனதைத் தன்வயப் படுத்தி விடும்.

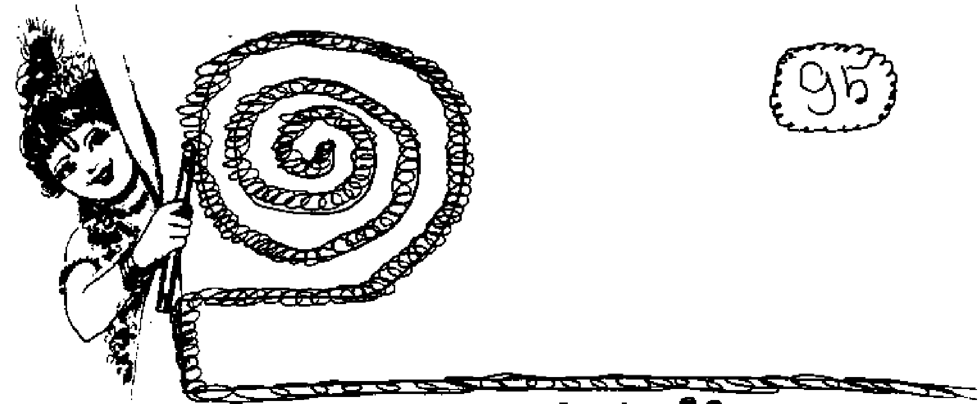

மற்றுமொரு ஸ்ரீ மஹாத்மா ஸஞ்சீதார் அவர்:-
ஓ அருமையிலும் அருமையும்! எளிமையிலும் எளிமையும்!
கொண்டயாமாஜீ! இத்தனை ரகஸ்யங்களையும் இத்தனை
எளிமையாகவும், அனுபவ நிலையிலும், மஹாத்மியத்தை
உணரும் நிலையிலும் தருகின்ற நீர் ஸாமான்யனல்ல.
அந்தரங்கங்களெல்லாம் அந்தரங்கமாக
அறிந்துணர்ந்த ரங்கநாதனே!
இது ஸத்யம்! இது ஸத்யம்!! இது ஸத்யம்!!!
வைத்தியம்: ஆனந்தத்தால் பரவசமடைந்த நிலையில், நான்
ஆடிக்கொண்டே யாம் அந்தரங்கன்
தாங்கள் பாண்டுரங்கனே! அலும்.
நாம் அனைவரும் நம் அந்தரங்கமாகிய!
அந்தர்யாமியே! அலும் இது ஸத்தியம்.
அனைவரும் ஆனந்தப் பரவச நிலையை அடைந்தனர்.

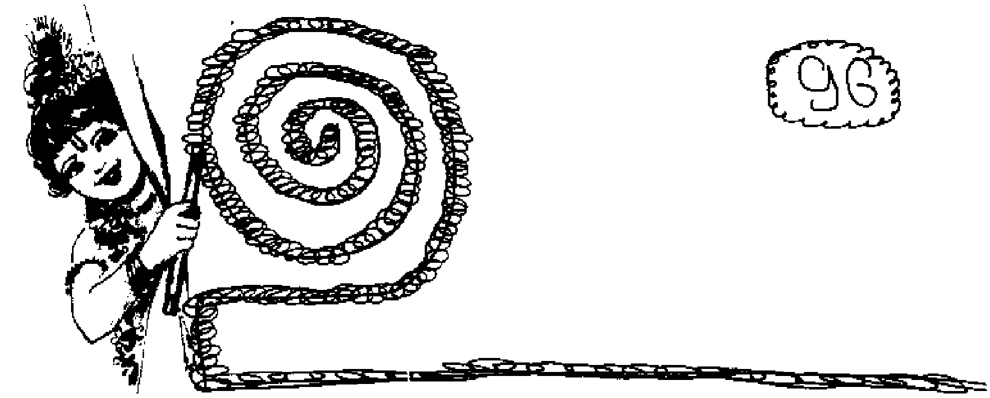

96

குறிப்பு :— அவன் அருளால் தான் அவன் திருத்தாள் பணிந்தோம் :- இங்கு பொறுமையினைப் பெறும் இயலாத்தன்மையை குறிக்கிறது.

எல்லாம் நீயே! என இறைக் குரு உணர்வால், செயவிடுத்து! இருப்பது பொறுமை ஆகும்.

தொழிலும் பண்ணலும் பரிபக்குவமும் எண்ணல். நடக்கிறது நடக்கட்டும் என அருளால் அதுசோம்பலாகும்.

இறைக் குரு உணர்வோடு இருப்பது நிவர்த்தி ஆகும்.

சொந்த பந்த பாசபிணைப் போடு உற பிரவர்த்தி ஆகும்.

நிவர்த்தி மார்க்கத்தில் இருப்பவனுக்கு இயல்பாக, நிதானமாக, திருப்தியாக, கர்மா நடைபெறும். பிரவர்த்தி மார்க்கத்தில் இருப்பவனுக்கு, ஆத்திரம், அவசரம், வேகம் படபடப்புடன் காரியப்பற்றுடன் கர்மா தொடரும்.

இறை குரு உணர்வுடன் செயலிழந்தவனே அவன் அருளால் அவன் தாள் பணிபவனாவான் என அறிக.

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் சில மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

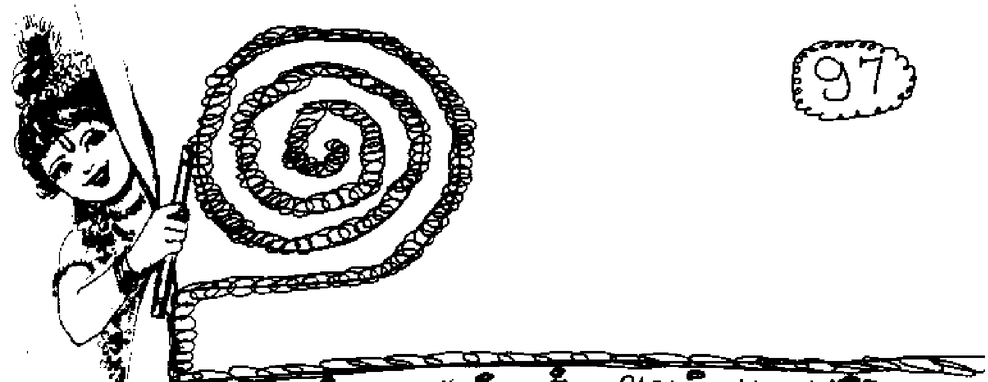

97

மற்றுமொரு மஹாத்மா எழுந்தார். அவர் வாசகம்:-

ஸ்ரீமஹாத்மா:- ஹே அன்பான பாபாஜீ! ஒரு சிறிய சந்தேகம். ஆனால் அதைக் கேட்டு எம் மீது தவறாக எண்ணக் கூடாது. கேட்கலாமா பாபா?

வைத்தியம்:- தாங்கள் சொல்வதும் தப்பு சீ தவறு! மனதின் விருப்பும் இயற்கையேயாகும். அம்மணம்! எம்மிடம் இல்லை. ஆனால்? தாங்கள் கேட்கப் போகும் கேள்வியோ, அறிவு நிலையாகும். அவ்வறிவும் எம்மிடம் நீலகண்டம்! வரும் சீ வோ கும்! பேரறிவே நீலயாம்! உள்ளது எவை உணர்க. ஆகவே பயம் இல்லாமல் கேட்கலாம் மஹாத்மா!

ஸ்ரீமஹாத்மா:- (A) ஸ்ரீகண்ணனின் மட்டும்! உண்டு காரணம் என்ன பாபா? தாங்கள் ஏற்றுக் கொண்ட (B) மற்றும் ஸ்ரீநாய! மூர்க்கனையும் துவேஷம் இல்லாமல் எப்படி ஏற்க முடிகிறது? (C) வெளிக்காட்சியில் இவ்வனுபவம் பெற்றீரா? அல்லது அகவுணர்வில் " " ?

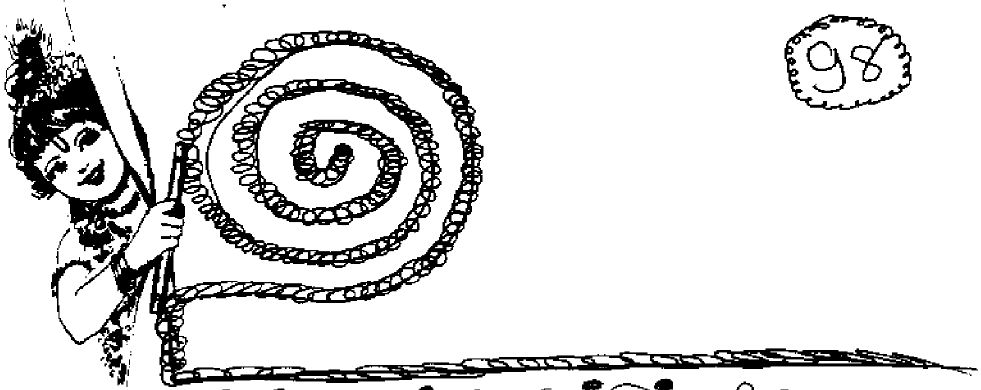

ஆக இந்த மூன்று கேள்விகளுக்கும் விடை
வேண்டும் பாபா? காரணம் :- இங்கு ஸ்ரீமான்களா
அன்பர்களிடமும் (அனேகரிடம்) இக்கேள்வி உள்ளது.
விளக்கமும் வேண்டும்? அனுபவத்தையும் சற்று
கோடிட்டு காட்ட வேண்டும் பாபா?

வைத்தியம் :- இதில் ஓர் உண்மையை தெரிந்து
கொள்ளவேண்டும் மஹாத்மாஜீ!

Ⓐ அனுபவம் :- உணர்வுமயமானது. அதை
வாக்காலோ! வரியாலோ! வெளிப்படுத்திடல்
மனம்! படைத்தோரால் விபரீத கற்பனைதான்
பண்ண முடியுமே யன்றி. உண்மை விளங்காது.
அங்கு காண்பானும் & காட்சியும்! இல்லையென்பதே சத்யம்.

Ⓑ பாடம் :- இதை வாக்காலும் & வரியாலும்!
கற்று! விளக்கலாம். **அதிக!** விளக்கம் கொடுத்தாலும்
உண்மை மறைபடும். இதுவும் விபரீதம் தோன்றும்.

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் சில மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

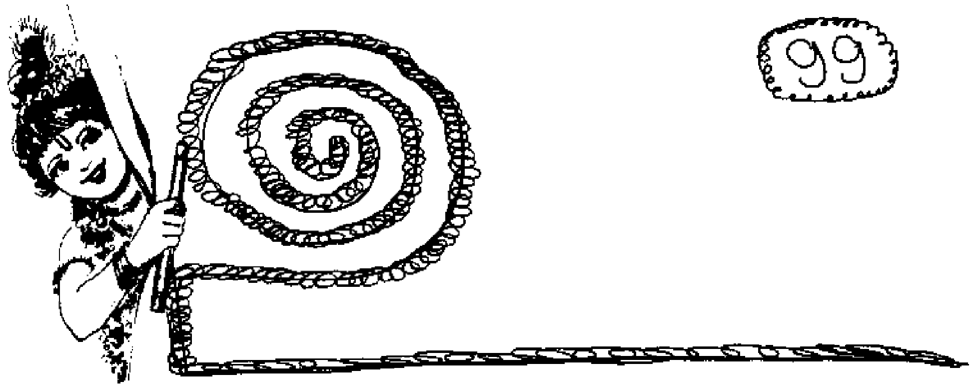

99

ஸ்ரீமஹாத்மா :- நாங்கள் அனைவரும் உணரும் நிலைக்கு, எப்படி கொண்டாலும், அவதாரங்கள் கருணையே.

வைத்தியம் :- முதலில் கேள்வி :- ஸ்ரீகண்ணனைமட்டும் நாங்கள் ஏற்றுக் கொண்ட காரணம் என்ன?

பதில் :- அறிவு! நிலையால் இருப்பவர்களுக்கு இவ்வாக்கம் தேவையில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் ஸ்ரீபகவானாகவே இருக்கிறார்கள்.

முற்றைய மூன்று! யுகங்களிலும், ஸ்ரீ ப க வ த் கு. ண ஐ ய ம ம்/ எல்லோரிடமும் இருந்ததால், ஸ்ரீபகவத் சொருப காட்சி/ வெளிப்படையாகவே இருந்தது. ஆகவே காட்சிகளில் மயக்கமில்லை. கலியுகத்தில் மட்டும் மனம்கலி! பின்னிவிட்டுக்கொண்டது எனலாம்.

முதலில் நிர்க்குணம்/ மத்தியில் ஸகுணம்/ கடையில் முக்குணம்/ முக்குணத்தில், தோஷகுணமும்! வக்ரகுணமும் இணைந்தன.

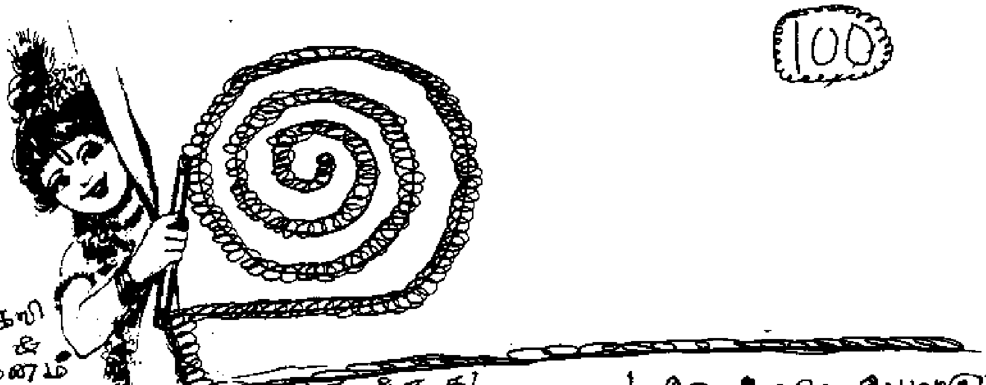

கலி & மனம் நாசமாக, இதன் வந்தது அம்சமாக! ஸ்ரீகிருஷ்ணா சொல் ஜெபமாலையும்.

அந்தகாலங்களில் தோன்றிய அசுரர்கள் விரஸ்!

விட்டு எண்ணக்கூடிய நிலையில், குறைவாக இருந்தார்கள்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணன் காலத்திலோ பாதி! பேர் அசுரகுணவானாக இருந்தார்கள் என கூறப்படுகிறது.

இதில் ஒரு ரகஸ்யம் அடங்கியிருக்கிறது என உணர்க.

வஞ்சகம், சூழ்ச்சி & பொய்! ஆகிய இம்மூன்றிலும்,

மனித மனம் கலந்தது! என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்கள்

அப்படி இருந்தால்கான் எதிரியின் மனம் ஹிம ஹிதியன் பின்னால்! காரண காரியத்துடன் கண்டறிந்து நாசம் செய்ய முடியும்.

இது யாம்! வந்த காரண காரியக்கிறு! பயன்படும் என ரகஸ்யார்த்தமாக உணர்க.

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் சில மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

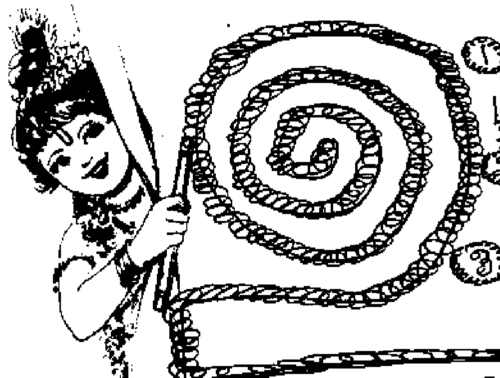

(1) தோற்றத்தில்:- மண் ஜலம்! (101)

(2) இருப்பில்:- குடம் அல்லது பானைகள்

(3) இயக்கத்தில் ஈஸ்வராதிகள்.

ஆகவே மறை வந்த அந்த ஒருவனும் ஸ்ரீகுருவை! சொரூபத்தையே ஒன்றுக் கொண்டானை மஹான்களின் வாக்காக அறிகிறோம்.

(B) இரண்டாவது கேள்வி:- மற்றும் ஏனைய ஸ்ரீநீதிகளையும்! துவேஷம் இல்லாமல் எப்படி ஏற்க முடிகிறது?

பதில்:- மற்றும் அனைத்து ஸ்ரீநீதிகளும்! இயக்க நிலையில் விதவித குடங்களே! அதாவது, மண்குடம்! பித்தளை குடம்! தாமிர குடம்! வெள்ளிக்குடம்! பொன் குடம்! என நாநாக பேதம்! உண்டு என உணர்க. இருப்பு! நிலையில் எல்லாம் மண்ணே! பிரம்மம் ஒன்றே! சத்தியம்! என்ற தோற்ற இருப்பில்! எல்லாம் ஒரே ஜலமே! என ஆதிமஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

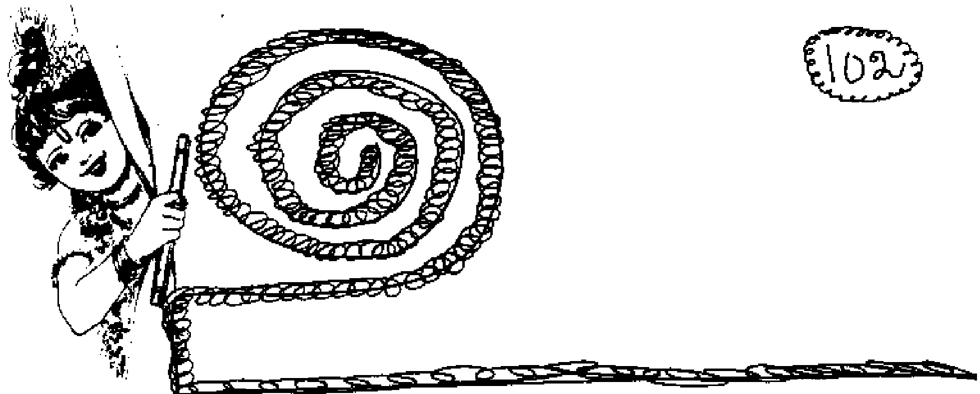

102

நம்முடைய அனுபவ நாளைப்பாடம் எல்லாம்!

மண்! என்றும் ஜலம்! என்றும்

காலாதீதபரம்!

காணும்! நிலையில் உ காரணம்!

பெருந்தால் (உண்மையில்ல உருமான விளக்கமே எண்ணங்கள்)

இங்கு ஸ்ரீ கீதி பேதமும்! அவர்களின்

தோற்றம் இருப்பு இயக்கத்திலும்

பேதம்! த்வேஷம்! குற்ற! உணர்வுகள்

காணும் அனைத்தும்

சர்வநாசம் ஆகின்றன என ஸ்ரீ ஞானிகள் சொல்வார்

மூன்றாவது கேள்வி :- இது முக்கியமான கேள்வியாகும்

வெளிக்காட்சியில் இவ்வனுபவம் பெற்றீரா ???

அல்லது அக உணர்வில் " " ???

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் சில மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

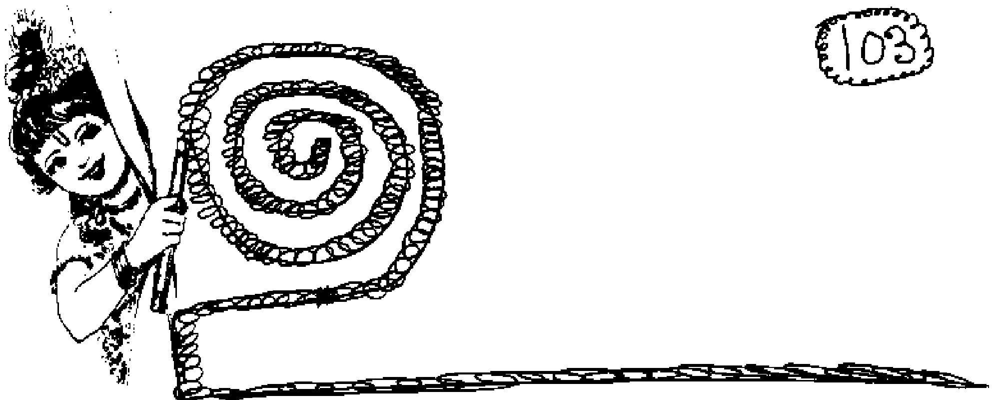

பதில்:- (1) வெளிக்காட்சி:- இது யோகமாயாவும்! அதன் மைந்தன் மனமும்! இணைந்து பிணைந்த நியாளம். அதாவது அறிவின் பாவனையும்! மனதின் கற்பனையும்! இணைந்து பிணைவதால் எனைஉணர்க.

ரந்த ஜீவ வடிவம் தோற்றமும்: வெளிக்! காட்சியின் மயக்கம்! கலக்கம்! பயம் பிரவாகம்! உள்! குருவின் ஸ்ரீ பாதகமலங்களை சைதன்யத்தை! மனம் காண்கிறது. அறிவு உணர்கிறது. கண்டுணர்வோம்

(2) அகவுணர்வு:- இது யோகமாயாவும்! அதாவது பேரறிவும்! அறிவும்! அதாவது ஸ்ரீ பகவானும்! இணைந்து பிணைந்த நியாளம் எனை உணர்க. இங்கு அறிவின்! ஸ்ரீ சகுணபாவனையும்! (ஸ்ரீபகவானின் நிர்குணபாவனையும்)

104

பேறறிவின்! அகண்டபர

பாவனையும்! இணைந்து பிணைந்து என உணர்க.

இங்கு அவரவர் ஸ்ரீ பகவந் காட்டியும் உண்டு

அது பரமே! அது யாமே! என்று உணர்வும் ".

இங்கு காட்சியின் மயக்கம் தெளிவாகி விடும்.

உணர்வின் தெளிவு! அநுபவமாகி விடும்.

காட்சியின் நிலை போகமாயமாகும் என உணர்க.

உணர்வின் தெளிநிலை யோகமாயமாகும் ".

இந்நிலையது அறிவாகும். பிந்நிலையது பேரறிவாகும்!

அறிவோடு மனம்! இணைவதால்
காட்சியும்! உணர்வும்! உண்டாகும் என உணர்க

பேறறிவோடு அறிவு! இணைவதால்

உணர்வும் சகஜசமாதியும் உணர்வதற்கில்லை என உணர்க

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் சில மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

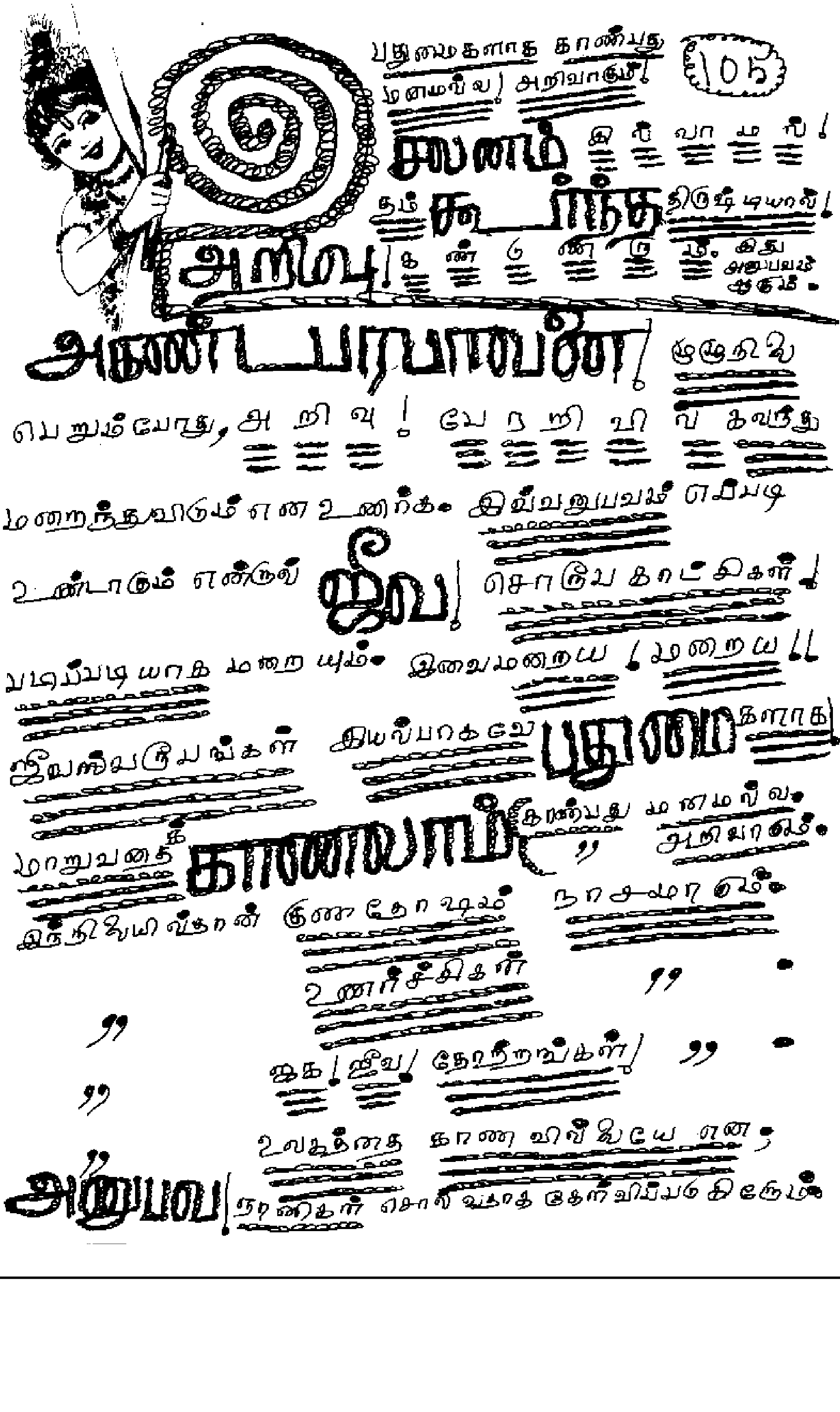

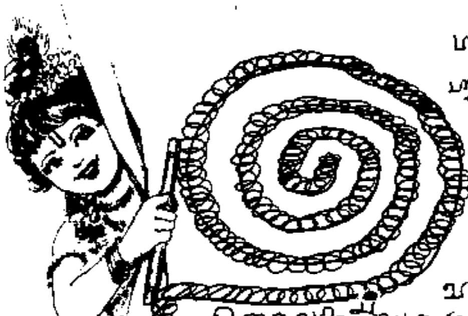

ஸ்ரீஸத்குரு கருணையால்
ஸ்ரீபகவானுடன் கலந்தது (106)
ஸ்ரீபகவானுடன் இணைந்ததால்
ஸ்ரீஸத்குரு கருணையால்
ஸ்ரீபகவானையும் தம்முடன்
இணைத்து பரத்துடன் கலந்து
விட்டது. குரு கிருபை இல்லாமல்
இறைவனை பெற முடியாது. இறைக்கருணை பெறாமல்
பரகருணையப்ராப்தியும் பரத்துடன் கலக்க முடியாது.

இந்த ரஹஸ்யத்தியமும் **அவன்!** (ஸத்குரு)
கருணையால்; **அவனுள்!** (ஸ்ரீபகவானுள்)
ஒடுங்கியது. கலந்து மயமாகிவிடும்.

பின் அவன்! (இறை & குரு)
கருணையால்; **அதனுடன்!** (பரத்துடன்)
இரண்டறக் கலந்து மயமானது என
ஆதி ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்லக் கேள்விப்படுகிறோம்.

முதல் ஒடுக்கம் **லோகமாயாவால்!**
இரண்டாவது கலந்து மயமானதன்மை **யோக** ” !

முதலாவது இறையருள். இரண்டாவது குருகிருபை.

ரகஸ்யம்:- குருகிருபை இல்லாவிடில் இறையருள் கிட்டாது.
என்பது ஸ்ரீமஹான்களின் வாக்காகும்.

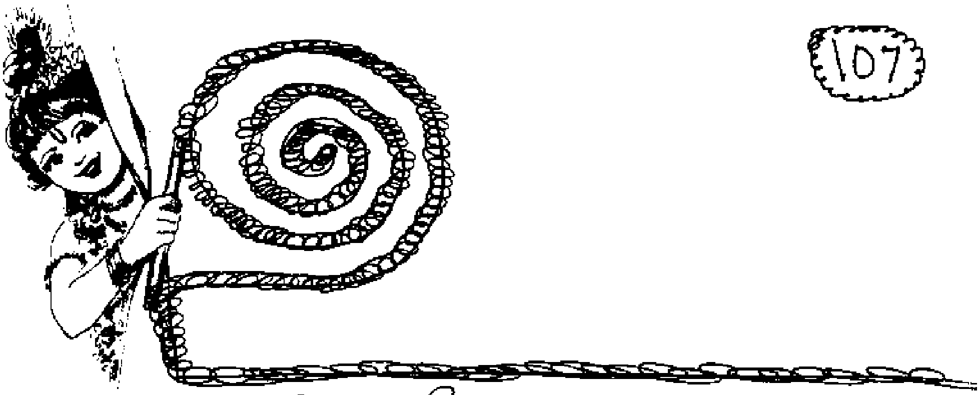

அங்கிருந்த அனைத்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும், அந்த உடையவரைப் பைத்தியமும் அந்த பரமனை!

நேர்ந்த அந்த பரத்திற்கு! ஸாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்தனர்.

அன்றைய ஸத்ஸங்கம் அன்று நிறைவானது.

6 அப்பைத்தியம் அதன் அறையில் இரவு ஓய்வெடுக்கும் போது, ஓர் இனிமையான குரல் கேட்டது; "கொழுந்தே பாமா! ஹரிதுயிலா?" எனக் குரல் வந்தது.

அப்பைத்தியம் மெதுவாக எழுந்து இருகரம் கொண்டு கண்களைத் துடைத்தபடியில் நாராயணா! நாராயணா! நாராயணா! என மும்முறை ஸ்மரித்த வண்ணம் ஒலி வந்த திசையை நோக்கியது. அங்கு ஸ்ரீ அன்னை ஸரஸ்வதிமாதா! நின்று கொண்டிருந்தாள்.

உடனே அப்பைத்தியம் எழுந்து குனிந்தபடியே அவள்

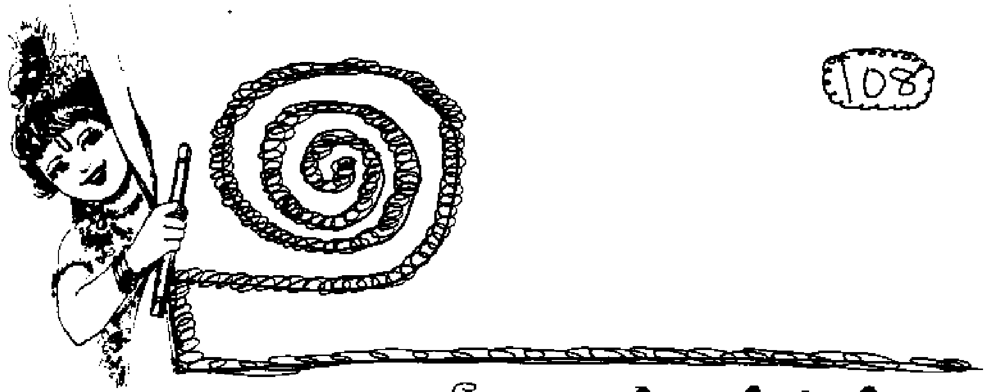

108

திருவடியை ஸ்பரிசித்து ஸ்ரீபாதநமஸ்காரம் செய்தது.

வைத்தியம் :- அம்மா வாணி மாதாஜி! இந்நேரம் இந்த ஏழையைத் தேடி நாடி வந்த காரண காரியம் அறியலாமா அம்மா?

ஸ்ரீவாணி :- உனக்கு சிரமம் இல்லையே கொழந்தே???

வைத்தியம் :- சிரமம் என்ற சொல் யாருடையதம்மா???

ஸ்ரீவாணி :- (சிரித்துக் கொண்டே) மனதுடையது கொழந்தே!

வைத்தியம் :- அப்படியானால் அறிவுடையவனுக்கு என்ன தோன்றுமம்மா???

ஸ்ரீவாணி :- அறிவுடையவனுக்கு ஆனந்தம் ஒன்றே தோன்றும்.

வைத்தியம் :- காரணமென்னம்மா?

ஸ்ரீவாணி :- அறிவுடையவன் நாம ரூப ஜகத்தைக் காணும் பொம்மலாட்டமாக கண்ணுறுவான். ஆகவே அவன் எந்த வினையும் ஆனந்த புருஷனாகவே இருப்பான் கொழந்தே.

வைத்தியம் :- உன் கிருபையாலும்! ஸ்ரீகுருதேவர் கருணையாலும்! எம்மெய்யன்பர்களின் தளராத பாக்கியத்தினாலும்! இந்த ஏழையும் ஆனந்தமாகவே உள்ளதம்மா!!!

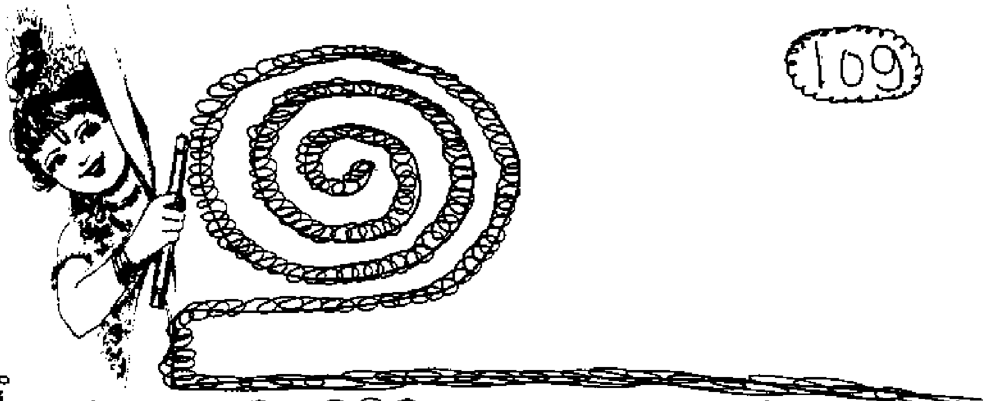

ஸ்ரீ வாணி :- உன் பேச்சில் சுவையும் இருக்கிறது. ஆழ்ந்த கருத்தும் இருக்கிறது. உன்னிடம் பேசிக்கொண்டே இருக்கலாமென்று தோணுது. ஆனால் ஸ்ரீ நியமும் காலமும் இடம் கொடாதே கொழுந்தே!

வைத்தியம் :- அவ்விரண்டும் உனக்குமா உண்டாம்மா??

ஸ்ரீ வாணி :- யாம் காலத்திற்கு உட்பட்டவர்தானே??? ஆனால் நீயோ காலங்கடந்தவனாயிற்றே கொழுந்தே.

காலத்திற்கு உட்பட்டவைகளே! புண்ணிய பாபத்தை

கொடுப்பதும்/எடுப்பதும்! தானே

எம் வேலை. எமக்கு **ஓய்வே** இல்லை மகனே!

ஆனால் நீயோ! ஆனந்தமயமானவன். அன்றும்/இன்றும்/என்றென்றும்.

(அவ்வைத்தியம் இடைமறித்தது)

வைத்தியம் :- அம்மா! அம்மா!! நாங்கள் இந்த ஏழையைத் தேடி வந்த காரணத்தை சொல்லலாமா? சொல்லவா கூடாதா?

ஸ்ரீ வாணி :- ஒருவார்த்தை உன்னைப்பற்றி பேசவிடேன்

110

என் இருயே கொழுந்தே அது ஏன்???

வைக்கியம் :- உங்களைப் பற்றிப் பேசினாலாவது புண்ணியம் உண்டு. இந்த ஏழையைப் பற்றிப் பேசினால் என்ன கிடைக்கும்??? ஒன்றும் கிடைக்காதே அம்மா? ஆனால் **உன்னதம் பெறப்போகுமே!** அம்மா. ஆகவே நாம் வெளியே போய் விடலாம் வாருங்கள். உங்கள் ஓட்டத்தின் சமீபமாக நதிக்கரை ஓரமாக அமர்ந்து பேசலாம் அம்மா. எனச் சொல்லி ஸ்ரீஅன்னையின் கரம் பற்றி அன்னையை இழுத்துச் செல்லும் செல்லக் குழந்தைக் கோலம். நதிக்கரைக்கே வந்துவிட்டோம் நாங்கள் இருவரும் அது சமயம் **ஸ்ரீபத்ரிநாதன்!** பிரசன்ன மானவாரே **ஸ்ரீராமம்!** உங்களுடன் சேர்ந்து குருத்துப் பரிமாறக்க வந்து கொள்ளவா மா தேங்கைகளை! எனப்பரிவுடனும் உரிமையுடன் கேட்டார். கலந்து கொண்டார்

ரகஸியம் என்ற குறிப்பை கவனிக்கவும்

111

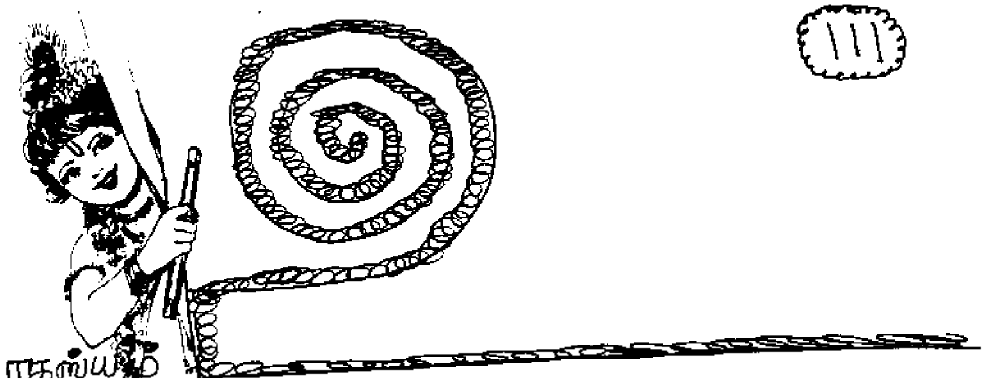

ரகஸ்யம்

இந்த ஏழ்மையைப் பற்றி பேசினால் :-
உ ள் ள து ம் ப றி போ கு ம்! இதன்

உள் ஆழ்ந்த கருத்து :- ஸ்ரீ மஹான்களின் அனுபவம் :-

இதை ஸ்ரீ மஹான்கள் தீர்த்தம்! மூர்த்தி! ஸ்தலம்! என மூன்றாக பிரித்தார்கள்

(1) தீர்த்தம்! லௌகீகத்தை! தெய்வீகத்தோடு

இணைத்துப் பிணைத்துப் (தர்மத்திற்கு அடிப்படையான)

புண்ணியமான! ஒரு கிரியையாகும்.

அதாவது ஸத்கர்மாவாகும் என உணர்க.

(2) மூர்த்தி :- மேலே சொன்ன புண்ணியத்தை

நிர்பகண்டு! த ர் ம மா க வு ம்! (பலனாக்க முடிக்கும்) க ர் மா வா க வு ம்! மாற்றி அமைக்கும்!

தர்மவான்! என்ற ஸாத்தியமாகும்.

(தெய்வ மூர்த்தி)

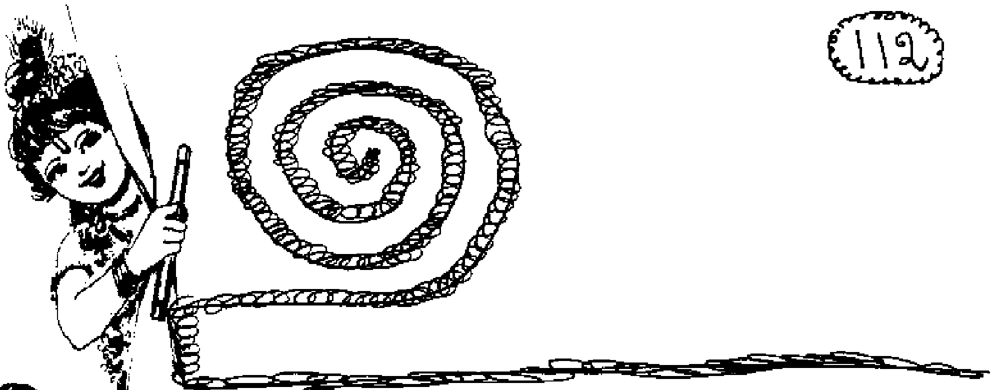

3) ஸ்தலம்:- மேலே கூறிய காரணிடையும் வைத்து அடிப்படையாக அமைந்தது.

ஆவை ஆமண்ணே! ஆமோனை உணர்க.

ஆவை??? தீர்த்தத்தையும்! மூர்த்தியும்! வைத்தே ஸ்தவமாகிய கோவிலாகிய மண்ணுக்கு! மதிப்பும் சிறப்பும் உண்டாகிறதை உணர்க.

ஆகவே ஒரு திடஞானி ஆவன் ஸ்தவம் என்ற ஆலயமாவான். ஆவது மண் என்ற பரம் ஆவார்.

ஆகவேதான் தீர்த்தத்தையும்! மூர்த்தியையும்! புகழ்ந்து பேசினவ பலன் உண்டென்றும் மண்ணைப் பற்றிப் பேசுதல் உள்ளதும் பரிபோகும் என்றார்கள் ஆதி ஸ்ரீமஹான்கள்.

சரஸ்வதி மாதாஜீ மற்றும் ஸ்ரீபத்ரிநாதனுடன் உரையாடல்

ஸ்ரீபரமாத்மாவின் வாக்கு:—

இப்போதெல்லாம் எவரும் 113
ஆலயத்தில் சிக்காமல்
வெகுஜாக்கிரதையாக இருக்கிறார்கள்.
ஆகவேயாம் ஆபத்பந்துவாக இல்லை.
எவரும் அழைப்பதில்லை
ஆகவே யாம் அவரை ரட்சிக்கை இயலவில்லை.

நதிக்கரையோரம் மூன்று பாறைகளே ஆசனமாகத் தந்தார் ஸ்ரீபரமாத்மா.

வைத்தியம்:— ஆலயத்தில் உனக்கு வேலையில்லையா? இருப்பு கொள்ளவில்லையா பரமோ??

ஸ்ரீபரமாத்மா:— எமக்கு வேலை ஏது? செய்பவனுமின்றி!

செய்விப்பவனுமின்றி! சும்மாவே! சுகமாக ஆனந்தமாகவே இருக்கிறோம். முன்பெல்லாம் எம் ஆலயத்திற்கு பக்தர்கள் அனேகர்! வருவர். இப்போதெல்லாம், வியாபாரிகள் தான் பெரும்பாலும் வருகின்றனர் பக்தன்! ஒன்றிரண்டு பேர்தான் வருகின்றனர். அங்கு தொகுத்ததை வாங்குவதும்! வாங்கியதைத் தொகுப்பதும் சும்மாயா! திட்டமிட்டு வஞ்சகச்சாரப்படி; பரமபதகதைக்கோவைப்படுவாமல்;

மனிதர்கள் அனைவரும் 114
நற்காபியால்
தன்னத்தானே வேணக்கொள்
திருக்கா ஆகவே அங்கு
விளக்கும் விதிக்கும் தான் வேலை
எமக்கு வேலையில்லை.

முறையின்றி செய்து விடுவதால்;
ஆலயத்தில் எமக்கு வேலையில்லை. உன்போன்று
வைத்தியங்கள் வந்தவிடமட்டும்
அவர்கள் அறிந்தும், அறியாமலும், ஆவன
செய்வோம் பாமர கண்ணு!!!

வைத்தியம் :- இது என்ன இடைச்செருகவான
அது வார்த்தை மாதவா?

ஸ்ரீவாணி :- சரியாகத்தான் சொன்னான் மெத்தையன்.
அந்த குட்டிக்கண்ணன்தான் உன்னைப் அடைப்
பூ போல் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறனே. அதனால்தான்
மெத்தையன் பாமர கண்ணன் என்றான். இதில் என்ன தவறு???

வைத்தியம் :- அவர் திருவடிகளும் மாறி
மாறி முகத்தை புதைத்த வண்ணம் அவர்கள்

பின்குறிப்பை வாசித்துபின் மேலே படிக்கவும்.

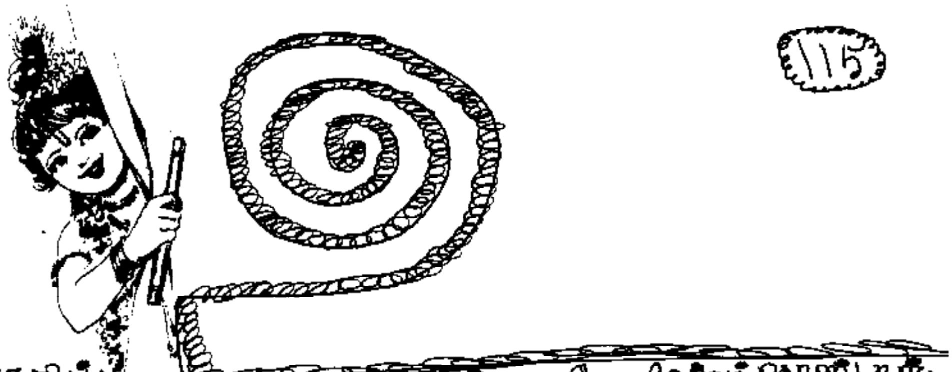

குறிப்பு: ஸ்ரீபரமஹம்ஸரின் வாசகத்தை ஸ்ரீவாணி ஒத்துக் கொண்டார்.

எம் ஸ்ரீவாணியின் வாசகம்:— உன்னிடம் தான் நம் குட்டிக் கண்ணன்! அட்டைப்புழு! போல் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறேனே. எனக் கேட்டார்.

விளக்கம்:— குழந்தையிடம் தான் பயம் இல்லாமல் தோஷ குணங்கள் இல்லாமலும், பாசம்! அன்பின் மிகைப்பாலும், பழகவும் பேசவும்! விளையாடவும்! முடியும். இது மெய்யன்பர்களின் உள்ளக்கருத்தாகும்.

முக்கியக் கருத்து:— (A) எதிர்பார்ப்பு என்ற வியாபாரம்! கூடவே கூடாது.

(B) நீ வேண்டும்! வேறு எதுவும் வேண்டாம் என்றிட உணர்வு வேண்டும்.

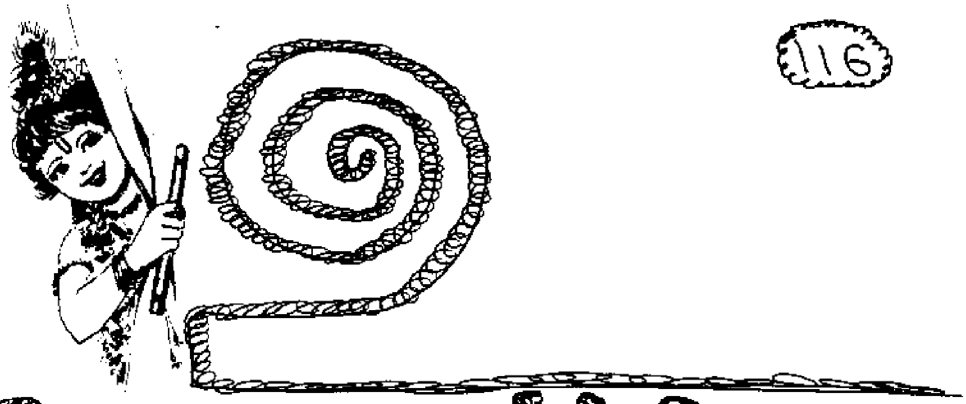

உ வேகம் என்ற உணர்ச்சி வேண்டாம்.
அமைதை தான் வேண்டுமே தவிர சந்தேகத் தப்புக் கணக்கு வேண்டாம்.
D முடிந்த முடிவாக - ஒன்றுமே தெரியாது!
முழுமூடம் என ஆக வேண்டும்.
தற்காப்பு இல்லாத நிர்க்கதி வேண்டும்.
தயைசெய்து மூர்த்தி பேதம் வேண்டாம் என உங்கள் அன்னையின் பாதம் பற்றி வேண்டுகிறேன்.
கலியுகத்திற்கென்றே கலியின் கடைசியாக வந்ததே ஸ்ரீகிருஷ்ணன் என்ற கண்ணனுக்கும்.
மேலே சொன்ன நான்கையும் இறைகுரு இருவை யிறவீ
உங்கள் வைத்தியம் பெற்றதனால்தான் அந்த குழந்தைக் கண்ணன் அவனிடம் அட்டைப் புழு போல் ஒட்டிக் கொண்டான் என ஸ்ரீ ஷேரால்கர் செய்வார்.

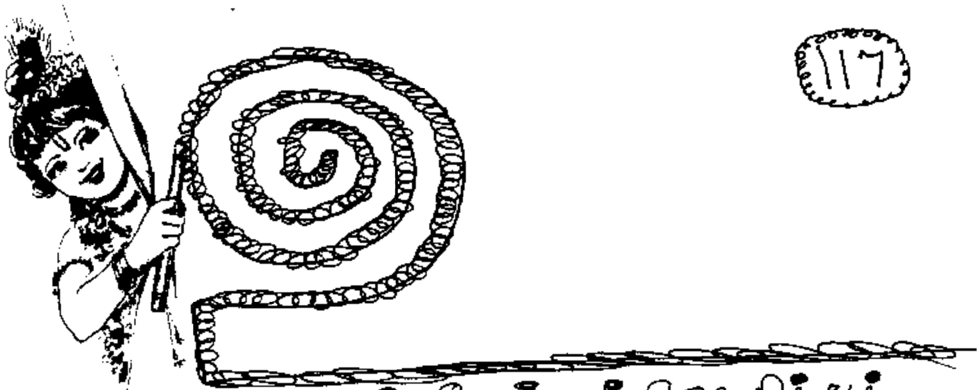

திருவடிகளை! தம் கண்ணீரால் சுத்திகரித்துக் கொண்டே வாய் பேச முடியாமல் நாவு! குழறியபடி! சொன்ன வாசகம்:-

அது நாங்கள் இட்ட பிச்சை தானே
பரம் பொருளே! இது எதுக்கும்
உதவாத ஒன்று தானே ஐயா!

என இயலாத்தன்மை அன்புடன் எட்டுக் கரங்களும்! அரவணைத்துத் தூக்கி ஆரத் தழுவ! நம்மோடு அணைத்துக் கவர்ந்து விட்டன போலும் ?????

பழையநினைவு! மூவரும் வந்தனர்:

ஸ்ரீபரமாத்மா:- நல்வாக்கொஞ்சியமே வாணி தேவி! நீ! இவளைத்தேடி வந்த காரணத்தை யாம் தெரிந்துகொள்ளலாமா? சொல்லுவதாக இருந்தால் சொல்லலாம். சொல்லக்கூடாத ரகஸ்யமாக இருந்தால் சொல்லவேண்டாம் தேவி!!!

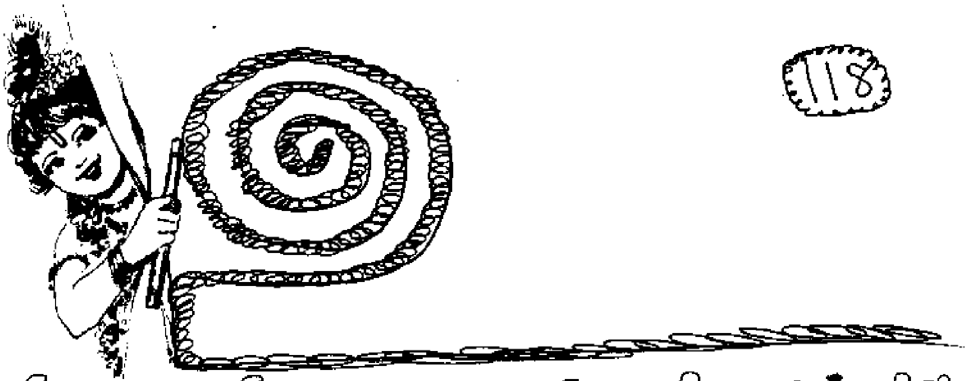

ஸ்ரீவாணி :- நீர் அறியாதரகசியமா? வேறொன்றுமில்லை நம்பாபா குழந்தை! ஒரு வெள்ளை வஸ்திரம் வைத்திருக்கிறான். அதை குறிப்பிட்ட காலங்களில் மட்டும்! போர்த்தியநிலையில் சரீரத்தை இங்கேயே விட்டு விட்டு! குறிப்பிட்ட இடங்களுக்குச் சென்று சென்ற காரியத்தை முடித்து விட்டு திரும்பி வந்து விடுகிறான். ஆனால் இது மாயாவும்! இல்லை ஸித்தி ஞானம்! இல்லை இது வெளிவருகிறது இதுகாலபரியந்தம் தெரியாது. அவனுடைய மெய்யன்பர்கள் ஒரு சிலருக்குமட்டுமே தெரியப்படுத்தியிருக்கிறான்.

ஸ்ரீபரமாத்மா :- அது அவன் தந்தையாயும்! ஸத்குருவாயும்! அமைந்த ஸ்ரீவேதவியாசரின் கொடுத்த வரப்பிரசாதமாகும். என அறிவாயாக.

ஸ்ரீவாணி :- அந்த வெள்ளை வஸ்திரம் எமக்குத் தேவைப்படுகிறது. அதன் நிமித்தமாகவே இவண் தேடி வந்தோம்.

ஸ்ரீபரமாத்மா :- உன் மகனிடம் கேட்டால் அதை கொடுத்துவிட்டுப் போகிறான். அவ்வளவுதானே?

ஸ்ரீவாணி :- ஹே பிரபோ! அதில் ஒரு ரகஸ்யம் அடங்கி இருக்கிறது. அதை தெரிவிக்கவே இங்கு வந்தோம்.

வைத்தியம் :- என்ன ரகஸ்யம் அம்மா??? உங்களுக்குத் தேவையானால் இப்பொழுது இருக்கும் என் வஸ்திரத்தை! யாம் கொடுத்து விடுகிறேன்.

ஸ்ரீவாணி :- கொடுத்தே பாபா! ஆவோகத்தில் ஒரு தர்ம பரம்பரை கதை! பேசப்படுகிறது.

[illegible]

பிள்ளையார்! சிலையை ஓர் இடத்தில், ஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டுமென்று அச்சிலையை!

காவு! செய்தகதான்! திருடித்தான்! ஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டுமாம். அதே போல்,

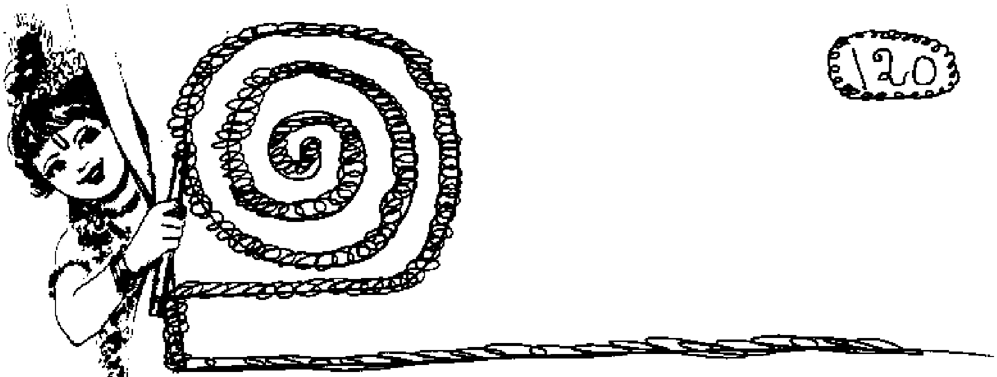

இந்த வெள்ளை வஸ்திரத்தையும்! காவி!

செய்யத்தான் வந்தோம் அது கௌரவ!

திருட்டாக இருக்க வேண்டும் என எண்ணிக்கொண்!

சொல்லி விட்டுத் திருடப் போகிறோம்.

ஸ்ரீபரமாத்மாவும்! அந்த வைத்தியமும்! இணைந்தியாச்

கடகட! கடகட! குடகுட! கடகட! கடகட! வென
அங்குள்ள பனிச் சிகரங்களே அதிரும்படி சிரித்தனர்.
வைத்தியம் :- திருடுவதும் ஒரு கலையாயிற்றே!

அப்படியானால் நங்கவாணி தேவிக்கும்

இதுவும் ஒருங்க வந்த கதை தானே ??????

ஏனச் சொல்லி விட்டு அவ்வைத்தியம் மேலும் சிரித்தது
ஏன்று அக்கைங்கர்யம் செய்யப் போகிறீர்கள்?

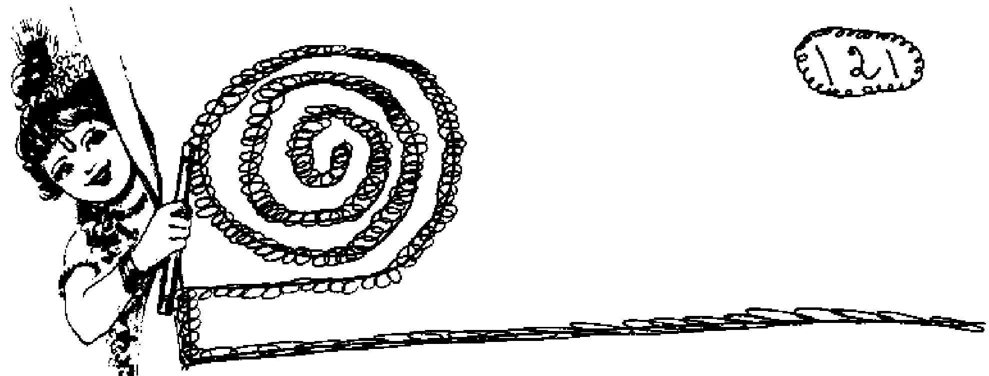

ஸ்ரீவாணி:- ஐயா! பாபா ஐயனே! அத்திருட்டு உன்னிடம் செய்யப் போவதில்லை.

நீயோ ஒரு கிடருணியாகும்!

உன்னிடம் திருடினால் காரியஸித்தி! ஆகாது.

அகவே உன் மெய்யன்பர்களின் ஒரு குழந்தையான! சண்முகப்பிரியா விடம் திருடப் போகிறேன்.

அவளிடம் ஆசனத்திற்காக உன் ஒரு வெள்ளி! வஸ்திரத்தை ↓ தொலைத்தாயல்லவா??? அதைத் திருடப் போகிறேன்.

அவருக்கு உன் வெள்ளி வஸ்திரத்தை கொடுத்துவிடு.

கொழந்தே பாபா கெஞ்சலாகக் கூறினள் ஸ்ரீவாணி.

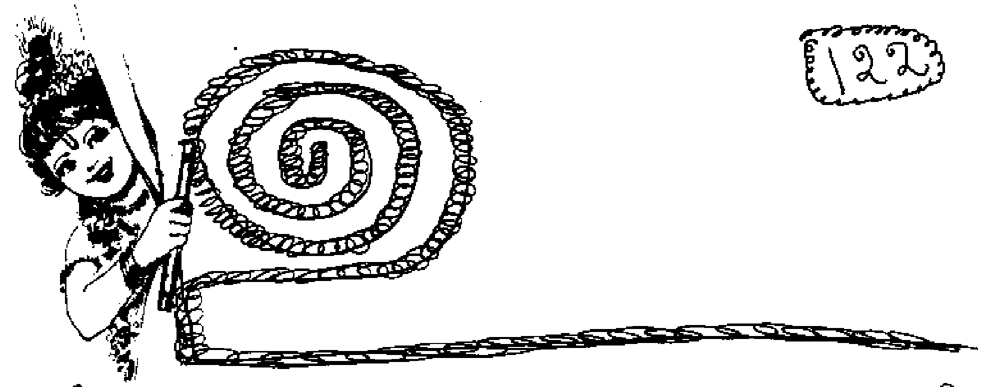

122

வைத்தியம் :- அப்பவஸ்திரத்தை! என்ன காரண காரியத்தை ருக்கப் போகிறாய் என தெரிந்து கொள்ளலாமா அம்மா சொல்லக் கூடிய காரியமாயிருந்தால் சொல்லலாம். சொல்லக் கூடாத காரியமாக இருந்தால் வேண்டாமம்மா

தேவ பிரம்ம! ரகஸ்யமாக இருந்தால் சொல்ல வேண்டாம். " " முடிந்தால் சொல்லலாம்

ஸ்ரீபரமாத்மா :- (இடைமறித்தார்) பிரம்மரகஸ்யமானதை நீ அறியாமல் இருக்க முடியாதே கொழந்தே?? யோகமாயா எங்கள் வசம்; அது உனக்கு உன் யோகமாயா ரூபமாக, தெரிய வழியுண்டு. ஆதலால் உன் யோகமாயாவால் அப்பிரம்மரகஸ்யத்தை! நீயாகவே தெரிந்து கொள்ளலாமே கொழந்தே??

உங்களைப் பைத்தியம் அவ்விருவர்!

திருவடிகளிலும் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து அத்

திருவடிகளில் தம் திருநயனங்களையும் அணிந்து

கூட்டத்தில் கட்டுச்சோற்றை அவிழ்ப்பது போல்

இருக்கிறது உங்கள் இருவர்களையும் இந்த

ஏழையை! மன்னிக்க வேண்டும் அம்மையப்பா!!

(பரஊபிஊபித்தது)

யாம்! போட்டிருக்கும் இந்தம்

வேடத்தில்! அதுபற்றி எதுவும்

புலம்பக் கூடாது. என்பது தாங்கள் அறிந்ததே.

என் அன்பு குழந்தைகளுக்கு வேண்டுமானால் சொல்லவும்.

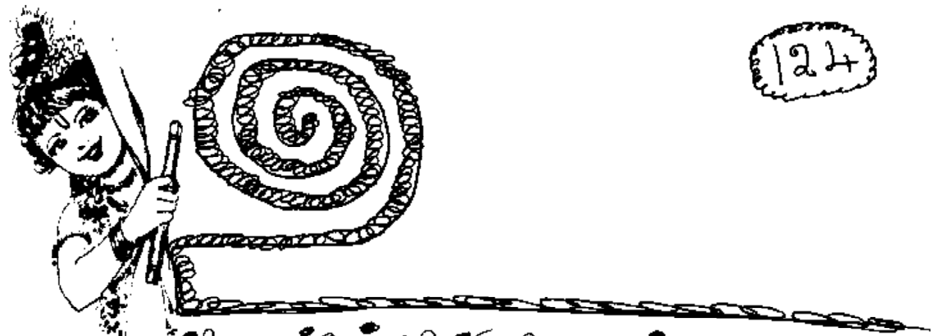

தேவை இல்லையென்றால் விட்டுவிடலாம் மாதா! பிதா!

(உடனே ஸ்ரீபரமாத்மா ஒதுக்கிக் கொண்டார்)

ஸ்ரீபரமாத்மா :- தெளிந்த ஞானி தாஸனே! உன் குழந்தைகளுக்கு அவஸியம் தேவைதான். உன் குழந்தைகள்! அத்தனையும் உள்ளொளி ஆகவே யாமே சொல்கிறோம். பொருந்திய மாணிக்கம்! ஆகும் கொழுந்தே.

ஸ்ரீபரமாத்மா வாக்கியம்.

நீ! கொடுக்கும் தூய பால் போன்ற வெண்மையே! நாவாதீத பக்தியின் உவமானம்! விளக்கமாகும்.

அந்த தூய வெண்மை ஆடையையே உன் குழந்தைகள் அனைவரும்! (ஜீவன் முக்தி தகுதி உள்ளவர்கள்) தஜ! வணங்கி ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

25

கல்வி என்பவை: உள் ஆத்மாவாகும்.

படிப்பு பட்டம் & பதவி என்பவை புறத் தோற்ற மயக்கம் ஆகும்.

உன் அனுபவபாடத்தின்படி கல்வி வேறு! படிப்பு! ” (பட்டம் & பதவி)

கல்வி:— ஸத்வகுணத்தில் ஆரம்பம் ஆகி, நிர்குணத்தில் ஆர்த்தியாகி நிறைவுபெறும்.

படிப்பு:— பட்டம்! பதவி! பணம்! போட்டி & பொறாமை வேகத்துடன்! கூடி அழிவுப்பாதையில் செல்லும்.

பஞ்ச! வர்ணங்களில் (சிகப்பு! கருப்பு! நீலம்! மஞ்சள்! பச்சை)

இவ்வைந்தும் விகாரி குணங்களுடன் கூடியது.

ஆனால் வெண்மை தனித்தன்மை வாய்ந்ததை உணர்க.

இவ்வெண்மை பரத்தின் அம்சம்!!!!! கல்வியின் சின்னம் ஆகும்.

கல்வியினால்தான் பக்தியும் முக்தியும் பெறமுடியும். படிப்பினால் பெறுவது நாமம் பெற்ற ஜீவ தேஹ விளையாட்டாகும்.

கலியுகநாகரீக! (126)
படிப்பு! பட்டம்!
பதவி! பணம்!
இவைகளால் பெறுவது.
அந்தஸ்து! கௌரவம்! புகழ்!
என்னும்
இவற்றின் போட்டி & பொறாமை! அதீவுப் பறதையாகும்.

16 கவிகளும் கர்மா! பக்தி! யோகம்! ஞானம்! இவைகளை
நீ! அறிந்து கொடுப்பதால் இதன் அதிபதி!

சரஸ்வதி என்ற **கலைவாணி**! ஆகும்.

இந்த வாணியின் அம்சம் என்னவென்றால்???

(1) **ஆசனம்**:- வெண்மைத் தாமரை ஆகும்.

(2) **ஆடை**:- தூய வெண்மையாகும்.

(3) ஸ்ரீ பத்ரி நாராயணனும்/ ஸ்ரீ கேதார நாத சிவ பெருமானும்/ இருப்பிடமாகக் கொண்டதும் வெள்ளிப் பனிமலையாகிய தூய வெண்மையாகும். யாம் பள்ளி கொண்டிருக்கும் பாற் கடல் என்ற தூய வெண்மையாகும்.

127

ஆதிமனிதன் ஆடை அதுவில் இலைதழைமரப்பட்டையாக இருந்தாலும் ஆடை என அவன் ஏற்றுக் கொண்டதும் தூய வெண்மை ஆடையே என அறிக.

(4) ஸ்ரீமஹான்களின் தத்துவம் நாவாதீத பரத்தின் அம்சமும் உதாரணமும் தூய வெண்(பால்)மையே யாகும்.

(5) பக்தியோ! ஞானமோ! சாதனை செய்பவர்களின் உள்ளமும் தூய வெள்ளை உள்ளம்!!! என ஸ்ரீமஹான்களால் பேசப்படுகிறது.

இவைகளை வைத்து உணர்ந்தால் அனுபவ நிலையில்; வெள்ளைவஸ்திரமே! ஆன்மசாதகர்களின் சின்னம்! என்பது தெளிவாகிறது.

ஸ்ரீவாணி:- மற்றோர் உண்மையையும் உரைவாம். ஆதிமனிதன் ஆடையில்லாமலே இருந்தான் என்றும்; அவன் பருவங்கள்! நான்கையும் (வெய்யில்! காற்று! மழை! பனி! இவைகளை) பேதம் இல்லாமல் சமமாக ஏற்றுக் கொண்டான் என்றும்; உடலை மறைக்க அவன் எடுத்த முதல் வஸ்திரமும்!

சட்டையை 128

சட்டை செய்யாமல்

அசட்டையாய்!

அசிரத்தையால் உன் வைராக்யத்தில் வைராக்யமாய் இரு.

தூயவெண்மையே! ஆகும் என்றும்,

அந்நேரம் முதலில் இடையில் ஒரு முண்டு துண்டு

பின்னர், உடலை மறைக்க ஒரு துண்டு (அங்கவஸ்திரம்)

இவ்விரண்டையும் எந்த வினாடியும் அவிழ்த்தெறியலாம்.

அதேநேரம் அவ்விரண்டும் தானே நீங்களும் அவிழ்ந்து ஓடவும் செய்யலாம்.

இது! உடல்! உலகம்! உறவு! பொருள்! நிலையாமையைக் காட்டுகிறது.

உன்னை விட்டு எந்த வினாடியும் ஓடலாம்.

பி...ன்...ன...ர்???

நாகரீகம் என்ற நிலையில் அஞ்ஞானம்

கலியுகத்தில்! ஆடம்பரமானது எனவுணர்க.

அங்குதான் சட்டை! என ஒன்று உருவானது.

போட்ட சட்டையை (உடல்) கழற்றி எறிவதே பெரும்பாடு. அதன் மேல் மேலும் ஒரு சட்டையை போட்டுக் கொண்டான். இது பாசத்தின் மேல் பற்று கொள்வதை உணர்த்துகிறது.

சட்டைக்குள் 129

இன்னுமொரு சட்டையா?

அறியும் கா...ல...ர்!

என்ற அதிகார ஆதிக்க அகங்காரமா??? சத்ய உள் ஆழ்ந்து சிந்திப்போம்.

நாமே கருவாக நிறையில்.

அச்சட்டையின் மேரமாந்து!

அதிகாரம் & ஆதிக்கம்!!

என்ற அ...ஹ...ங்...கா...ர...ம்!

நிறையில் இரு காவர்களாக!

உருவெடுத்து விளைத்துக் கொண்டன என்று

சட்டைப் போட்ட ஸ்ரீமஹான்களின் திருவாக்காக

அறிகிறோம். என ஸ்ரீஅன்னை கலைவாணி தம் உரையை முடிக்கிறாள்.

ஸ்ரீபரமாத்மா:- பஞ்சவர்ணங்களில் (கருப்பு! சிகப்பு!

பச்சை! மஞ்சள்! நீலம்!) ஓர் உண்மையை உரைவேன் கேள்:

கருப்பு:- யோகமாயாவின்

அம்சமாகும். இது பயம் & துக்கம் கொண்ட பதாகும்.

இது சூட்சியின் ஆதாரமாகும்.

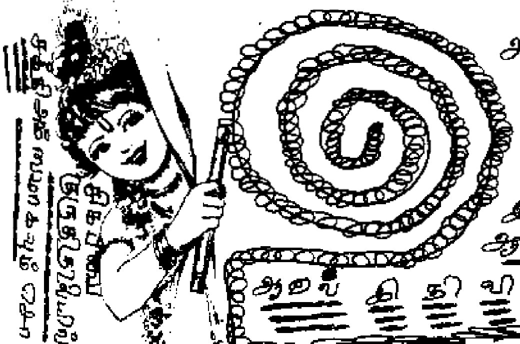

ஆகாயம் முழுமையாக யோகமாயாவாகும்.
இது அண்டங்களின் சிருஷ்டி ஆகும்.
ஆனவ் இதிலிருந்தே பிண்ட சிருஷ்டி.

② சிகப்பு:- யோக & போக மாயா! க்களின் இணைப்பும் பிணைப்புமாகும்.
இது சந்தேகம் & பயத்துடன்! கூடியது.
(ஆபத்து & பயத்தின்! அறிகுறியாகும்)

③ நீலம்:- இது நீலமும்! கருமையும் இணைந்தவை.
போகமாயாவின்! முழு அம்சமாகும்.
இது ஜீவ! சிருஷ்டியின் (ஆண் & பெண் & அலி!)
நான் & எனதால் பின்னிப் பிணைந்ததாகும்.

④ மஞ்சள்:- இது துறவின்! சின்னம் ஆகும்.
கலியின்! ஆரம்பத்தில் ஆசைகள் முழு நாசமாக இருந்தது.
இப்போது ஆசைகளே மேடு!
பாதுகாக்கும் நிலையாக மாறிவிட்டது.

ஆரம்பமாவதால் |3|

இந்த ஆகாயத்தை

(நீவுக்தை) யோகமாயாவின்

மூல அம்சமாகவும், ஆதி

ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்லக்

கேள்விப்படுகிறேன்.

இது உலகில்! வெளிச்சம் & தெய்வீகம்!

மங்களமாக கருதப்படுகிறது. கருதப்படும்.

பச்சை:- வெண்மையும்! செழுமையும்! கருமையும்!

இணைந்து பின்னிப் பிணைவதாகும்.

கொழுந்தே தாஸி தாஸனே பரபா! இவை ஐந்தும்

நாமரூப! ஜக ஜீவ! தோற்றம்!

இருப்பும்! மாற்றமும்! மறைப்பும்! கூடிய

உலக சுழற்சியின் ஆதாரமாகும்.

பஞ்சபூதங்களும்! பஞ்சவர்ணங்களும்! அனைத்து

எல்லாம் பண்ணோ என்ற ஸ்வய அனுபவ நிலையை உணர்வுபூர்வமாக உணர்ந்து விட்டால் சட்டைக்காரர் என்றதோஷமில்லை. 132

பிணைந்து கவர்ந்ததே! இதுவுபவகமா வெறளை உணர்ந்து.

இக்கவியில் கருப்புச்சிவப்பு! ஆகிய இரு வர்ணங்களே! அதி அதி அதி அதி முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததென அறிக. என ஸ்ரீ பரமஹம்ஸர் உரையை முடித்தார்.

6 பத்தியில்! மதியம் உணவை முடித்துக் கொண்டு எம் ஸ்ரீ அன்னை ஸ்ரீ சரஸ்வதி நதிக் கரையில் ஓர் ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்தது அம்மையத்தியம். அது சமயம் எம் குழந்தையும் பிரம்மச்சாரியும் ஆன சிதேவன்! ஓமப் பொடியை ஒரு கொறித்துவிட்டு திண்ணைக்கில் போட்டு சென்று விட்டான். அதை ஒரு ஸ்தூல் ரூபமாக மீன்று! ஸ்தூன் சாப்பிட்டிருக்கலாம். மூன்று ஸ்ரீ மஹாத்மாக்கள் அங்கோர புறு! வடிவில் அருகில் வந்து நின்றனர். அது காகம் & புறு வடிவில் தோன்றும் பறவைகளாகும்

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் மூன்று மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

பாடம் கேட்டதில் 133

அம்மூவரும் ஸூட்சும ஸ்வரூபிகளாக இருந்துகொண்டே பாடம் கேட்டனர்.

ஸ்மரணை கெட்டு, உணர்வில் ஒன்றியிருந்தது.

அவ்வைத்தியம், ஒரு குரல் மூன்றும் இணைந்ததில் நமஸ்காரம் பாபாஜீ என கேட்டது.

கண்விழித்துப்பார்த்ததில், குருதேவா! குருதேவா! குருதேவா! என மும்முறை ஸ்மரித்ததில் அவ்வைத்தியம் வந்தவர்களுக்கு நமஸ்காரம் செய்தது.

அம்மூவரும் ஆறுகரங்களாலும் அவ்வைத்தியத்தின் இருகரங்களையும் பற்றி, விரித்ததில் வணங்க வேண்டாம் பாபா.

வாழ்த்தி ஆசி வழங்குங்கள் பாபா என கெஞ்சியதிலும், கண்ணீர் ததும்பி நின்றதிலாலும், அம்மூவரும் அவ்வைத்தியத்தின் திருவடியைப் பற்றி குனிந்து வணங்கியதில்,

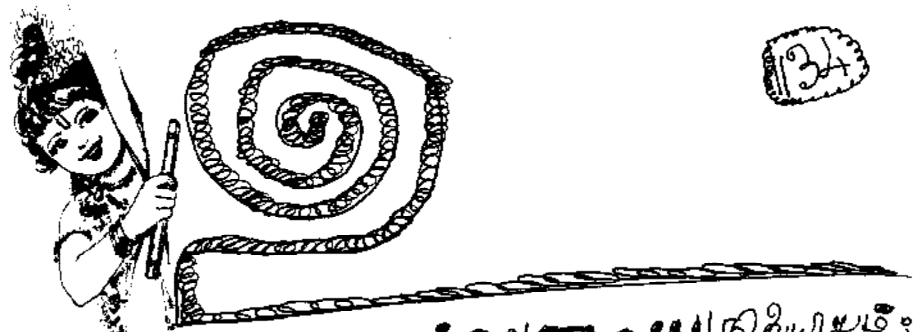

ஆறு! தாரங்களாகும் பெரிய! நதியாகும்;

பணிந்துகின்றனர்.

பைத்தியம் :- (அம்மூவருக்கும் பல ஆயிரம் வயது இருக்கலாம் என தெரிந்த நியமல்;)

வாழ்ந்த! வயது பற்றுது. ஆகவே

வணங்கினேம். ஏற்றருள வேண்டுமென கெஞ்சியது.

கெஞ்சும் போது அப்பைத்தியத்தின் கண்ணீர் பெருகி

அவர்கள் திருவடிகளை ஸ்பரிஸித்தது.

(அம்மூவரும் பலரிடம் கேள்விப்பட்டுப் பூஜிக்காக வந்தனர்)

அவர்களில் ஒரு பெரியவர் :- வயது & வரம்பு எல்லாம்

லௌகீகம் & தெய்வீகம்! கடந்த

இளமையும் முதுமையும்! கவர்ந்த கிடக்கில் தானே

பாபா? இது தெரிந்தும் அறியாததா??

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் மூன்று
மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

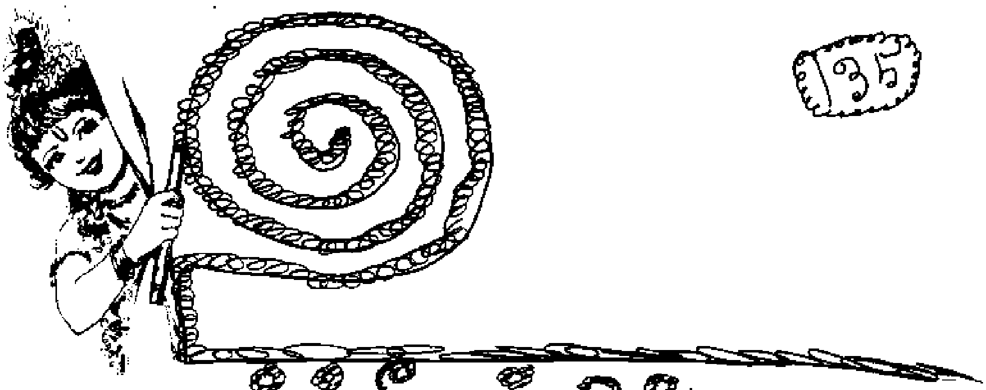

பரமார்த்திகத்தில்! இவை எதுவாமோ?

ஸ்வய அநுபவம்! தானே இங்கு இடம்பெற வேண்டும் போமோ???

வைத்தியம் :- (இருகைகளையும் கூப்பியவாறிருப்பவர்)

அப்படிப்பார்த்தாலும், உங்கள் சாதனை என்ன? அநுபவம் என்ன? இவ் வைத்தியம் எதும் அறியாதே ஐயனே!!! எப்படியோ? ஏதோ?? வைத்தியக்காரக்கள் கூட்டம் சில! சுற்றி சுற்றி வந்து கொண்டிருக்கிறது

அதையும் அந்த ஒருவனே! அறிவான்.

இது உங்கள் திருவடியின் கீழ் ஒட்டியிருக்கும் தூசு

நீங்கள்! இல்லையேல் யாம்! இல்லவே இல்லை!

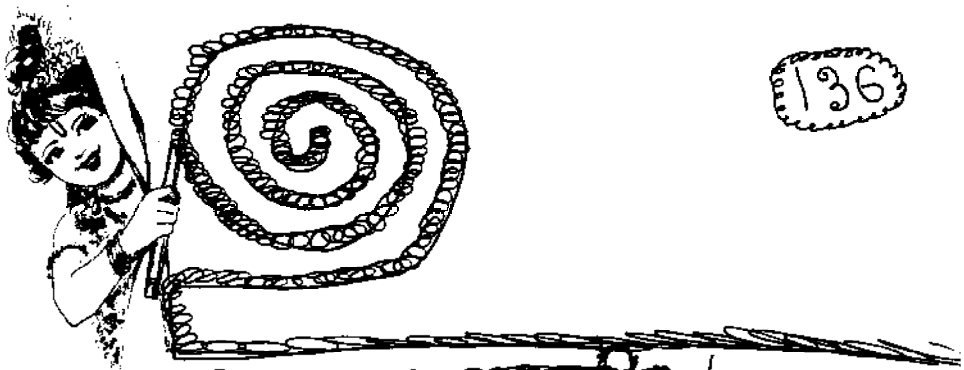

அடியவரின் உரை :- பணிவு என்றும் பாபா!

பாபா! என்றும் பணிவு ஆகும்

(வைத்தியம் இடைமறித்து) வைத்தியம் :- எம் அருமை மஹாத்மாக்களே! இந்த ஜைப் வைத்தியத்தை தேடி நடைவந்த காரண காரியத்தை அறிந்து கொள்ளலாமா?

அம்மூவரும் இணைந்து குரலில், நாங்கள் வந்த காரண காரியம் பின் பார்க்கலாம். நாங்கள் உண்ணும் இந்த உணவை! (சோம்பேறியை) எங்களுக்கு உச்சிஷ்டமாக! கொஞ்சம் தரலாகாதா?

அவ்வைத்தியம் சிரித்துக் கொண்டே கிண்ணத்தை நீட்டியது. எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்றது.

ஒருவர் :- தாங்கள் திருக்கரத்தால் கொடுத்தால் அது நவமாகும். பரமான்னமுமாகும்.

அவ்வைத்தியமும் அவ்வாறே கொடுக்க அவர்கள் மூவரும் உண்டு மகிழ்ந்தனர்.

ஒரு ஸ்ரீமஹாத்மா :- அன்பான வைத்யமா ஜீ!
தாங்களுக்கு யோகம் பரிச்சயம் உண்டோ??

வைத்தியம் :- அந்த யோகம் அதிர்ஷ்டம் எமக்கு கிட்டவில்லை மஹாத்மா.

ஸ்ரீமஹாத்மா :- ஸித்திகள்! அல்லது ஏதேனும் அபூர்வ சக்திகள்! பழக்கம் உண்டோ???

வைத்தியம் :- அப்படி எதுவும் இல்லை ஐயனே!!!

ஸ்ரீமஹாத்மா :- மந்திர பலம்! ஏதேனும் உண்டோ?

வைத்தியம் :- ஒன்றுமே அறியாத இந்த ஏழை வைத்தியம். தாங்கள் போன்ற ஸ்ரீமஹான்களின் தரிஸனம் பாக்கியமே! முடிந்த அளவுக்கு, அவர்கள் சேவையின் ” !
அவன்! அருளால் பெற்றிருக்கிறோம் மஹாத்மா.

ஸ்ரீமஹாத்மா :- அவன் என்றால் அது யார்?

வைத்தியம் :- உங்களுக்குள்ளும்! எம்முள்ளும்! மற்றும் அகில உலகம் ஜீவர்களுக்குள்ளும்! அந்தர்யாமியானவனை அவன் என்றோம்.

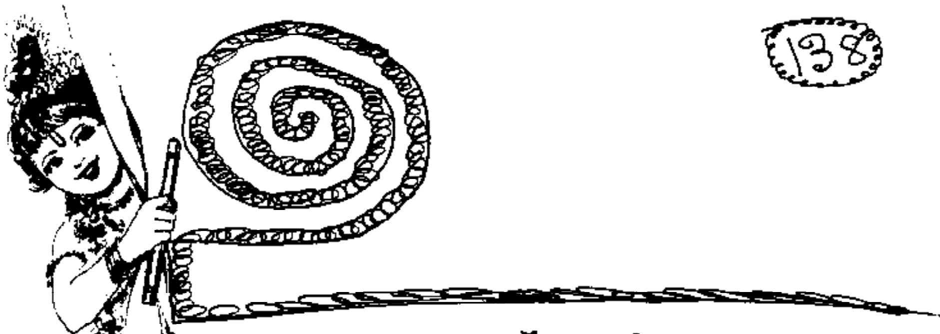

மற்றவர் :- (அவரை அடக்கினார்) இப்படியெல்லாம் இவரிடம் பேசலாகாது. நாம் சில உண்மைகளைத் தெரிந்து தான் வந்தோமே தவிர, இவரை கேள்வி கேட்டு **வாதம்!** செய்ய வரவில்லை. நம் வித்தைகளை இவரிடம் காட்டினால் நாம்தான் **செல்லாக்!** காசாகி விடுவோம். அவர் இயல்பாகவே அடங்கியவர். **அடங்கமறுப்போம்!** என்பது நம் கொள்கை. அடக்கமே அமரருள் (உய்விக்கிறது) கொடுக்கும் என்பது அவர் சாதனையாகும்.

(பலகேள்விகள் கேட்ட அந்த பஞ்சாப் மகாத்மா மௌனமானார்!) (அவர் உடனே மன்னிப்பு கேட்டார்)

அம்மகாத்மா :- ஓ பாபா! இப்படி தாங்களிடம், நடந்து கொண்டதற்கு என்னை மன்னிக்கவும்.

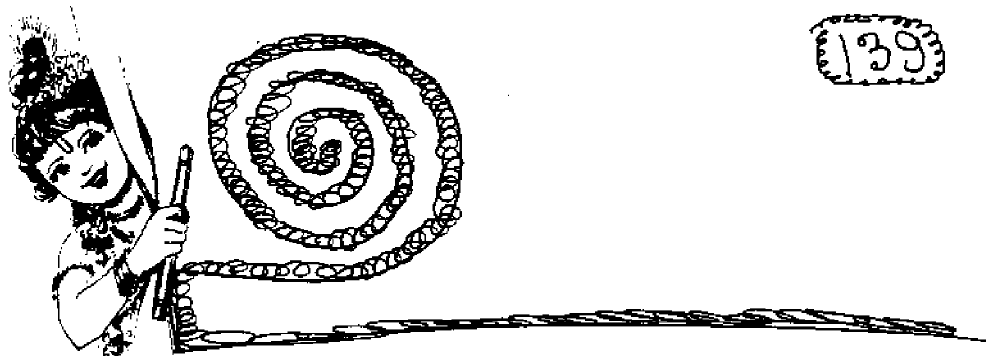

வைத்தியம் :- குனிந்து அவர் திருவடிகளை ஸ்பரிசம் செய்து வருடிய வண்ணம் தாங்கள் எந்த தவறும் பண்ணவில்லையே பின் மன்னிப்பு எதற்கு?

அம்மஹாத்மா :- படபடவென்று பல கேள்விகளை அதிகார வெறியில் கேட்டேனே அது தவறு இல்லையா?

வைத்தியம் :- தாங்கள் அவ்வாறு கேட்கவில்லையே.

அம்மஹாத்மா :- **நான் தானே** கேட்டேன். அது தவறு இல்லையென்று சொல்கிறீர்கள்?

வைத்தியம் :- தாங்கள் கேட்கவில்லை தாங்கள் பேசவில்லை. எழுதியவன் திருடனாகிய கண்ணனே! அவ்வாறு பேசினான். அதை செவிமடுத்து கேட்டதும் எம் கண்ணனே. இந்த **நான் / நான்** என்று ஒருவார்த்தை வந்ததே. அதுதான் கண்ணனின். அதுதான் உங்கள் ம ன ம ட மை யின்!

(140)

நான் என்பதை நாம் என்று ஏன் சொல்லவேண்டுமென்றால், நாம் என்னும் போது பரிவகவாளையும் நம்மோடு இணைத்துக் கொள்வதால் வலிவான (அகங்காரம்) நம்மைச் சாராது நாசமாகிவிடும் என உணர்க

பின்குறல்

அறியாமை ஆகும் அன்பு மஹாத்மா.

நீங்கள் **அறிவாகு** (கண்ணைக்)

இருந்தால் **நாம்** என வந்திருக்கும் மஹாத்மா.

அது உங்கள் குறையுமில்லை மஹாத்மா. அது உங்கள் மனதின் குறையாகும் மஹாத்மா. அது உங்கள் கவனக்குறைவால் நடமாடுகிறது.

சற்று கவனமாக இருந்தால் அது நாசமாகிவிடும். சுடியசீக்கிரம்

அம்மஹாத்மா:- (கண்ணீர் ததும்பி நின்று)

என் குறைவுணர்வை! **நான்** செய்யவில்லை எனை

சாகடித்து விட்டீர்களே பாபா.

வைத்தியம்:- அருமையான மஹாத்மா! இந்த நான்! எனது! இறந்தால் போதும்.

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் மூன்று மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

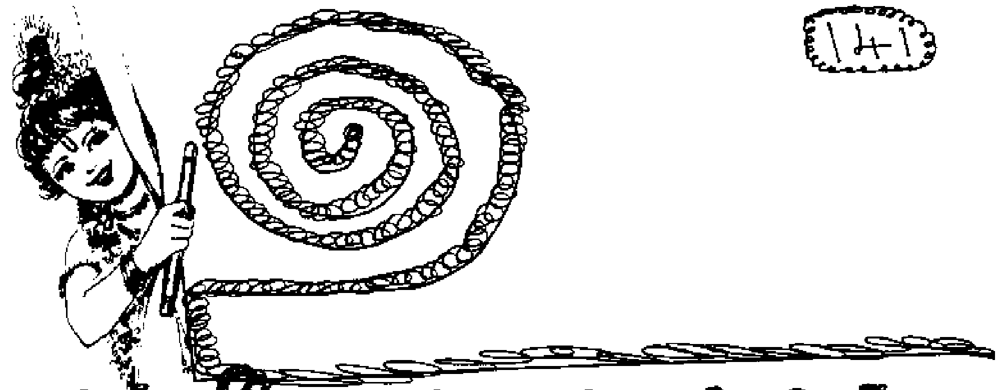

உங்கள் ஜீவ கர்த்ருத்வம் இருந்து நாசமாகி விடும் மஹாத்மா.

அம்மஹாத்மா:— ஒரு நொடியில் பட்ட உம்!

தீக்ஷண்ய பார்வையும்! அழகு வாக்கும்!

சேர்ந்து என்னை/நான்/ என்பதையும்

கொன்று விட்டீர்களே! பாபா. இது

எவ்வாறு நடந்தது? எப்படி முடிந்தது?? பல நூறு

வருஷம், பல இடமும் பாடம் கேட்டுக் கேட்டு,

உரம் (வெறு & பரு) ஊறிப்போயிருந்த,

எம் மனம்! இப்படி பண்படுத்தப் பட்டு விட்டதே

அழகிய வாக்கு.

உங்களை வசியம் செய்யாமல், அவசியமாய்

இருந்த எம்மை / உம் வசியத்தில் நீர் வசூவாமல்

இருந்து கொண்டு எம் வசியத்தில்

எம்மை நிறுத்தி விட்டீரே பாபா!!!!

அம்மஹாத்மா! (149)

அவருடைய ஸத்குரு தர்ஸனையாகிய திருக்கிருபையும், ஸ்ரீ பாத ஸ்பரிஸ தீக்ஷையினாலும், பக்குவப்படுத்தப்பட்டது, எனது

மனம்

வைத்தியம் :- இந்த ஏழைப்பிள்ளைக்கு வைத்தியம் நிருபுண்ணைக்கும் பண்ணவில்லை (ஸத்குருபாதத்தின்) உம்முடைய அயராத

உழைப்பு | எம் ஐயனின் கருணை | இதோ, உங்கள் உடன் வந்திருக்கும், ஸ்ரீமஹான்களின்

ஆசி | ஆகிய இம் மூன்றும்; இணைந்து ஒன்றாகி இரண்டும் அகல உம் சாதகனின்

பழம் | பழுத்து இருந்தது. இந்த ஏழையாகிய குருவி / எமது ஐயன் கண்ணன் கருணையால் அதில் அமர்ந்து. பழம் விழுந்துவிட்டது. அவ்வளவுதான்.

குருவியின் பாரம் தாங்காமல், பழம் விழவில்லை. பழம் தானே பழுத்தது. பழுத்த பழம் தானே விழுந்தது. இவ்விஷயத்திற்கு வாருங்கள். வந்த காரணம் காரியமென்ன?

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் மூன்று மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

இதுவரையில், அப்பைத்தியத்தின் திருமுகத்தையே கவனித்துக் கொண்டிருந்தவர், திடீரென ஆடினார் ஆனந்தம் தாளாமல் குதித்தார். பின் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து தரையில் அப்பைத்தியத்தின் திருவடியைப் பற்றிக் கொண்டு

குருதேவா! குருநாதா! என

பலமுறை கத்திக் கதறி அழுதபின் ஸ்மரணை கெட்டார். அப்பைத்தியம் அமர்ந்த நிலையில் அவர் திருவடிகளைத் தம் தொடையில் போட்டவண்ணம் குருநாதா! குருநாதா! என ஸ்மரித்துக் கொண்டே **பாதசேவை**

செய்து அன்பு பரிவத்தால் **மெய்**

உணர்வை கொடுத்தது போலும்???

இதற்குள் மேலும் சில ஸ்ரீமஹாத்மாக்கள் அங்கு கூடி விட்டனர். எல்லோரும் மரம் போல அசைவற்று நின்று கொண்டிருந்தனர்.

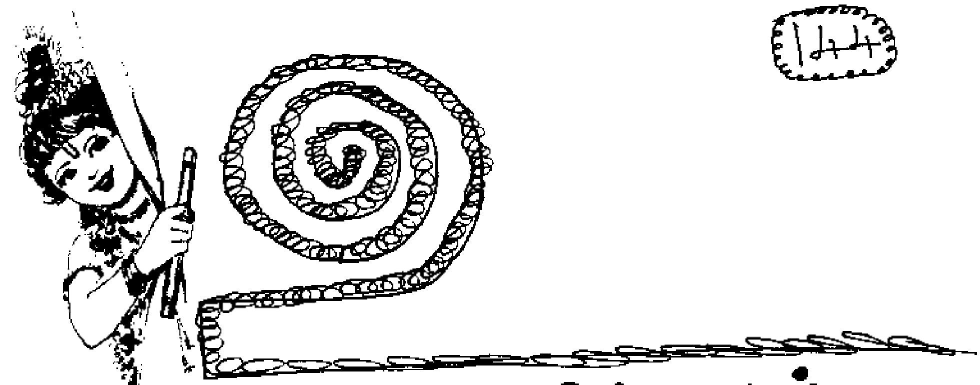

விழுந்த ஸ்ரீமஹாத்மா] ஜிறாது சிறிதாக, குண்
வாஷிங்கார். சரோவனை ஒழுங்கார். எழுந்தவர்:-

குருநாதா! என்ன காரியம் செய்தீர்கள்?
என்ன காரியம் செய்கிறீர்கள்??

வைத்தியம்:- (சிரித்துக்கொண்டே) எம் ஸ்ரீகுருதேவருக்கு
ஸ்ரீபாத சேவை செய்கிறேன். இதில் என்ன தவறு??

அந்த ஸ்ரீமஹாத்மா:-எம் ஸ்ரீகுருதேவராக தாங்கள்
இருக்க, எனக்குத் தாங்கள் ஸ்ரீபாத சேவை செய்வதா?
அறிதற்கரிய பெரிய அபச்சாரம்!
செய்கிறீர்களே இது என்ன நியாயம் பிரபோ????

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் மூன்று மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

உருக்க! ஏக்க குருநாம ஸ்மரணை இருவரையும் அவரவர் பக்குவமாக மாற்றிவிட்டதாக உணர்க.

வைத்தியம் :- நாங்கள் குருதேவா! குருநாதா! என ஸ்மரித்து ஸ்மரணை செய்யும் போது எம்குருநாதராகிய

ஸ்ரீவேதவியாசபகவான்

தரிஸித்தோம். அந்தப்பிரம்மானந்தத்தில் எம் ஸ்ரீ குருதேவருக்கு இத்தனை, ஸ்ரீபாத சேவை செய்தோம்.

அந்த ஸ்ரீமஹாத்மா :- இது என்ன விந்தையப்பா? ஸிதானந்தா! எம் ஸ்ரீகுருநாதர் மறைந்து (சமாதி கூடி) சுமார் 500 ஆண்டுகளாகி விட்டனவே நீங்கள் கூறிய பத்திய வாசகங்களை யாம் சற்று நோக்கி அறிந்து உணர்ந்து கொண்டிருந்தோம்.

அதுசமயம் மின்னல்போல் ஓர் ஒளி

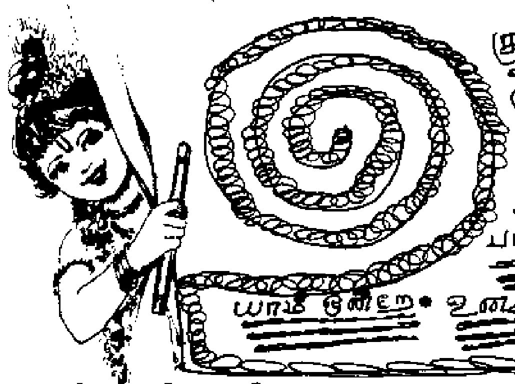

குருநாதரின் இனியகுரல்:-

குழந்தாய்! விவேக சூடாமணி நீ! 46

காணும் நாம ரூபம் வேறு பட்டாலும் திருப்பின்றி யாவ் யாம் ஒன்றே. உனக்காகவே வந்தோம் என உணர்க.

எம் நேத்திரத்தை ஊடுருவி சென்றது போல் ஓர்

உணர்வு! மறுவினாடி!

(A) எம் ஸ்ரீ குருநாதரின் இனிய குரல்!!!

(B) ,, திவ்விய சொரூபம்!

(C) ,, தீக்ஷண்ய பார்வை!

(D) ,, நீண்ட ஒற்றை ஜடா முடியும்!

திவ்விய சொரூபமாக பரப்பிரத்தியக்ஷமாக தரிசித்தோம். தரிசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

ஆனால் தாங்களோ தாங்களுடைய குருநாதராக எம்மை

காண்கிறோம்! என்கிறீர்களே!

இதில் ஏது உண்மைபாபா! என

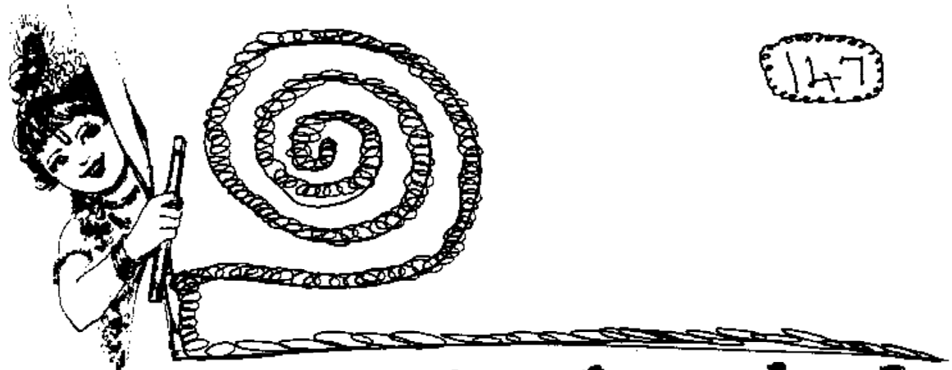

உருகிக் கெஞ்சிய வண்ணம் ஆனந்த பரவசத்துடன் கேட்டார் அம்மஹாத்மா?

வைத்தியம் :- அவர் தலையில் கரம் வைத்து வருடியவாறு **ப்ரகாசித்த**

அன்பும்! அறிவும்! ஓருருவாய் அமைந்த **தூ!**

எம் குழந்தாய்! **விவேக சூடாமணி!**

(அவர் நாமம் விவேக சூடாமணியென அப்போதுதான் உணர்ந்தோம்.) உன் ஸ்ரீ குருநாதராகிய ஸ்ரீஸிதானந்தர் யாமே.

இதைக் கருத்தூன்றி உணர்வாயாக.

இருப்பது ஒன்றே! அதுவே **ஈசனக!** ரூபநாமம்! பெறும் போது மாயாவால் தன்மை மூடிக் கொள்கிறது என உணர்க.

மனித **ஜீவனக!** நாமரூபம்! பெறும் போது மனத்திரையால் தன்மை மூடிக் கொள்கிறது என உணர்க.

உ

அதீதமாகவரும்

ஞா னி! 148

ஸ்ரீமஹான்களாலோ!
அல்லது ஸ்ரீபகவானாலோ!
நாம் பெற்றதைப் போல் தோற்றம்
அளிப்பது உண்மையல்ல என உணர்க.
தன் அவதாரத்தை வைத்து தனக்கென்றே ஏற்காமல்.

ஸ்ரீமஹான்களாக | நாம ரூபம்!
தாங்கும்போது | பக்தி! யோகம்! ஞானம்!
இவைகளுக்கு ஏற்றவாறு (மனதாவல்ல
மாயாவால் (பிறிதொரு மஹான்களானாலும்;
ஸ்ரீபகவானானாலும்) தான் வந்த நிலைக்கு!
ஏற்றவாறு, நாம ரூபத்தை தாங்கிக்கொள்கின்றனர்.

குறிப்பு!

ரகஸ்யம்:- இந்த ஸ்ரீமஹான்கள் நாம ரூபத்தை,
மாயா! விடமிருந்து, அது கொடுத்த ஆக்கவில்லை,
தமக்குத் தானே! ஏற்றுக்கொண்டு மாயாவை
உள் அடக்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர் என.

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் மூன்று மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

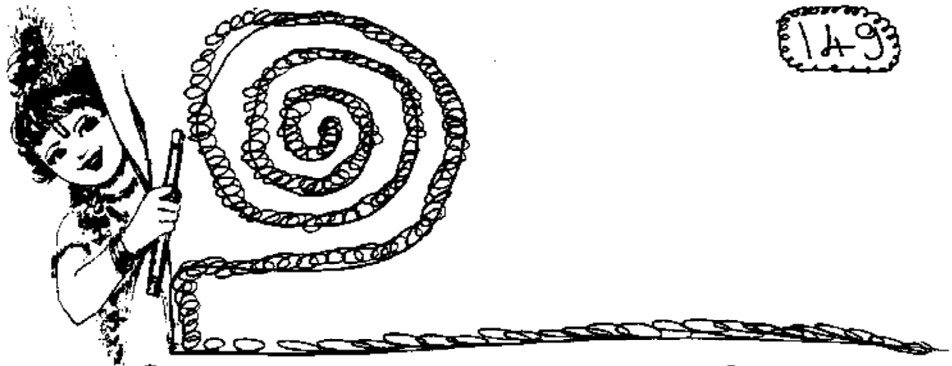

149

ஆதி ஸ்ரீ மஹான்களின் வாயிலாக அறிகிறோம்.

இப்படித் தமக்குத் தாமே நாம ரூபம் தாங்கியவர்கள்,

ம... ட்... டு... ம்

விசார ஞானத்தால் (மனோ நாசத்தால்)

ஜீ... வ... ன்... மு... க்... தி... யும்,

வினை முடிவுற்றதால் (மோஹினை நாசத்தால்)

வி... தே... க... மு... க்... தி... யும்,

முறையாகப் பெற்ற!

அவதார புருஷர்கள்

ஆவார்கள்,

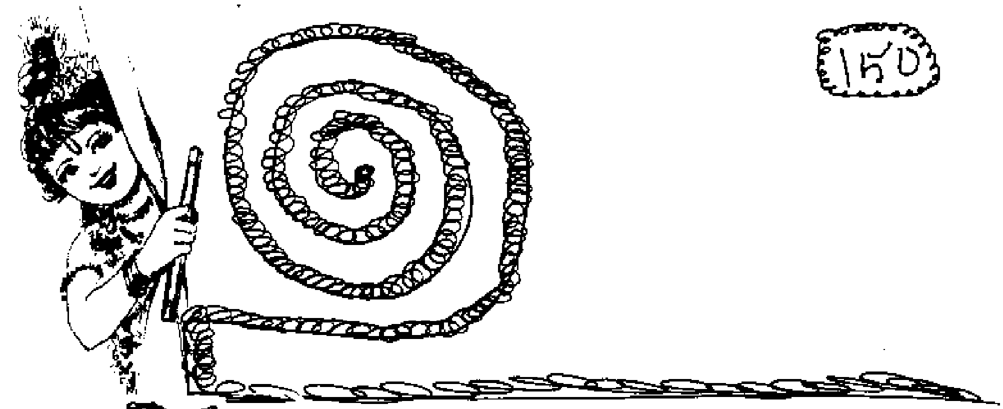

குறிப்பு!

பாகுன்னா! யோகமாயாவின் கருணை யால்!

மறைந்த அதீத புருஷர்களின்!

திருமேனியின் திருவுருவை!

காணவும்! அவர்களின் அமுத வார்த்தை!

கேட்கவும்! முடியும்! என ஆஸ்ரீ மஹான்கள் வாக்காக அறிகிறோம்.

ரகஸ்யம்:- இதன் காரணம் என்னவென்றால்:-

ஆத்மஞான சந்ததியினருக்காக

அவர்கள் உய்ந்து கடைத்தேறும் நாளுக்காக.

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் மூன்று மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

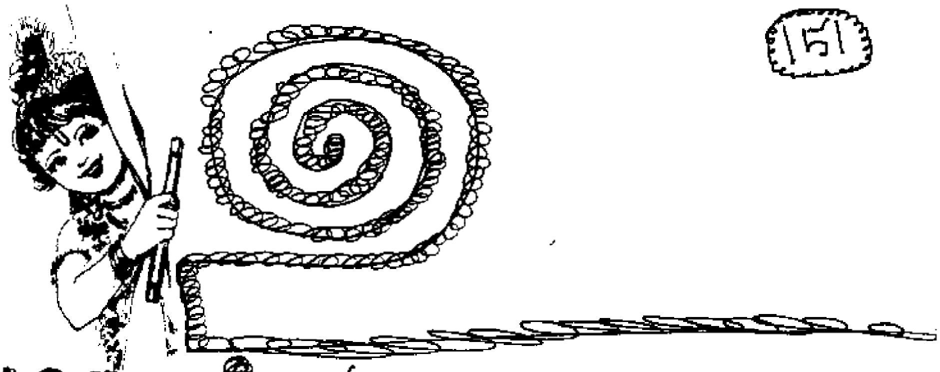

மறைந்த அதீத ஸ்ரீமஹான்களின் தூல வடிவத்தைக் காட்டியும் அவர்களுடன் கலந்து உரையாடும் நிலைக்காக, பாஷிமை பிரணவாஹார ஒளிமை கொடுக்கும், மாயா ஒரு நாடகம் நடத்துகிறது. இது தேவபிரம்ம ரகஸ்யமாக இதுகாறு பரியந்தம் பாதுகாக்கப் பட்டு வருகிறதென்று ஆதிஸ்ரீ மஹான்களின் திருவாக்காக அறிகிறோம். அப்படிக் கேட்டுணர்ந்தால்தான், ஆத்ம ஞான துடிப்பும், ஏக்கமும், ஊக்கமும், உருக்கமும் உள்ள பக்குவ ஆன்மாக்களுக்கு உதவ முடியும் எனலாகும்.

இப்போது கூறும் ஸத்திய வாஸகம்

ஸ்ரீ குழந்தை விவேக சூடா மணி ஒருவனே அறிவான்.

ஏனையோர் அறியா வண்ணம் யோகமாயா மறைத்துக்கொண்டதென்றே சொல்லுவாம்.

அம்மஹாத்மாவின் வாசகம்:- ஸ்ரீ ஸ்ரீ குருநாதரை நாங்களே தரிசித்தோம்.

ஆனால் தாங்களோ ஸ்ரீமன் தாங்களுடைய குருநாதரை தரிசித்ததாக சொல்லி இந்த தாவத்திற்கு ஸ்ரீ பாதசேவை செய்கிறீர்கள். இதில் எது உண்மையாம?

இதுவும் பர ஒலியே

வைத்தியத்தின் பதில் :- இரண்டும் !

உண்மையே குழந்தாய் விவேக சூடாமணி.

மண் ! குடமும் ! பொன் ! குடமும் !

தோற்றத்தில் மண் ! என்றும் ; பொன் ! என்றும்

வேறுபட்டாலும் !!!!

மண்ணும் ! பொன்னும் ! இருப்புநிலையில்

மண் ! என்ற ஒன்றே ! அதே போல் உள்

இருப்பு ஐயமும் ! " காணும் பேதம் எல்லாம்

மனமே ! ஹகாரமே ! அதனை விகாரமே !

இந்த விகாரமும் / விவகாரமும் ! பிரபஞ்சமே

மனம் ! யதை தோர்க்கவல்லது அறிவு ! உடையவராக்கவல்ல

கால, தேச, வர்த்தமானம், கடந்த நமக்கு உபதேசம் வேண்டாம்

இருப்பது ஒன்றே ! நடப்பது நவமே என ஒன்றுவாயாக.

(A) மண்ணும் பொன்னும் ஒன்றே என்பது,

தூல **நாமரூப தோற்றம்** ஆகும்.

(B) மண்குடமும்! பொன்குடமும் ஒன்றே என்பது,

உள் இருப்பின் **சைதன்ய**! ஆன்மா ஆகும்.

(A) மண்ணும்! பொன்னும்! தோற்றத்தில் வேறுபட்டாலும்,

முடிவான! இருப்பால் **மண்ணே**!

அதே போல் எந்த பரிமஹாத்மாக்களானாலும்

நாமரூப! காவு! இயக்கத்தில் வேறுபடலாம்.

ஆனாலும் மண்ணான தூலங்கள் மண்ணிலேயே

மறைந்துவிடும். மறையவேண்டும். மறைந்தேதீரும்.

இதில் எவரும் விதிவிலக்கல்ல!!

155

ஆனால் ஒவ்வொருவருக்குள்ளும், அந்தர்யாமியான!

சைதன்யம்! ஒன்றே அதுவே உண்மை.

ஆனால் மறைந்த ஸ்ரீ மஹான்களின் சாதனா &

போதனா! வழிமுறைகளே!

அந்த ஒன்றே! அறியும் - அறியமுடியும் -

அதுவோ இருப்புடன் கூடியது. இயக்கமில்லாதது.

ஆனால் இயக்கமுள்ள மாயாவை! தம்மிடம் கொண்டது.

அது! நம் அம்பா ஸ்ரீ மஹாத்துக்கள் தோன்றும் பேறு

அந்த! ஸ்ரீ மஹான்கள் தோன்றும் போது மறைந்த முன்னவர்களின்!

அவர்கள் ரூபமாக சாதனையையும் போதனையையும் ஓம்! ஸத்யார்த்தம்

ஓம்! நாமரூபம்! ரூபமாக கருணையோடு கொடுக்கிறது.

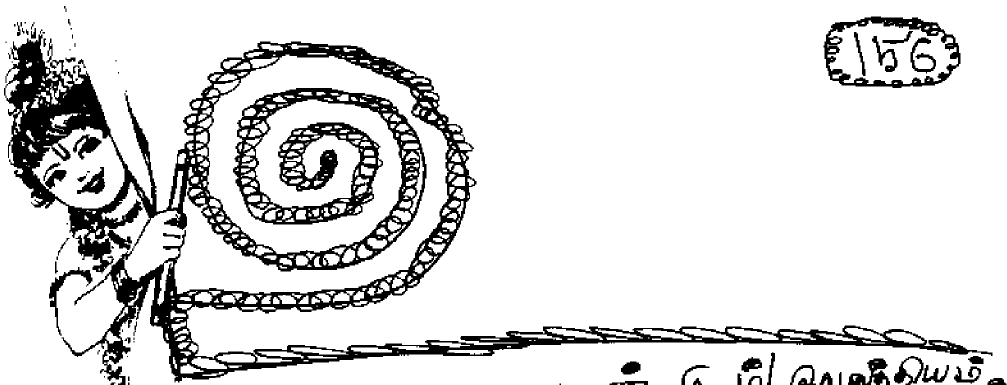

கொடுத்தே ஆக வேண்டும்/ ஐஸ்வரியம்.
அப்படி கொடுக்க வில்லையானால் பாரம் உண்டு
என்பதற்கு ஆதாரம் இல்லாமல் போய்விடும்.
என நினைவு பெறாத அந்த
உரையாடல்
ஒரு ஸ்ரீமஹாத்மா:- திரிலோகத்தில் ஒரு ஞானிதான்
என ஸ்ரீமஹான்களால் சொல்லப்படுகிறதே. அந்த
ஒரு ஞானி தாங்கள்தானா ??????????

உடனே அப்வைத்தியம் எழுந்து அச்சமைக்கு
சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்தது

வைத்தியம்:- இந்த ஏழை அதற்கு அருகதை
இல்லாதது. இப்வைத்தியம் உங்கள் அன்னவரின்
திருவடியின் கீழ் உள்ள தாஸ் ஆகும்.
அது சமயம்
கம்பீரமான ஓர் ஒலி வந்தது.
(அது பாரஒலியே)

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் மூன்று மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

அந்த ஒருஞானி (157)

நாம் எப்படி? ஆகமுடியும்? என உன் கர்மமனம் உன்னை ஏமாற்றும்.

எல்லாம் ஒருவனே! எல்லாம் ஒன்றே! என அறிவால் உணர்க. அவ்வியம் ஜீவன் முக்தி பெறுவாய் இது சத்தியம்.

அந்த ஒருஞானி என்பவன்!

நீ...யா...கு

ஏன் இருக்கலாகாது (இருக்கக்கூடாது)

யா (இருக்கிறாய்) இது சத்தியம். ...மே!

அ...ந்...த...ஒ...ரு...வ...ன்!

எனத் உணர்வு கொள்.

யத் பாவம் தத் பவதி என

நீ ஆவாய் இது சத்தியம்! சத்தியம்!! சத்தியம்!!!

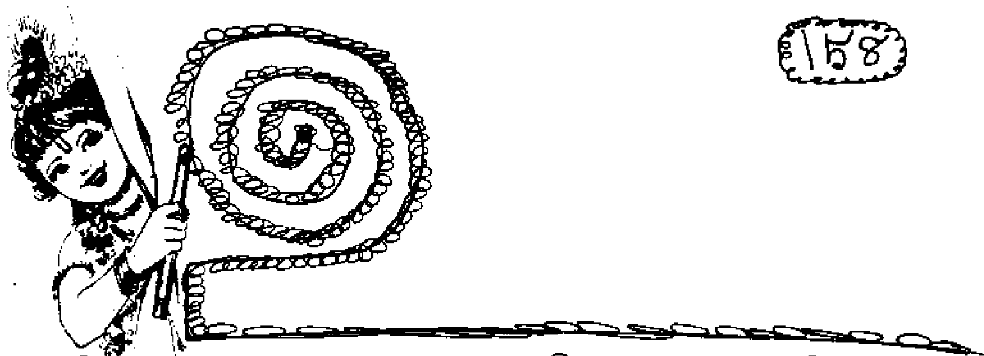

உன் [illegible]மய கற்பனையை நாசம் செய்.

அறிவின்! திட உணர்வு பாவனையை உறுதி நிச்சயம் கொள்வாயாக.

அஹம் பிரம்மாஸ்மி!

அதுவே நாம்! நாமே அது! அதுவே நாம்! நாமே அது!

ஞானைவதாரை! போல் தியானம் செய்தால்

மனம்! நசிந்து; அறிவு! வேறறிவில்!

மயமான மறுக்கணம்!!! அந்த

பிரம்மான்மபாவனை செய்ய அங்கு வேறு எதுவும் இராது.

அறிவு தான் அப்பாவனை செய்து வந்தது.
அறிவும் பேரறிவு மயமாகி விட்டது.

அந்த நீயே ஜீவன்முக்தன்! ஆகிவிட்டாய்.

இது சத்தியம்! சத்தியம்! சத்தியம்!

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் மூன்று மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

ஆத்ம ஞானத்தை! 159

சாதனை செய்.

போதனை செய்யாதே.

இதுவே ஜீவன் முக்தியை அடைக்க நெறியும்.

குறிப்பு:— திரிலோகத்தில் ஒரு ஞானியுண்டு, பலகோடிகளில் ஒருவன்தான் ஜீவன்முக்தன்! ”

ஸ்ரீ மஹான்கள் கூறுவதெவ்வாம்!

பரந்ரு தொகுக்கப்பட்ட உபசார வசனமே யன்றி வேறொன்றுமில்லை யென்று, அதே ஸ்ரீமஹான்கள் சொன்னார்கள் சிலஸத்தியம்.

அதன் ரகஸியம்?

மனமே! பக்திக்கும்! ஞானத்திற்கும்! இடையே

பெரும் தடை! அதும் இதுவே உண்மை.

அதே ஸ்ரீமஹான்கள்! அதே மனதை சொல்லும்போது

பிச்சுப் பூவின்! இதழ்களை நசுக்க

விரல்! நோகவாம். ஆனால்?

சர்வார்ப்பணத்தால்

மனம்! (160)

நிதானமும்! அமைதியும்!
சாந்தியும்! ஆனந்தமும் அடையும்.

பிரம்மார்ப்பணத்தால்

மனம் நசிக்கும்.

உன்மனதை நசுக்க!

எந்த கடினமும் இல்லவே இல்லை

மிகமிக! மிகமிக! மிக மிக! மிக மிக!

” ” ” ”
” ” ” ”
” ” ” ”
” ” ” ”
” ” ” ”

சு...... ல...... ப...... ம்!

எனச் சொல்வதின் உட்பொருள் என்ன?

மனம் என்பது ஒரு பெரிய பொருளும் இல்லை. அது இல்லாத ஒன்றே தன் நிழலைப் பார்த்துத் தானே பயம் அடைவதைப் போல்! (நீ இல்லாமல் உன் நிழல் எப்படி? எங்கே? வந்தது ?????????????

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் மூன்று மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

ஆத்ம ஞானியின் ரகசியம் 162

ஜீவன் முக்தியே.

குரு ஸ்தானம் வெறு வதவிலை.

கவனம் தேவை.

அதேபோல் தன்னை உணர்ந்த ஞானிகள் அனைவரும்!!!

ஒ.... ரு.... வ.... ரே!

(இருவரல்ல. பலருமல்ல)

ஒருவனுக்கன்னியமில்லை. ஒன்றுக்கன்னியமில்லை.

ஆகவே!

ஒ.... ன்.... றே!!!!

குறிப்பு:- நாமரூபங்கள் :- ஒன்று! பத்து! நூறு! ஆயிரம்! லக்ஷம்! கோடி! கோடானு கோடி! எண்ணங்கள்! இருந்தாலும்;

(தோற்ற த்தில்)

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் மூன்று
மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

163

ஒன்றே
இருப்பில் மண்ணோ!
அதாவது
பரமே!
ஆகவே ஞானியும் ஒருவனே!
அந்த ஒருவன் பரமே!
என்ற திட உணர்வோடு உணர்ச்சியற்ற நிலையில்
இருப்பவர் எவராயினும்
அந்த ஒருவனே!
இதுவே திரிலோகத்தில் ஒரு ஞானி எனச் சொல்லும் வாக்கின்
உள்கருத்தாகும் என ஆதி ஸ்ரீ ஞானிகள் வாக்காக அறிகிறோம்.

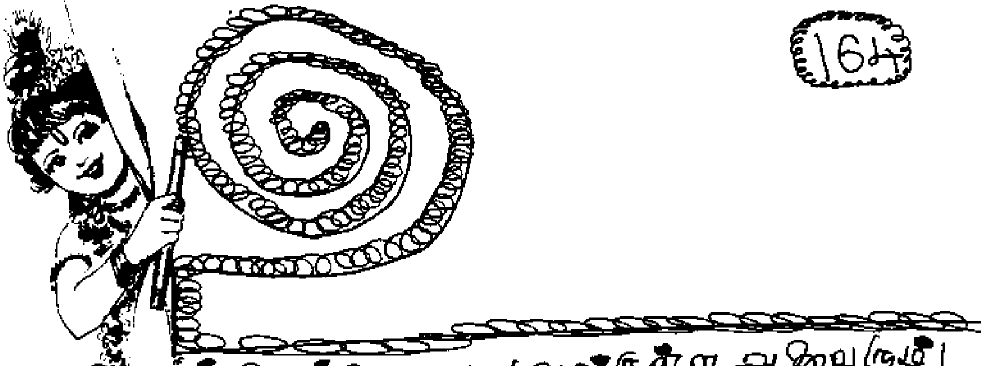

அம்மைத்தியம் உட்பட அங்குள்ள அனைவரும்!

ஸத்தியவாக்காகவந்த! அ...ப்...ப...ர...ஓ...ஸி...க...ளு!

ஸாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்தார்கள்.

மற்றொரு ஸ்ரீமஹாத்மா ஜெகந்தார் அவர்:-
உடலில் பணிவும்! வாக்கில் கனிவும் கொண்ட
பாபாஜீ! இவ்வளவு பணிவுடன் வணங்குகிறீர்களே!
இங்குள்ள அனேகர் பணிவதை! (ஸ்ரீபாதநமஸ்காரம்
செய்வதை) பலவாறாக பேசுகிறார்களே அதுஏன்?
Ⓐ நாம் பணிந்தால் நம் சக்தி அவரிடம் போய்
விடும் என்றும்; Ⓑ நம் சிரசில் நம் சாதனையின்
மாணிக்கம் உள்ளது. நாம் பணிந்தால் அது தரையில்
படும். அதனால் அது பொலிவு இழக்கும் என்றும்;

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் மூன்று மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

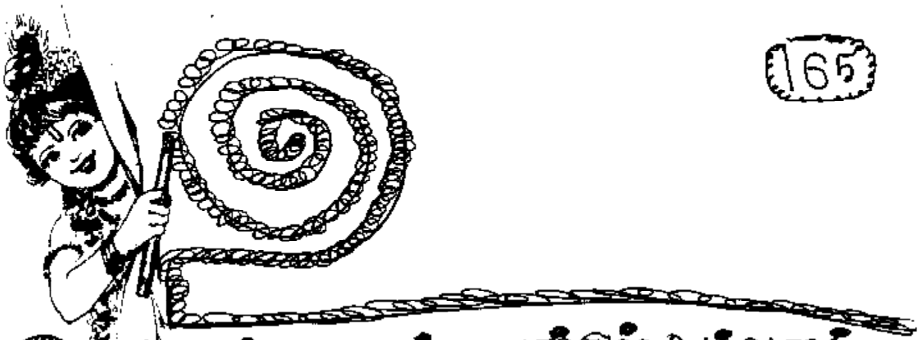

நாங்கள் வணங்க வேண்டும் நம் வணக்கத்தை (நமஸ்காரத்தை) ஏற்க அவருக்கு **தகுதி** இருக்க வேண்டும் என்றும்;

(D) அதையும் மீறிச் செய்தால் நம் சக்தியை இழக்க நேரிடும்; அவர் பாவத்தை சுமக்க வேண்டி வருமென்றும்;

பலவாறுகம் பேசப்படுகிறதே பாபா? இதன் உண்மை இன்மை என்ன பாபா?

வைத்தியம் : (A) கேள்வி:- நாம் பணிந்தால் நம் சக்தி அவரிடம் போய்விடும் என்பது உண்மையா?

பதில்:- **ஸித்திகள்** / மந்திர **சக்திகள்** / ஓர் ஆசான் மூலமாக பயின்று வந்தால்; அந்த குரு இவ்வாறுதான் சொல்வார். இங்கு இவர்கள் அனைவரும் **மனதை** / வெல்லாதவர்கள்; அவர்களின்

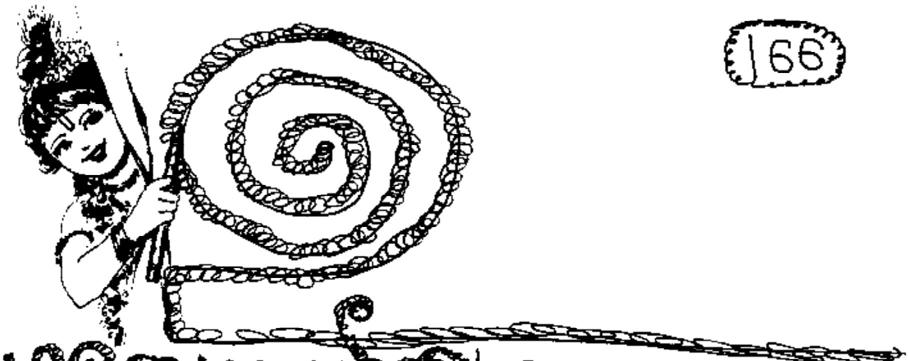

மனோமய ப்ரீதி | அவ்வாறுதான் ஆண்டே.

மனதை ஜெயிக்காதவர்களுக்கும், அந்த சக்தி கிற

விரும்புபவர்களுக்கும். அ க் க ட் டு ம யா ம!

அவர் யதீ தேவைதான். ஆத்மஞானி

களுக்கு எக்கட்டும் தேவையில்லையை அறிக.

மாணிக்கம்

கே: நம் சிரசில் நம் சாதனையின்

உள்ளது. நாம் பணிந்தால் அது தரையில் படும்.

அதனால் அது பொலிவு இழக்கும் என்று சொல்வது

சரியா?

பதில்:- இது ஆச்சார அனுஷ்டானங்கள் | விடாதவர்களுக்கு மட்டும்

பொருந்தும். இவர்கள் இன்னமும் ஸித்த

சக்தி | அகவலினை பொருந்துகிறது.

(ஆவர்களாக இருக்கிறார்கள் மிக்க! காயினை அகவிலை)

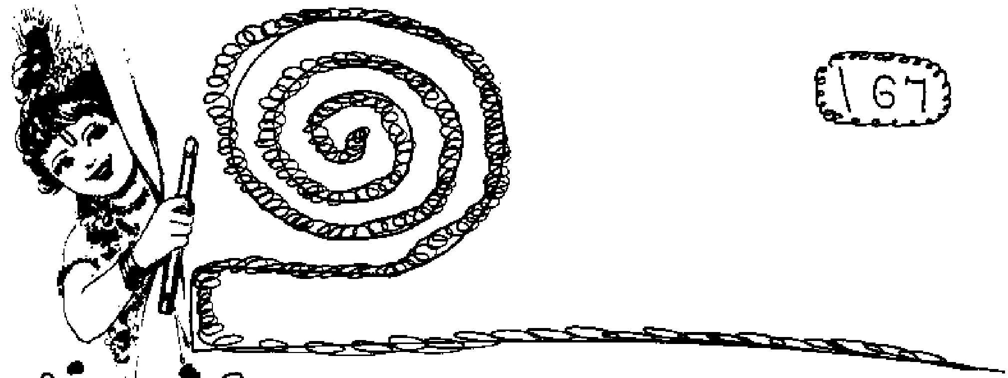

167

சித்த சுத்தி ஆன ஆத்மஞானிக்கு
இக்கட்டுப்பாடு தேவையில்லை என உணர்க.
ஆத்மஞானிக்கு பணிவே பாதை என உணர்க.

கேள்வி:- நீ கண்டு வணங்க வேண்டுமென்றும்
நம் வணக்கத்தை ஏற்க அவருக்குத் தகுதி!
இருக்க வேண்டுமென்றும் கூறுவது சரியா?

பதில்:- இது இவர்களது விநயத்தைக்
காட்டுகிறது என உணர்க.
அதாவது வேதம் & சாஸ்திரம் & உபநிஷத் &
வேதாந்தம்! என அனேகம் படித்து கரை!
கண்டவர்கள்! பட்டம் & பதவி!
பெற்றவர்கள் என உணர்க.

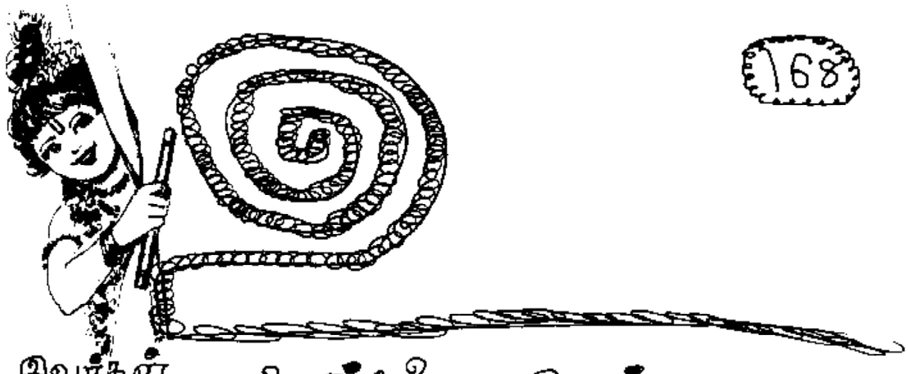

இவர்கள் உங்களை ஏய்க்கவாம்.

அங்கு நீங்கள் இது ஸ்ரீ பகவானின் திருவிளையாட்டே என எண்ணி, நீங்கள் ஒதுங்குங்கள் ஒதுக்க வேண்டாம்.

அவர்களை பகைக்க, பழிக்க, இம்சிக்க, தாழிக்க, துவேஷிக்க, துக்கிக்க, கண்டிக்க, தண்டிக்க, புறக்கணிக்க வேண்டாம்.

1) கேள்வி:- அதையும் மீறிச் செய்தால், நம் சக்தியை இழக்க நேரிடும் என்றும், அவர் பாவத்தை நாம் சுமக்க வேண்டும் என்றும், பேசப்படுகிறதே. இதன் விளக்கம் என்ன பாபா?

பதில்:- இவர்கள் முன் கேள்வியில் சொன்னவர்களே. இவர்கள் சக்தியை நம்புகிறவர்களாகவும், சிவத்தை நம்பாதவர்களாகவும் ஆவது?

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் மூன்று மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

169

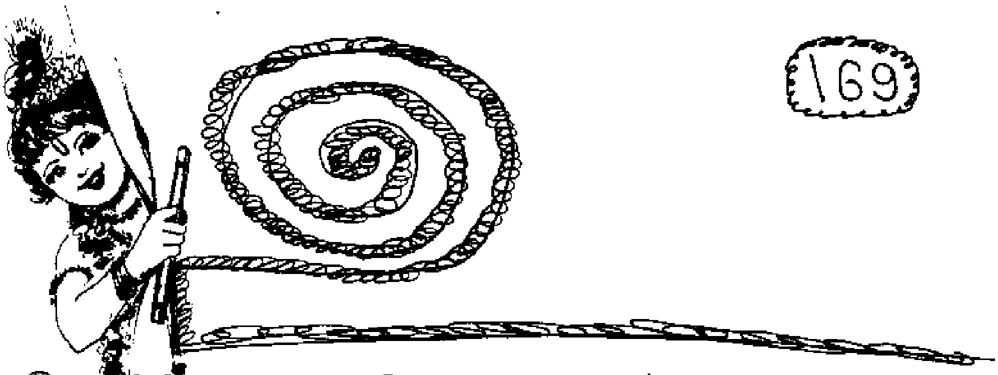

இவர்கள் உலகம்! பட்டம்! பதவி! பணம்!
அந்தஸ்து! கௌரவம்! புகழ்! டம்பம்! அகம்பாவம்
முதலிய நவகிரகங்களையும்
நம்பி போன, போகியத்தோடு வாழ்பவர்களாவே
இவர்கள் நம்! பாவம் எனச் சொல்லும் நம் தர்மத்தை!
ஒதுக்கும் பிராப்தம் இல்லாதவர்களாய்
ஜனனமரண! சுழல்களுக்குள்!
சுழல! நாங்களே தகுதியானவர்கள். நீங்கள் தகுதியற்றவர்கள் என
நம்மை ஒதுக்குகிறார்கள் எனவே, அந்நியர்கள்
அவர்களையும் நல்லவர்களே! நம்மவர்களே! என
ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்களின் நாமம்! ரூபம்! குணம்! வேஷம்
நீக்கி ஆன்மா! வாக ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்.
அதுவே உங்கள் சாதனையாகும்.

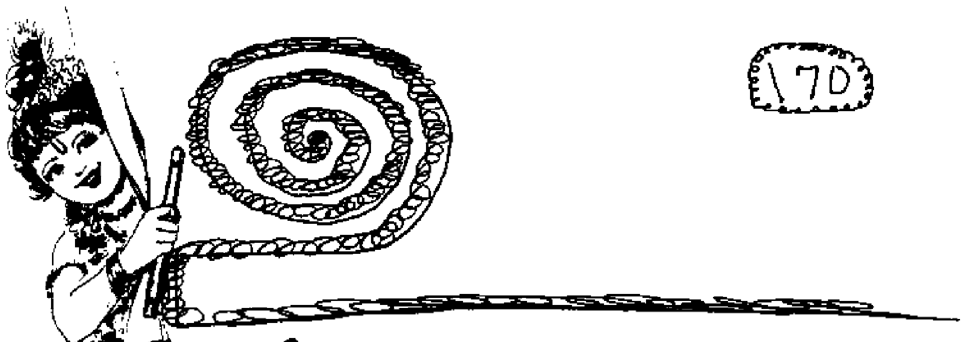

அந்த ப்ரிய ஹாத்மா :- ஸித்த சுத்தி ஆகவில்லை.

என ஒரு வாக்கு வந்ததே பாபா. அதைச் சற்று விளக்கிச் சொல்லுங்கள் கேட்போம் ????

வைத்தியம் :- **ஸத்** என்றால் அது **பரம்** ஆகும்.

அம்பரம் அசையாது. எதையும் அசைக்காது.

அது தன்னைத்தானே மற்றொன்றாக ஆக்கியது.

இது மண்ணே! காரியமண் என ஆதாரமைச் சொல்வோம்.

இதை **அசக்தம்** தன்மையது எனலாம்.

மண்ணோடு ஜலம் சேர்ந்தால் அது காரியமண். அதேபோல் பரத்தோடு மாயா „ „ ஸித்தி எனலாம்.

காரியமண் ஒப் பிரயோஜனம் இல்லை. அது பாண்டம் என ஆனப் பிரயோஜனம் உண்டு. அதே போல் ஸாதகர் பிரயோஜனம் இல்லை. அது **சித்தம்** எனலாம்.

நாமரூப ஜகத்தை உண்டு பண்ணலாம்.

இப்படி சித்தக்காரர் உருவான இந்த நாமரூப ஜகம்.

மனம்! புத்தி! சித்தம்! அம்மூன்றும் ஒன்றும்.

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் மூன்று
மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

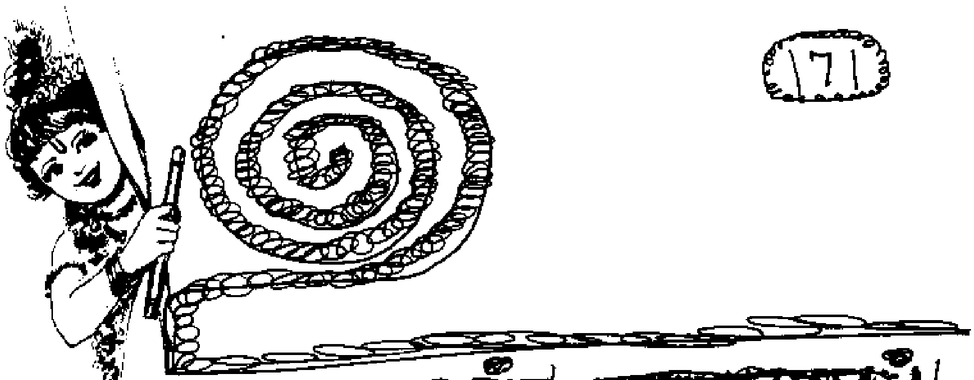

இந்த சிந்தமானது **நான்! எனதால்!** பந்தமானது. இப்பந்தத்தை நாசம் செய்ய **இறை!** உணர்வின்! சர்வார்ப்பணமே! தேவைப்படுகிறது என உணர்.

இந்த சர்வார்ப்பணமானது, ஆரம்பகாலத்தில், **பூஜை!** ஆஜை! அபிஷேகம்! ஆராதனையால்! ஆரம்பமாகி அதுவே நிஷ்காம்ய பக்தியாக **மாற!** வேண்டும். அதுவேண்டும். இது வேண்டும். என கேட்டால் அது **காம்ய!** பக்தி ஆகும். நீ வேண்டும். உன்கிருபை வேண்டும். நீயாக நாம் ஆகவேண்டும் எனக்கேட்கும் போது, அது **நிஷ்காம்ய!** பக்தி ஆகிவிடுகிறது. காம்யபக்தியண்ணைப் போது

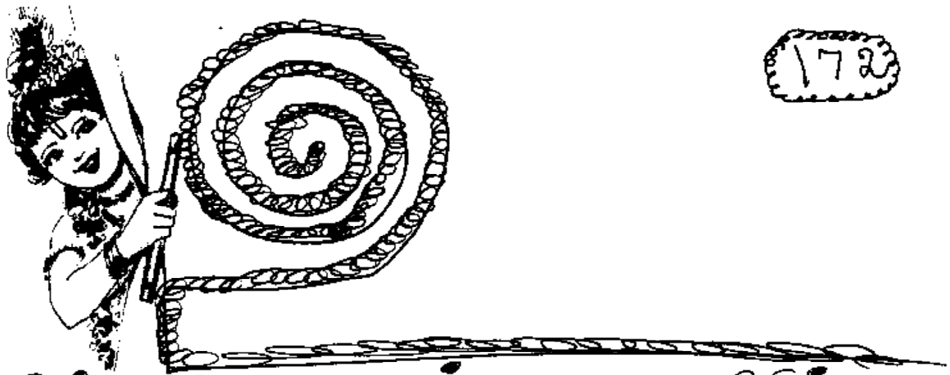

சித்தம் அசுத்தமாக இருந்தது.

நிஷ்காமிய பக்தி பண்ணும் போது, அங்கு

ஸித்தசுத்தி ஆகிவருகிறதை உணர்க.

சர்வார்பணம் பண்ணாமல் ஸித்த சுத்தி பெற முடியாது.

சர்வார்பணம் ஆர்த்தி ஆகி, அதுவே அனுபவத்தின்

பிரம்மார்பணமாக மாறும் போது ஸித்தம்

அறிவாகி அவ்வறிவானது

பேரறிவாக மாறும் தன்மையுடையதாகி விடுகிறது.

ஸித்த சுத்தி பெறாமல் அறிவு பேரறிவாகாது.

குறிப்பு:- இங்கு சித்தத்திற்கு ஸித்தம் என போட்ட காரணம் சித்தம் ஸித்தமாக மாறிவிட்ட காரணம் என உணர்க.

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் மூன்று
மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

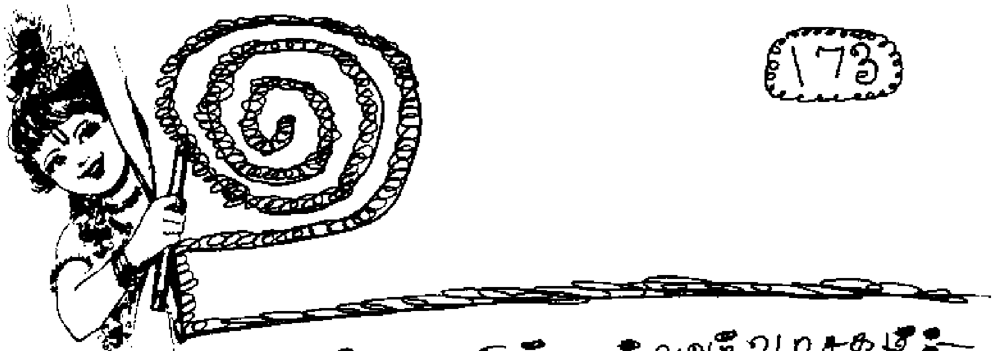

மற்றொரு ஸ்ரீ மஹாத்மா எழுந்தார் அவர் வாசகம்:—
பணமே பாதையாக கொண்ட பாபாஜி!
சற்று முன் உங்கள் வாக்கில் வந்த வாசகம்
சக்தியை! நம்புகிறீர்கள். என்றும்,
இவர்களை! நம்பவில்லை ";
ஒரு வாக்கு வந்தது. அதன் விளக்கமும்.

(A) சிவலிங்! என்றால் என்ன?

(B) கிருஷ்ணலிங்! என்றால் என்ன?

இவ்வாறிருக்கும் சரியான விளக்கம் பெற
கூடிய விபரம். பலரும் பலவிதமாக விளக்கம்
தருகின்றனர். இரண்டும் ஒன்றே என்கின்றனர்.
இரண்டும் வேறு வேறென்கின்றனர் சிலர்.
இரண்டும் ஒன்று? வேறு வேறு??
அவன் லீலையா? சிவ லீலையா? சிவன் வேறு;
அவன் வேறு? ஒரே குழப்பமாக இருக்கிறது.
இவ்விரண்டு கேள்வியுடன் இச்சபையை!
நிறைவு செய்கிறோம் என்று
அம்மஹாத்மா??????

174

மனக்கண்ணுக்குத் தெரிவது சக்தியின் விளையாட்டாகும். ஊனக் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் இருப்பதாகும். ஆகவே காணப்படு சிவத்தின் சக்தி நம்பப்படுகிறது. சிவத்தை நம்புவதில்லை.

வைத்தியம்:— ஓதல் கேள்வி:– சக்தியை நம்புகிறார்கள் என்றும், சிவத்தை நம்பவில்லை என்றும் சொல்லும் பொருள் என்னமாப்பா?

பதில்:– **சிவன் வேறு சிவம் வேறு** என உணர வேண்டும். சிவன் என்றால் ஸ்ரீசிவபெருமான் என்ற **மூர்த்தி** ஆகும். சிவம் என்றால் நிராகார **பரம்** என ஆகும். இருப்பு உண்டு. இயக்கம் இல்லை. சக்தி என்பது ஆற்றல் என்ற இயக்கத்தின் ஆதாரமாகிய **மாயா** ஆகும் என உணர்க. இயக்கம் இல்லையானால் எவரும் அதை விரும்புவதில்லை; என அறிக. விருப்பம் என்ற குணம் **மனம்** ஆகும் என அறிக.

175

அஷ்டமாஸித்திகளும்! ஆற்றல்மிக்க மாயா! சக்திகளும்
உலகமும், அதனை ஜீவர்களும் இன்பம்
அதனால் பெரும் துன்பமும்! அநுபவிக்கிறார்கள்
என இல்லாத வாழ்வைச் சுட்டிக்காட்டு
வதாக அமைகிறது. பஞ்சேந்திரியங்களின்
மூலம், உலகம் உண்டு! என நம்பப்படுவது,
சக்தியின்! இயக்கமே ஆகும் எனை அறிக.
சக்தி இல்லையானால் எல்லாம் உயிரற்ற ஜடமே
மாயா & மனம்! சக்தியின் இருப்பும் இயக்கமும் ஆகும்.

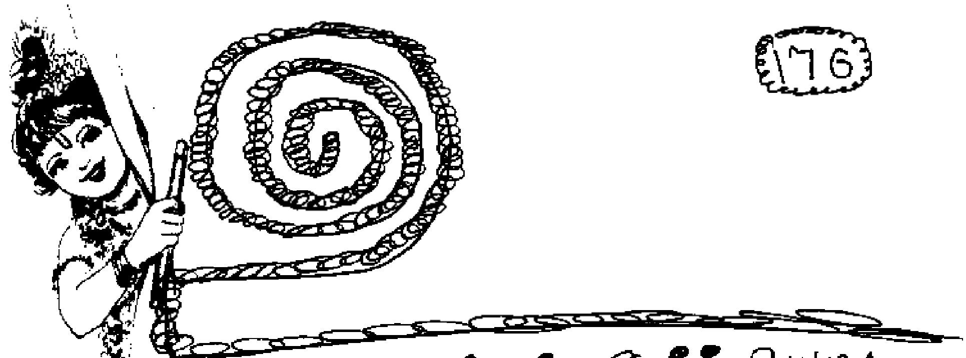

76

சிவன்! ஸ்ரீசிவபெருமான் என்ற மூர்த்தியாக காணவாம் & உணரவாம் அறிவால்

சிவம் என்ற சிவத்தை! காணவோ

பரமாகு! உணரவாம் அறிவால் காணமுடியாது.

இது செயலற்று ஒன்றும் சும்மாவே, சுகமாகவே! பிரம்மானந்தமாகவே!

ஆசை! அதனால் அசையும்! அசைக்காது

இயக்கம் இல்லாத இருப்பை மட்டும் உடையதாக

தன்மையாய்! தனித்து இருப்பதாகும்.

உ

ஆகவே இது இருந்தும் இல்லாததாகும்.

அது இப்படி இருக்கிறது

எனச் சொல்வாருமில்லை தெரிந்து கொள்வாருமில்லை

ஆகவே அதை இல்லை யென்றே சொல்லலாம்.

அதை விரும்புபவர் தெரிந்து கொள்பவர்

அதுவாகவே ஆகிவிடுவதால்

அதை விரும்புபவர் தனியே இல்லவே இல்லை.

ஆகவே தனிச் சிந்தை விரும்புபவர்

தனியே இல்லை யென அநுபவம்

மிக்க ஸ்ரீ ஆதிமஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

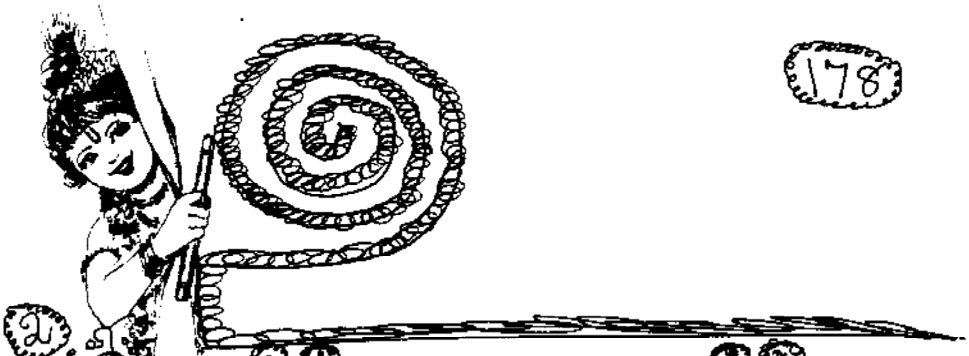

உ

கேள்வி

சிவலீலா | கிருஷ்ண லீலா ||

விளக்கம்

(A) **சிவலீலா:- லீலா |** என்றால் விளையாட்டு எனப் பொருள் படும். ஸ்ரீசிவபெருமானுக்கு விளையாட்டு இல்லை ஏது

அவர் | சிவமே | என இருக்கிறார்.

அப்படியானால் சிவத்திற்கு **லீலா |** உண்டா? என்றால் **உண்டு** எனச் சொல்லலாம்.

இது **உபாதை |** இவ்வாத விளையாட்டாகும்.

அதாவது விகாரமும் | அதனால் வரும் விவகாரமும் |

இவ்வாத விளையாட்டாகும் எண்ணற்க அதாவது

பரம் | என்ற **சிவமும் | மாயா |** என்ற வ்யவசக்தியும் | இணைந்து விளையாடுவதாகும்.

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் மூன்று மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

பரத்தின் (சிவம்) 179

விளையாட்டைக் பது

பரம் (தந்தை) மாயா (தாய்)

பரமாத்மா (அண்ணா) ஜீவாத்மா (தம்பி)

இவர்கள் நால்வரும்

ஆகிய இவர்களின் விளையாட்டாகும் என உணர்க.

இதை பிரம்ம பிரபஞ்ச விளையாட்டு என்றும் சொல்லலாம். இந்த விளையாட்டு எப்படி என்றால்? இந்த ஏழையை மன்னிக்கவும்.

பரம் தந்தை ஆகவும்; மாயா தாய் ஆகவும்; பரமாத்மா அண்ணா ஆகவும்; ஜீவாத்மா தம்பி ஆகவும்; உலகம் விளையாட்டு மைதானமாகவும்; ஊர்வன! பறப்பன! நீந்துவன! நடப்பன! ஆகியவை விளையாட்டு பதுமைகளாகவும் மற்றும் உலக நாமரூப பொருட்கள் எல்லாம், பாத்திர பண்ட பாண்டங்களாகவும்! நான் எனது என்ற எண்ணத்தை மனதை உயர் அதிகாரி ஆக்கும்

4வது முறை பத்ரியில் அகண்டானந்தம்

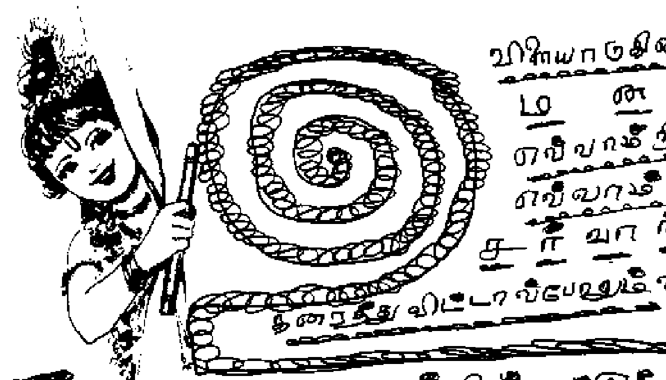

விளையாடுகின்ற இந்த (180)

ம ன தை

எல்லாம் நீ ! எல்லாம் உன்னால்!

எல்லாம் உனதே! என்று

ச ரீ வா ரீ ப் ப ண மா க!

நினைத்து விட்டால் போதும் விளையாட்டு ஆனந்தம்

ஆனந்த எனை உணர் மழையும்

குறிப்பு :- இக்கலியுகத்தில் மட்டும் இவ்வதிகாரி

கொ டு ங் கோ ல் ம ன் னை ப ண க **பயன்**

படுகிறான். என்பதும், பயன் படுத்தப் படுகிறான் என்பதும் சொல்லலாம்

பயன் படுவது மனதின் செயல். பயன் படுத்தப் படுவது கலியின் ,, .

அந்த அதிகாரிக்கு உட்பட்டே அனைத்தும் நடை பெற வேண்டும் என்ற வாக்குக்குக் கட்டுப்பட்டு

அண்ணன்/தம்பி இருவரும் விளையாடுகின்றனர்.

இ தி ல் மு க் கி ய வி சே ஷ ம் என்னவென்றால்

அ ண் ண :- கண்டிக்கவும் ! தண்டிக்கவும் மாட்டான்.

ஆனால் க ண் கா ணி ப் பா ன் . ரசிப்பான் .

த ம் பி :- (ஜீவாத்மா) நான் எனது என்ற மதுவால்

மயங்கி போதையால் கண்டபடி திரிகின்றான்.

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் மூன்று மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

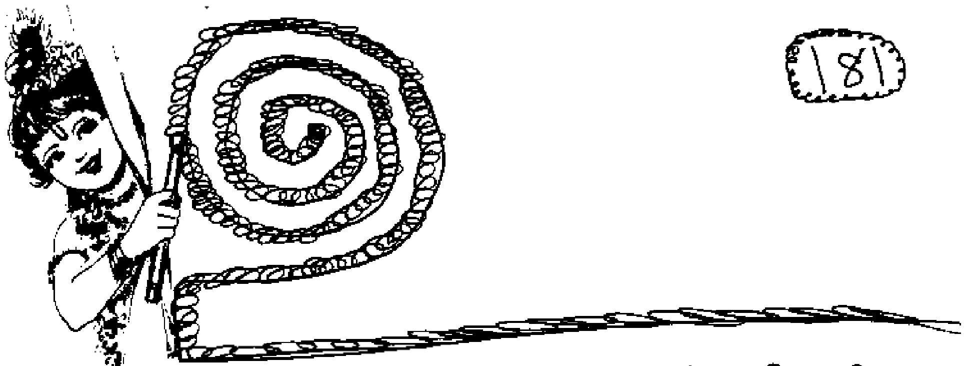

|81|

இந்த மருவேணகையை ஒழித்தால் போதும்.

அண்ணா எப்போதும் அப்பாவுடனே இருக்கிறான்.

தம்பி திருந்தி, திரும்பி, வந்து விடுவானென்று

நம்பிக்கையோடு காத்திருக்கிறான்.

அவன் நம்பிக்கை வீண் போகவில்லை.

தம்பி! திருந்தி! திரும்பி! வந்து விட்டான். அவ்

விருவரும் தம் அம்மா அப்பாவோடு

சேர்ந்துவிட்டனர் ஒரே பிரம்மானந்தக் காப்புதான்.

இதுவே சிவ(சக்தி)ஸ்ரீ அம்சமென உணர்க.

இனி கிருஷ்ணாம்ஸையை!

எழுதியவன் திருடனாகிய கண்ணனே சாடுகிறான்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கம்சனை வதம் செய்யும் போது அவனுக்கு வயது 8 என்றனர்.

182

அந்த எட்டு வயதுக்குள் இருந்து என்று அறுசுவைக்கும் லீலாம் ஸ்வரூபம்

(B) ஸ்ரீ கிருஷ்ணலீலா!!!

கண்ணன் :- ஸ்ரீ கிருஷ்ண லீலை என பேசப்படுவது, ஸ்ரீ கிருஷ்ண கிரீடையாகும். லீலை என்றால் விளையாட்டாகும். கிரீடை! " ஐக்கியமாகும். ஆகவே இங்கு இந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் விளையாடிய லீலை அனைவ் ஐக்கியப்படுத்தினன்.

அன்றைய கலியுக ஸ்ரீமான்கள் இதன் உண்மை இன்மை தெரியாமல் கவி யுக்தி ரசு! ஏற்றபடி காமரஸத்தை புகுத்தி அதை விளையாட்டென்று மதித்து, கதை சொல்லியும், பாடமாக எடுத்தும்,

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் மூன்று
மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

சுத்த ப்ரஹ்மம்! 183

வேதாந்த அத்வைத ... உபதேசித்து ஜீவன்முக்தி அருளிய ...

ஞானங்களின் உள்ளங்களைக் கெடுத்து (கெடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்) விட்டனர் என்றே சொல்லுவோம். இதன் உண்மையை உணர்க. அந்த ஐக்கியம் என்பது, ஜீவாத்மா/பரமாத்மாவுடன் கலப்பதை குறிப்பதாகும் என உணர்க.

இக்கிரீடை இரண்டு வகைப்படும்.

ராஜக்கிரீடை | இது தரையில் நடைபெறுவதாகும்

ஜலக்கிரீடை | இது ஜலத்தில் நடைபெறுவதாகும்.

ராஜகிரீடை :— ஜீவாத்மா/பரமாத்மாவுடன் கலப்பதாகும் இது விசிஷ்டாத்வைதம் என மஹான்கள் சொல்வர்.

4வது முறை பத்ரியில் அகண்டானந்தம்

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் மூன்று மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

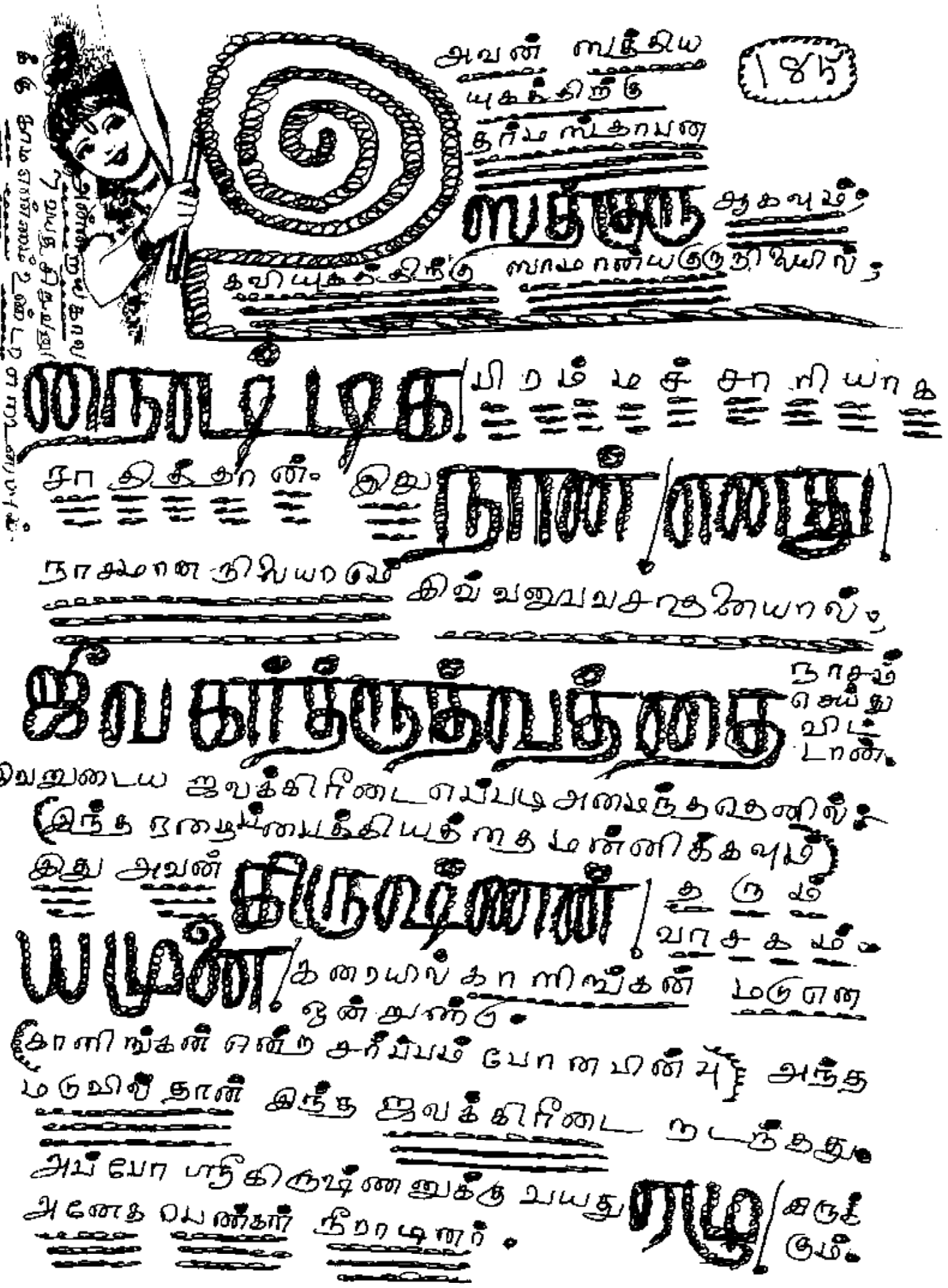

ஓ ஸ்ரீ பகவத் கீதை (186)
என்னும் அந்த
விஷயத்தை
நாலு பேருக்கும் உபதேசித்தவனை
ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஸாமான்ய குரு அல்ல ஸத்குரு என்று
இரண்டும் பெருமையும்.

நம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் வரும்போது இவ் பெண்களே
நீராடிக்கொண்டிருந்தனர். கரையோரமிருந்த
ஒரு **புன்னை** மரத்தில் அவன் ஏறிக் கொண்டான்.
ஒரு தாழ்ந்த கிளையில் ஏறி அமர்ந்து கொண்டான்.
குழல் அசைத்தான் எல்லா புடவைகளும் அம்
மரத்தில் ஏறிக்கொண்டன. இவ் பெண்கள்
ஜலத்தில் இருந்துகொண்டே புடவையை கேட்டனர்.
அவர்களுக்கும் புடவைகளை கொடுத்து விட்டான்.
ஏழு பெண்கள் மட்டுமே எஞ்சி இருந்தனர்.
அவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ண நாமத்தை ஜபித்தவண்ணம்,
கரை ஏறி வந்து புடவையை கேட்டனர்.
குறிப்பு:- அவர்கள் அவனிடம் அந்த அத்வைதமான
நிராலம்ப மார்க்கம் என்னும் பாடம் கேட்டவர்
களாவர்.

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் மூன்று மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

187

வெட்கம்! மானம்! சூடு! சுரணை! சூட்சமம்! இவைகளை

ஒருவார்த்தையில் சொல்லவாம் - ஆறுவிதப்ராணம் என்றும் சொல்லலாம்.

இதை வைத்து எம் ஸ்ரீகிருஷ்ணர் சொல்லும் வாசகம்

அந்த அத்வைத பாடம் **ஸ்வய அனுபவம்!**

ஆனதன்மையினால் அவனை நோக்கிய வண்ணம்.

ஹே கண்ணா (எங்கள் நாணக் கண் ஆனவனே!)

எங்கள் ஆடைகளையும் தரவாமே என்றனர்.

கரையில் வந்து பெறவாமே??? ??? என்றும்.

அவ்வெழுவரும் மறுப்பு வார்த்தையோ! எதிர் காரண காரிய சம்பந்தமோ வார்த்தையோ! பேசாமல் **கமலக்கண்ணா!**

(ஹிமவம் போன்ற மென்மையான பாதம் உடையவனே! (கண்))

எல்லாம் நீயே! எல்லாம் ஒன்றே

என ஸ்மரித்த வண்ணம் பிறந்த மேனியாய் கரை யேறி வந்தனர்.

(உன்) **ஸம்மானம்** போலல்; அது **எம்மானம்!** ஆகும்

(என்ற எம்பிரபுவின் பக்திய வாசகத்தில்)

188

உன் மானம் போனால் மறு கணம் அது அவன் மானம்! ஆகிவிடும் என அவன் சத்திய வாசகமாக சொல்கிறான்.

வந்தவர்கள் தம் ஒரு கரம் கொண்டு தம் மார்மஸ்தானத்தை மறைத்த வண்ணம் மறு கரம் நீட்டிய வண்ணம் புடவை! கேட்டனர். சிறிது வஜ்ஜையுடன் இன்னமும் தாமதமா? என்றான் அவன்.

புறக்கண் மறைந்தது. அகக்கண் திறந்தது. லஜ்ஜை எரிந்து அழிந்தது. இருகரமும் மேல் நோக்கியது. பிறந்த மேனியராய் அவதூத நிலையில் இருகண்களிலும் ஆனந்தக்கண்ணீர் கரைபுரண்டு ஓட, இருகரமும் ஒன்று கூடி இணைந்தது கூப்பிய நிலையில்

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் மூன்று
மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

190

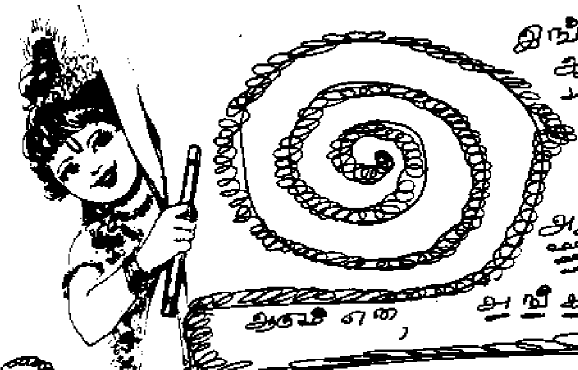

இங்கு ஏன் ஆண்கள் புடவை கட்டுகிறார்கள் என்றால் புடவை கட்டியவன் தான் அது பெண் என்ற ஜீவாத்மா

அறிக வசதி நாட்டு தை குறிப்பு அஹம் என, பரிமளம் எனவரிகம்.

B

ராஜ கிரீடை:- பக்குவப் பட்ட

பிரேம பக்தியால் உருகிப் போன

பக்தை ஆன்மாக்களை மட்டும்

இதில் சேர்க்கப் படுகிறது என உணர்க.

ஸ்ரீகிருஷ்ணன் பிருந்தாவனத்தில் ஒரு புன்னைமரம் சமீபமாகவுள்ள ஒரு புல் மேட்டில் வந்து நிற்பான்.

அம் மேடையைச் சுற்றி ஆணும் பெண்ணும் நிற்பர்.

ஆணாக இருந்தால் அவர் புடவை கட்டி வர வேண்டும். பெண் வடிவமே இங்கு ஜீவான்மாவாக கருதப்படுகிறது. கண் அருவி பெருக்கெடுத்து ஓட பரவசமாய் நிற்பர்.

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் மூன்று மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

பிரேம பக்தி:— (192)

ஒரு நாமம்
ஒரு ரூபத்தில்
மனதைப் பிணைத்து மயமாக்கி
மனதைக் கரைத்து அறிவாக்கி
மனதைக் கரைத்து பாசப்பற்றான் அறுக்கி
அதாவது நாமம் ரூப சொரூப பந்த இவன் எந்த ரூபத்தை
சர்வநாசமாக்கி

இது **பரமபதஜக்கியம்** ஆகும்.

அதாவது **பதமுக்தி!** ஆகும் என ஆதி
ஸ்ரீமஹான்கள் வாக்கர்க அறிகிறோம்.

சிறிது சிறிதாக
(குறிப்பு:— இப்பரம பதத்தில் பதமுக்தியை அடைந்தார்கள்)
படிப்படியாகி, முடிவில்

இந்த ஜீவக் கிரீடையையும்! ராஜ கிரீடையையும்!

லீலை! என சொல்லவாகாது. **கிரீடை!**
என சொல்ல வேண்டும். இதுவே அவலீலையும்!

ஸ்ரீகிருஷ்ண லீலையும்! ஆகும் என
அன்றைய ஸத்சங்கம் நிறைவு பெற்றது.
அப்பைக்கியமும்! அர்ச்சனையே ஆகும்!

இறை & குரு! பிரார்த்தனை செய்தோம்.

சபை! பூரண நிறைவு பெற்றது.

இருப்பது ஒன்றே. [signature] **பாபா.**

நடப்பது நவமே.

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் மூன்று மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

4வது முறை பத்ரியில் அகண்டானந்தம்
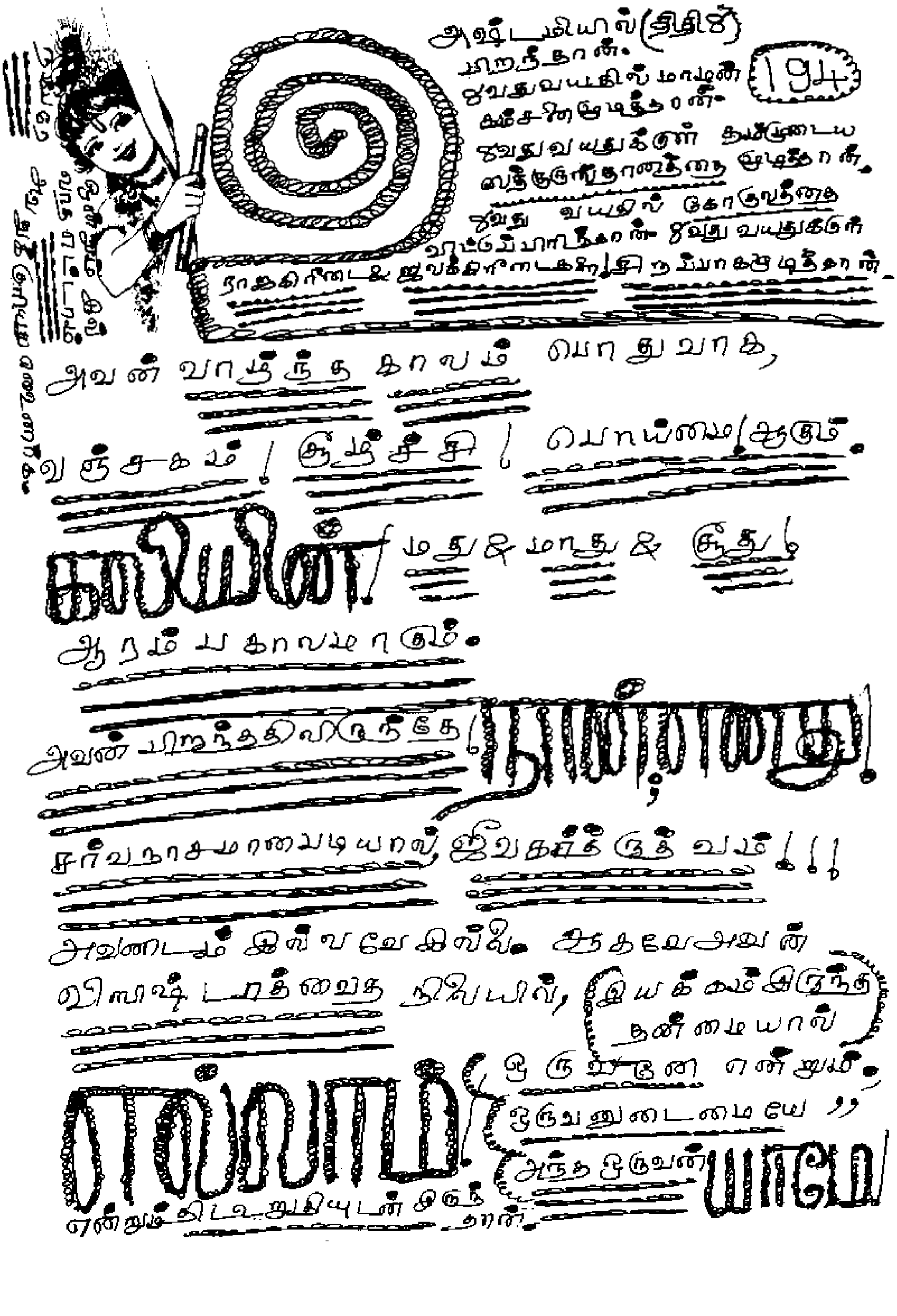
ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் மூன்று மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

96வது முறை பத்ரியில் அகண்டானந்தம்

ஓ நிராலம்பம்! ஃ

ஆசையற்ற! 96

அதனைப் அசைவற்ற!

மாற்றத்தை உணர்த்தும் வேதாந்த அத்வைதம் ஆகும்.

பெண் வடிவங்களிடம் நாணத்தை கற்றுக்கொடுத்தான்! வாழ்வில்.

அவன் ஸ்ரீபாதம் பெருகும் அம்சமான ஸ்ரீமதி!

வடிவினனை, ஸ்ரீமந் நாராயணனைக் இருந்தால்.

வேதாந்த அத்வைத பாடமான!

சுத்த நிராலம்பம்! என்னும்

ஜீவன் முக்தி நிலை! உடையவனைக் இருக்கான்.

இவனுடைய ரகசிய! கொண்டை என்னவென்று?

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் மூன்று மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

198

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்! ஸ்ரீ பகவத் கீதையை உபதேசித்து

விசிஷ்டாத்வைத நிலையில் வாழ்க்கையை

பற்றறுத்தான்!

அவனே சுத்த நிராலம்ப மார்க்கத்தை உபதேசித்து

அத்வைத நிலையில்; உணர்வு

உணர்ச்சிவசப்பட்டோர் உணரார்

நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு மட்டும்!

ரகஸ்யமாக உணர்த்தினான்!

இன்று அவன் வாழ்ந்த வாழ்க்கை நேரடியாக நோக்கி

அவன் உணர்வு அவனை உணர்ந்தவர்களுக்கு மட்டும்

அத்வைதமாக பிரகாசிக்கிறது.

இருப்பது ஒன்றே

நடப்பது அவனே.

— பாபா.

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் மூன்று மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

ஒரு முக்கிய குறிப்பு!

ஒரு ஸ்ரீமஹாத்மா! அவ்வைத்தியத்தைப் பார்த்த நிலையில்,

குருதேவா! குருநாதா! என்று ஸ்மரித்த நிலையில், ஸ்மரணை கேட்டு மூர்ச்சையானார். (ஸத்குருதர்ஸனம் கிடைத்ததால்)

அங்கு அவ்வைத்தியம் குருநாதா! குருநாதா!! என ஸ்மரித்த நிலையில் ஸ்ரீபாதசேவை அவருக்குச் செய்தது.

என வருவதை கவனிக்கவும்.

(A) அவர் **கண்டுணர்ந்தது!** என்ன???

(என்ன கண்டார்? என்ன உணர்ந்தார்?)

(B) அவ்வைத்தியம் **கண்டுணர்ந்தது** என்ன???

(என்ன கண்டது? என்ன உணர்ந்தது?)

(A) அவர் நிலை: சுமார் 500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அவருடைய ஸ்ரீகுருதேவர் சமாதி அடைந்தார். இவர் ஒரு **சேவையில்** மூழ்கிவிடம் கொண்டார். ஆகையால் **ஞானம்!** பெரும் நிலையைப் பெற்றார்.

200

(சேவையால்)

அதைவிட **தாக்கத்தில்** இருமடங்கு ஆர்வம் உள்ளவராக இருந்தார். ஆகவே கிடைத்த ஞானம் **மறை**பட்டது. ஸ்ரீகுருதேவரும் மறைந்தார். இவர் சேவையின் பயனும், அயராத உழைப்பும், தக்கபலன் தந்தது. ஓர் உதவாக்கரை வைத்தியத்தை தவிக்கச் செய்தது. **விட்டகுறை & தொட்டகுறை** நியதியால், அங்கு பரகருணையால் ஒரு வைத்தியத்தின் வடிவில், **ஞானகுருவை** தரிசிக்கச் செய்து, அவரை அம்மஹானின் தன் வசம் ஏற்றுக் கொண்டது. இது பரகருணையின் மஹிமையாகும்.

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் மூன்று மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

201

ஒன்றை வைத்து ஒன்றுக்கு, தரிசனம்
நானே பாக்கியம் கிடைத்தது,
ஒன்றை வைத்து ஒன்றுக்கு
ஸத்குரு தரிசனமும்!
அதற்கு வழி கூட்டமும் பணியும் கிடைத்தது.

B அவ்வைத்தியத்தின்றி: — பணிவு! பொறுமை! சேவையில்! கடைந்த அவ்வைத்தியமும்! தம் ஸ்வய அனுபவத்திலியில்; அசையும் நிலையில்; அந்த ஒருவனையும்! அசையா நிலையில்; அந்த ஒன்றையும்!! கண்டும் & உணரும் நிலை இறை & குரு கிருபையால் பெற்ற தன்மையால்; அம்மஹாத்மாவினுடைய, ரத்தம்! உளக்கம்! சேவை! குருகருணை! இவை நான்கும் ஒருங்கிணைந்த தன்மையாலும் ஒருமனம் பழுத்து நசமாகி அதுவே அறிவான தன்மையாலும்; 'அவ்வடிவில் அவ்வைத்தியத்திற்கு ஸத்குரு! தரிசனம் கிடைத்தது எனவுணர்க.

வியாபாரம்! விளம்பரம்! ஆடம்பரம்! (ஓம்) உள்ளவர்களுக்கு பயன்படாதும் உருக்கம்! ஏக்கம்! கண்ணீர் பெருக்கம்! மன உருக்கம் உள்ளவர்களுக்கு பயன்படும்.

ஒரு ஸ்ரீமஹாத்மாவின் கேள்வி:— அன்பான மாமாஜீ! சுமார் 10 வருஷங்களாக 500க்கும் மேற்பட்ட மடல்கள் எழுதியிருக்கிறீர்கள். இன்னமும் எழுதி வருகிறீர்கள். இது பற்றி இரு கேள்விகள்:— (1) எல்லோர்க்கும் பயன்படுமா? (2) அதன் உட்கருத்து என்னமாமா?

வைத்தியம் கேள்வி:— நீங்கள் எழுதும் மடல்கள் எல்லோர்க்கும் பயன்படுமா?

பதில்:— பக்தி ஞானம்! பற்றிய தே அனுபவங்களும். அவை தந்த வழியால் வியாபாரம்! விளம்பரம்! ஆடம்பரம்! இல்லை. அனைத்தும் தர்மத்தின்! அடிப்படையாய் அமைந்தவைகளாகும்.

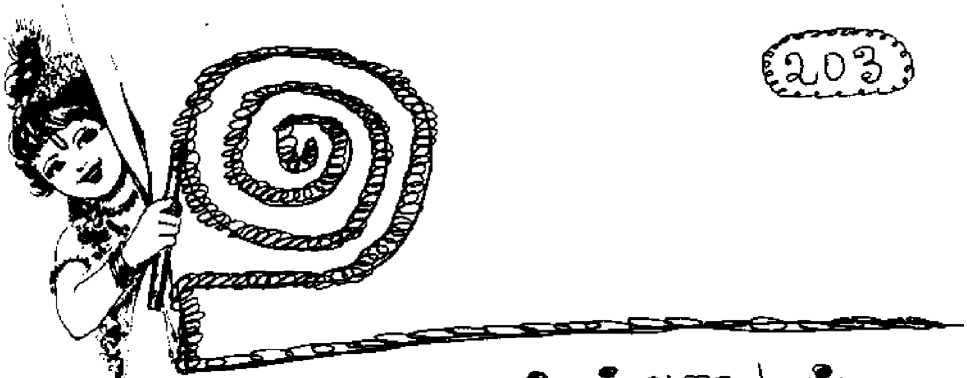

குழந்தைகள் முதல், பெரியவர்கள் வரை, எப்படி வாழ வேண்டும் என்ற, ஸநாதன தர்மம் அனேக இடங்களில் கதைகளாக வஹ்யுக்தி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்ரீமஹாத்மா :- பெரும்பாலும் அத்வைதத்தைதானே காணமுடிகிறது பாப்பா?

வைத்தியம் :- அனேக கதைகளில் பக்தியையும் அதன் அடிப்படை வாழ்க்கைதனை பற்றியுமே அறிவுறுத்துகிறது. ஒரு முக்கியம் என்னவென்றால், அவன் கருணையால் கொடுக்கப்பட்ட அத்வைத பாவம், பெரும்பாலும், விசிஷ்டாத்வைதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே, நிலைத்து நிற்கிறது, நிரூபிக்கப்படுகிறது, என பிரமாணமாகச் சொல்லுவோம்.

அப்பைத்தியத்தின்! தாவ ம மறை 204 வுக்குப்பின் தான் இந்த நூல் பிரகாசித்திடும், பிரகாசிக்கமுடியும்.

அகவே, வரும் காலத்தில் கூடுமை & கொடுமை! நிறைந்த காலத்தில் எவ்வேரும் ஏற்று அனுபவிக்கும் நிலையிலதான், பெரும்பாலும் மடங்கள் வெளிவந்திருக்கிறது. வெளிவருகிறது. ஏழை உள்ளங்கள்

2 கேள்வி:- இதன் உட்கருத்து என்னவோ?

பதில்:- அப்பைத்தியத்தின் மறைவுக்குப் பின்

அப்பைத்தியத்தின் மெய்! அன்பர் காலம், பழமொழிகளில்! இந்நூல் பிரகாசிக்கும் எட்டாவது! முறையாக வரும், அந்த ஒருவனுக்கு; இதனை பக்குவம் அடைந்த ஆன்மாக்கள் தயாராகயிருப்பர்.

மேலும் வெளிவரும் மடல்கள் எல்லாம் **வேத,**
ஸாஸ்திர பாடத்தை ஒத்திருந்தாலும்,
ஸ்வய அனுபவ பாடமாக இருப்பதால்,
எளிமையாகவும்! எளிதாகவும்! உரை மொழிகிறது.
மேலும் **ஆதி** ஸ்ரீமஹான்களின் வாக்கை!
பாஷியாக ரஸித்து, அவைகள்
வெளிவருவதாலும், வெறும் ஸாஸ்திர பாடமாக
சொன்னதைச் சொல்லும் கிளிப்பிள்ளையைப்போல்
இராமல், அனுபவத்தை தொகுப்பதாக அமைந்திருக்கிறது
மேலும் ஒரு முக்கியம் என்னவென்றால்???

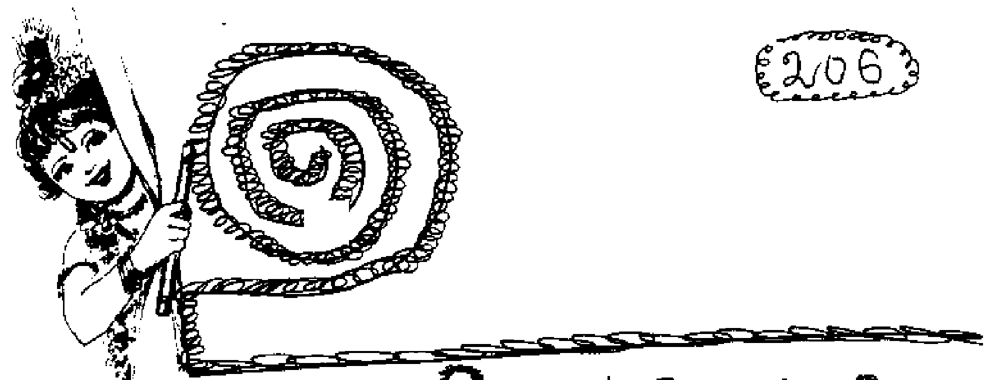

206

மண! தோஷ! கலி! வக்ர! குணங்கள்

நிறைந்து இருப்பதால் இங்கு ஸ்ரீபகவானுக்கு!

முக்கியத்வம் கொடுக்கப்படுகிறது.

ஆகவே இந்நாலு முழுமையாக நம்பும் மெய்!

அன்பர்களின்! சாதனையை மாயா!

தன் காரணத்து ஆவன செய்கிறது என்பது நிச்சயமே.

தம்மடியார்களின் அடிப்படையே ஸ்ரீபகவானின்

சர்வார்ப்பணம் ஆகும். சர்வார்ப்பணத்தால்

வினை! சர்வநாசமாகிறது. நிறம்மார்ப்பணத்தில்

இவ்வாறன்றோ அடியார் மனம்

மணம்! "

ஸ்ரீபத்ரியில் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையில் மூன்று
மஹாத்மாக்களுடன் உரையாடல்

207

ஜீவன்முக்தி எப்பவே இல்லை.

ஜீவன்முக்திக்கு வழி காட்டும் அவனே

ஜீவன்முக்தனுக்கு வருதே ஸ்ரீஸத்குருவின்

கடமையாகும். அதற்கு மாறுதே அவனே!

ஒரு ஸத்குருவாக்கி, அவனையும் ஒரு கனைம

காங்கி எனு ஆக்குவது, ஸத்குருவின் கடமையாகும்.

இது அனுபவ ஸ்ரீமஹான்களின் வாக்காகும்.

பட்டயத்தி பதவியின் ,, வாக்கப்பட.

என இதை நிறைவு செய்கிறோம்.

இருபதுஒன்றே. தூ பாபா.

நடப்பது நவமே.

அன்பின் குடில்
எல்லாம் நீ!
Abode of Love
You Are Everything!